

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)**

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. (044) 253-93-94, факс (044) 253-63-71
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37508596

№ _____

На № _____ від _____

**Державна регуляторна
служба України**

Щодо погодження проекту Закону

Мінекономрозвитку надсилає на повторний розгляд та погодження відповідно до Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" схвалений на засіданні Уряду 27.12.2017 проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури" з урахованими зауваженнями центральних органів виконавчої влади, в тому числі Державної регуляторної служби (лист від 15.02.2018 № 1535/0/20-18), та просить погодити його у найкоротший термін.

Додатки:

1. Законопроект на 88 арк.
2. Пояснювальна записка на 4 арк.
3. Порівняльна таблиця на 143 арк.
4. Аналіз регуляторного впливу на 12 арк.

**Перший віце-прем'єр-міністр
України - Міністр**

Степан КУБІВ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Внести зміни до Закону України "Про концесії" (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 41, ст. 372), виклавши його у такій редакції:

"ЗАКОН УКРАЇНИ Про концесії

Цей Закон визначає правові, фінансові та організаційні засади здійснення проектів на умовах концесії з метою модернізації інфраструктури та підвищення якості суспільно значимих послуг.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:

1) балансоутримувач – підприємство, установа, організація та/або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, на балансі якого перебуває майно, що є об'єктом концесії;

2) віртуальна кімната даних – захищений інтернет-ресурс на якому для учасника конкурсу розміщено інформацію про об'єкт концесії, державне/комунальне підприємство, суб'єкт господарювання державного сектору економіки, що є балансоутримувачем об'єкта концесії, зокрема про його фінансовий стан, документи та відомості, необхідні для отримання дозволу на концентрацію, та інші відомості, в тому числі інформація з обмеженим доступом (за винятком таємної та службової інформації), а також інша інформація, що визначена концесієдавцем за пропозицією радника (у разі його залучення);

3) договір про фінансування – договір між концесіонером та кредитором(ами) або їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії;

4) концесіодавець – держава, Автономна Республіка Крим, територіальна громада, в особі відповідних державних органів, суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, та органів місцевого самоврядування;

5) концесійний договір – договір між концесіонером та концесіодавцем, а також за рішенням концесіодавця третьою особою (особами) на стороні концесіодавця, який визначає порядок та умови реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

6) концесійний платіж – періодичний платіж, що здійснюється концесіонером на користь концесіодавця відповідно до умов концесійного договору;

7) концесіонер – юридична особа приватного права - резидент або об'єднання підприємств, які є резидентами України, та виступають стороною концесійного договору;

8) концесія – форма державно-приватного партнерства, яка полягає в наданні концесіодавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, що означає, що за умов експлуатації, відповідно до умов концесійного договору, концесіонеру не гарантується окупність зроблених інвестицій або витрат, які виникли під час виконання робіт чи надання послуг, відповідно до концесійного договору, та переважно отримує плату прямо або опосередковано від користувачів;

9) користувачі (споживачі) – юридичні та/або фізичні особи, які користуються об'єктом концесії або отримують суспільно значимі послуги, що надаються відповідно до концесійного договору;

10) кредитор – будь-яка фінансова установа, яка надала або має намір надати боргове фінансування чи видала гарантію концесіонеру для виконання ним зобов'язань за концесійним договором;

11) міжнародна фінансова організація – Міжнародний банк реконструкції та розвитку, Міжнародна фінансова корпорація, Багатостороннє агентство з гарантування інвестицій, Міжнародна асоціація розвитку, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк, Північний інвестиційний банк, Світовий банк, а також інші міжнародні фінансові організації, членом яких є Україна;

12) незалежний експерт – особа, яка володіє спеціальними знаннями у певній галузі та може надати висновки, роз'яснення, рекомендації, консультації з питань, що потребують спеціальних знань, та за договором з концесієдавцем залучається до роботи конкурсної комісії з правом дорадчого голосу;

13) об'єкт концесії – об'єкти права державної чи комунальної власності або об'єкти, які належать Автономній Республіці Крим, що надаються концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору, а також майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що надається концесіонеру з метою виконання умов концесійного договору або створюються концесіонером в процесі виконання концесійного договору. За рішенням концесієдавця об'єкт концесії може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

14) орган з державно-приватного партнерства – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;

15) плата за готовність (доступність) об'єкта концесії – обумовлені концесійним договором платежі на користь концесіонера, які сплачуються після здачі об'єкта концесії в експлуатацію та розмір яких залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності робіт/послуг, що визначені концесійним договором;

16) показники результативності – кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, з урахуванням його мети та завдань.

17) претендент – юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб, які подали в установленому концесієдавцем порядку заявку на участь у концесійному конкурсі;

18) прямий договір – договір між концесієдавцем, концесіонером та кредитором(ами), що, зокрема, визначає порядок та умови заміни концесіонера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, пов'язаних зі зміною концесіонера;

19) радник – фізична та/або юридична особа, яка за договором з концесієдавцем, міжнародною фінансовою організацією або підприємством, установою, організацією, що належать до сфери управління концесієдавця, бере на себе зобов'язання щодо надання послуг з розробки техніко-економічного обґрунтування проектів, що здійснюються на умовах концесії, конкурсної документації та надання інших послуг, визначених цим Законом;

20) суспільно значимі послуги – послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу

користувачів (споживачів) та/або надання яких, зазвичай, має забезпечуватись органами державної влади, органами місцевого самоврядування або підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери їх управління (далі – підприємства, установи, організації), або господарськими товариствами, 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

21) учасник – претендент, який за результатами процедури попереднього відбору (прекваліфікації) в установленому концесієдавцем порядку допущений до участі в концесійному конкурсі, сплатив реєстраційний внесок та уклав з концесієдавцем договір про конфіденційність наданої інформації.

Стаття 2. Концесійне законодавство

1. Відносини, що виникають у зв'язку із концесіями, регулюються Конституцією України, цим Законом, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, іншими законодавчими актами України, прийнятими на виконання цього Закону, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. У разі якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

3. Норми Закону України "Про державно-приватне партнерство" не застосовуються до регулювання відносин концесії, крім випадків, визначених цим Законом.

4. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором концесіонера та виконанням концесійного договору, не застосовується законодавство про публічні закупівлі.

5. Концесія може застосовуватися для здійснення проектів у будь-яких сферах господарської діяльності, за виключенням об'єктів, щодо яких законами встановлені обмеження чи заборони щодо передачі їх в концесію.

6. Норми цього Закону не будуть застосовуватися до проектів:

в яких приватний партнер отримує повне відшкодування здійснених ним інвестицій від державного партнера;

які не передбачають створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг.

Стаття 3. Строк концесії

1. Строк концесії не може бути меншим, ніж три роки, та більше п'ятдесяти років.

2. Строк концесії визначається із урахуванням:

строку експлуатації об'єкта концесії та строку його амортизації;

строку обґрунтовано необхідного концесіонеру для відшкодування інвестицій, вкладених у об'єкт концесії (враховуючи витрати, понесені в зв'язку із залученням боргового фінансування), та отримання визначеного рівня прибутку;

строку обґрунтовано необхідного для досягнення цілей та задач концесії, а також характеристик сфери та соціальної важливості проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ II

ПІДГОТОВКА ПРОПОЗИЦІЙ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ АБО НЕДОЦІЛЬНІСТЬ ЗДІЙСНЕННЯ КОНЦЕСІЇ

Стаття 4. Підготовка пропозицій

1. Ініціаторами підготовки пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії можуть бути центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування чи органи влади Автономної Республіки Крим, суб'єкти господарювання державного сектору економіки, а також юридичні особи приватного права (резиденти та/або нерезиденти) або об'єднання таких юридичних осіб.

2. Підготовка пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії та проведення на їх підставі аналізу ефективності здійснюється у порядку, передбаченому розділом III Закону України "Про державно-приватне партнерство", з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 5. Прийняття рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії

1. Рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії приймаються протягом трьох календарних місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства (сільськими, селищними, міськими, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами – на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів:

державної власності – центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними

об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - Кабінетом Міністрів України;

комунальної власності – органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні";

що належать Автономній Республіці Крим – органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено – Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

2. Рішення про доцільність здійснення концесії має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення концесійного конкурсу:

1) заходи, що направлені на утворення конкурсної комісії;

2) заходи, необхідні для підготовки об'єкта до передачі в концесію, у тому числі, але не виключно, заходи, направлені на оформлення права державної/комунальної власності на майно, що є об'єктом концесії, оформлення земельних ділянок, необхідних для здійснення концесії, проведення інвентаризації та незалежної оцінки майна, що є об'єктом концесії;

3) заходи, направлені на організацію інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії, в тому числі проведення заходів з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів;

4) заходи, направлені на залучення радників (у разі необхідності);

5) заходи, направлені на врегулювання взаємодії між концесієдавцями (якщо в проекті, що здійснюється на умовах концесії, беруть участь кілька концесієдавців);

б) інші заходи за рішенням концесієдавця.

Вимоги, передбачені цією частиною, не застосовуються у випадках, які визначені частиною третьою цієї статті.

3. У випадку, якщо висновком за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства передбачено визначення концесіонера шляхом проведення прямих переговорів, у випадках, передбачених цим Законом, рішення про доцільність здійснення концесії має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення таких переговорів та інші заходи, передбачені пунктами 2 – 6 частини другої цієї статті.

4. Орган, що прийняв рішення про доцільність або недоцільність здійснення концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, та орган з державно-приватного партнерства.

5. З дня прийняття рішення про доцільність здійснення концесії балансоутримувач майна, що є об'єктом концесії, його уповноважені органи управління без згоди концесієдавця не мають права щодо:

припинення зобов'язань третьої сторони, яке пов'язане з об'єктом концесії, перед такими підприємствами (товариствами) шляхом зарахування зустрічних вимог;

здійснення операцій (дій), внаслідок яких може відбутися відчуження об'єкта концесії чи зменшення його вартості або зменшення розміру земельної ділянки державної/комунальної власності, яка перебуває в постійному користування/власності/оренді балансоутримувача та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

обміну, іпотеки або застави майна, що є об'єктом концесії;

списання основних засобів, що входять до складу об'єкту концесії та мають залишкову вартість; безоплатної передачі та реалізації майна для погашення заборгованості; передачі цього майна в оренду; внесення цього майна до статутного капіталу інших суб'єктів господарювання; передачі цього майна в управління/спільну діяльність;

вчинення дій, які можуть призвести до обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку державної/комунальної власності, яка перебуває в постійному користуванні/власності/оренді балансоутримувача, та є необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

прийняття рішень про припинення господарської організації шляхом реорганізації.

Якщо дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчиняються без попереднього погодження концесієдавця, такий правочин є недійсним.

Зазначені обмеження діють до завершення концесійного конкурсу та підписання концесійного договору або визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Відповідальність за збереження цілісності об'єкту концесії та за шкоду, завдану такому об'єкту, несуть керівники відповідних підприємств.

6. У разі необхідності, концесієдавець може звернутися до Кабінету Міністрів України для прийняття рішення щодо координації дій центральних та/або місцевих органів виконавчої влади, які не є стороною концесійного договору, але від діяльності яких залежить ефективність підготовки та реалізація проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ III ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕСІОНЕРА

Стаття 6. Порядок визначення концесіонера

1. Концесіодавець обирає концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу або у випадках, визначених цим Законом, за результатами прямих переговорів.

2. При виборі концесіонера концесіодавець повинен забезпечити дотримання принципів відкритості, рівності та відсутності дискримінації.

3. Концесійний конкурс та/або прями переговори проводяться в порядку, визначеному цим Законом.

4. Умови проведення концесійного конкурсу та/або прямих переговорів визначаються концесіодавцем.

Умови проведення концесійного конкурсу визначаються у конкурсній документації.

Стаття 7. Конкурсна комісія

1. Для організації та проведення концесійного конкурсу утворюється конкурсна комісія, яка діє на підставі загального положення про конкурсну комісію з визначення концесіонера, що затверджується концесіодавцем.

2. Конкурсна комісія утворюється концесіодавцем.

3. Конкурсна комісія утворюється у складі не менше як 7 осіб, кількість членів якої має бути непарною.

4. До складу конкурсної комісії обов'язково включаються:

щодо об'єктів державної власності – представники концесіодавця, органу з державно-приватного партнерства, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також за рішенням концесіодавця представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування;

щодо об'єктів комунальної власності – представники виконавчого органу концесіодавця, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також за рішенням концесіодавця представники інших державних органів;

щодо об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим – представники Ради міністрів Автономної Республіки Крим, республіканського органу виконавчої влади, уповноваженого управляти зазначеним майном Автономної Республіки Крим, представники балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, а також Фонду державного майна Автономної Республіки Крим, Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим та Уповноваженого органу Автономної Республіки Крим із земельних питань.

5. Голова та секретар конкурсної комісії є представниками концесіодавця.

За зверненням концесієдавця, кандидатури для включення до складу конкурсної комісії надаються відповідними органами протягом 10 календарних днів.

6. До завдань конкурсної комісії належать:

визначення строків проведення концесійного конкурсу (в тому числі строку для прекваліфікації та конкурсу пропозицій);

розроблення та подання на затвердження концесієдавцю конкурсної документації;

реєстрація заявок претендентів на участь у концесійному конкурсі;

забезпечення претендентів і учасників концесійного конкурсу необхідною інформацією (документами) для підготовки конкурсної пропозиції та надання учасникам конкурсу роз'яснень щодо конкурсної документації. Всі роз'яснення обов'язково публікуються на офіційному сайті концесієдавця, а також надсилаються всім претендентам/учасникам;

надання на затвердження концесієдавцю умов концесійного конкурсу;

надання на затвердження концесієдавцю висновку щодо допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій;

розгляд та оцінка пропозицій учасників концесійного конкурсу;

підготовка висновків щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, запропонованих учасниками концесійного конкурсу;

повідомлення переможця концесійного конкурсу про результати концесійного конкурсу за дорученням концесієдавця;

інші завдання, пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

7. До роботи конкурсної комісії можуть залучатися незалежні експерти з правом дорадчого голосу.

8. Голова, секретар та інші члени конкурсної комісії зобов'язані проходити навчання з питань організації та проведення концесійного конкурсу.

9. Конкурсна комісія зобов'язана розробити/забезпечити розроблення радниками конкурсної документації та подати її на затвердження концесієдавцю не пізніше, ніж через 180 днів з дати затвердження складу конкурсної комісії. За рішенням концесієдавця цей строк може бути продовжений, але не більше ніж на 180 днів.

Стаття 8. Конкурсна документація

1. Концесієдавець затверджує конкурсну документацію, підготовлену конкурсною комісією, протягом 14 календарних днів з дати подання документації конкурсною комісією.

2. Конкурсна документація має містити інформацію, необхідну для підготовки і подачі конкурсних пропозицій, та складається з:

- умов проведення концесійного конкурсу;
- інструкції для претендентів;
- інструкції для учасників;
- проекту концесійного договору;
- інших документів за рішенням концесіодавця.

3. Концесіодавець може внести зміни до конкурсної документації до дати публікації запрошення про подачу учасниками остаточних конкурсних пропозицій.

4. В умовах проведення концесійного конкурсу обов'язково зазначається:

- опис об'єкта концесії;
- строк проведення концесійного конкурсу;
- загальний опис критеріїв відбору претендентів;

визначення істотних умов концесійного договору, зокрема визначення переліку робіт та послуг, що повинні надаватись концесіонером, визначення джерел доходу концесіонера (фінансування повністю за рахунок користувачів (споживачів) послуг чи змішані платежі – від користувачів (споживачів) та плата від концесіодавця за готовність (доступність) об'єкта концесії);

пропозиції щодо розподілу ризиків між концесіонером та концесіодавцем;

- розмір реєстраційного внеску, що підлягає сплаті претендентом;
- інші умови за рішенням концесіодавця.

Умовами проведення концесійного конкурсу можуть бути передбачені обов'язки концесіонера щодо:

працевлаштування в рамках виконання концесійного договору певної кількості працівників балансоутримувача;

внесення одноразового фіксованого платежу на користь концесіодавця/балансоутримувача/міжнародної фінансової організації/підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління концесіодавця, у випадку, передбаченому статтею 35 цього Закону;

- інші зобов'язання за рішенням конкурсної комісії.

5. У разі включення до умов концесійного конкурсу обов'язків концесіонера, визначених у частині четвертій цієї статті, вони мають бути обґрунтовано у пропозиції про здійснення державно-приватного

партнерства та міститися у висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

Стаття 9. Рішення про проведення концесійного конкурсу

Рішення про проведення концесійного конкурсу приймається концесієдавцем не пізніше, ніж через 90 днів після затвердження конкурсної документації.

Стаття 10. Етапи концесійного конкурсу

1. Концесійний конкурс складається з наступних етапів:

- 1) попередній відбір претендентів (прекваліфікація);
- 2) подання конкурсних пропозицій учасниками;
- 3) оцінка конкурсних пропозицій і вибір учасника, який запропонував найкращі умови здійснення концесії;
- 4) переговори з переможцем концесійного конкурсу.

Стаття 11. Оголошення про проведення концесійного конкурсу

1. Оголошення про проведення концесійного конкурсу публікується концесієдавцем українською мовою в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" чи офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або органу влади Автономної Республіки Крим та на офіційному сайті концесієдавця українською та англійською мовами, не пізніше 10 робочих днів з дня прийняття рішення про проведення концесійного конкурсу.

В оголошенні про проведення концесійного конкурсу зазначаються:

умови проведення концесійного конкурсу;

спосіб і місце подачі заявок для участі в попередньому відборі, який визначається концесієдавцем, та не може бути меншим, ніж 30 календарних днів;

спосіб і місце отримання інструкції для претендентів;

інша інформація за рішенням концесієдавця.

2. Одночасно з розміщенням оголошення про проведення концесійного конкурсу на офіційному сайті концесієдавця розміщується інструкція для претендентів.

Стаття 12. Попередній відбір претендентів (прекваліфікація)

1. Процедура попереднього відбору претендентів проводиться концесієдавцем з метою виявлення потенційних учасників, які володіють

належним рівнем компетенції та фінансової спроможності для здійснення проекту на умовах концесії.

2. Інструкція для претендентів повинна містити наступну інформацію:

- 1) вимоги до претендентів для допущення їх до участі в конкурсі пропозицій;
- 2) вимоги до оформлення та змісту заявок;
- 3) порядок подання заявок та їх реєстрація;
- 4) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;
- 5) внесення змін до заявки та порядок відкликання заявки;
- 6) порядок розгляду заявок та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурсі пропозицій;
- 7) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок;
- 8) критерії попереднього відбору;
- 9) розмір реєстраційного внеску;
- 10) інформацію про розмір та порядок відшкодування витрат на залучення радників (у разі залучення);
- 11) інша інформація за рішенням конкурсної комісії.

3. Критеріями попереднього відбору можуть бути один або кілька наступних критеріїв:

- 1) рівень професійної та технічної кваліфікації;
- 2) наявність обладнання та матеріально-технічної бази, що необхідні для виконання всіх етапів проекту, що здійснюється на умовах концесії, включаючи проектні, будівельні та експлуатаційні роботи, а також роботи з матеріально-технічного обслуговування;
- 3) наявність працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід;
- 4) наявність документально підтвердженого досвіду виконання аналогічних договорів;
- 5) наявність можливості забезпечити фінансування проекту, що здійснюється на умовах концесії, наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проектів;
- 6) будь-які інші критерії за рішенням конкурсної комісії.

4. Не можуть бути допущені до участі в конкурсі пропозицій претенденти, які:

- 1) на дату подання заявки визнані банкрутами або щодо них порушено провадження у справі про банкрутство;
- 2) перебувають у стадії ліквідації або реорганізації;
- 3) контролюються один одним, перебувають під спільним контролем або є пов'язаними особами (у разі подання заявки окремо кожним претендентом);
- 4) не подали інформацію про осіб, що здійснюють безпосередній або опосередкований контроль над ними, включаючи кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);
- 5) юридичні особи, власником 10 відсотків і більше акцій (часток) та/або кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є резидент держави, визнаної Верховною Радою України державою–агресором, чи держава, визнана Верховною Радою України державою–агресором;
- 6) органи державної влади;
- 7) особи, зареєстровані в офшорній зоні, або особи, акції (частки) яких у сукупності більш, ніж на 50 відсотків статутного капіталу належать прямо або опосередковано таким особам (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України), чи країнах, включених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;
- 8) особи, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, визначені в цій частині, або є пов'язаними особами таких осіб;
- 9) юридичні особи чи пов'язані з ними особи, зареєстровані в державі, визнаній Верховною Радою України державою–агресором, або стосовно яких застосовано санкції відповідно до законодавства України або міжнародного права;
- 10) державні підприємства, установи, організації власником яких є держава Україна та комунальні підприємства, установи, організації;
- 11) державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, державні акціонерні товариства (компанії), їх дочірні компанії, що зареєстровані в Україні;
- 12) радники, залучені для підготовки проекту, який здійснюється на умовах концесії.

Термін "контроль" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про акціонерні товариства", термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню

розповсюдження зброї масового знищення", термін "пов'язані особи" вживається у значенні, наведеному у Податковому кодексі України.

5. Висновок про допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі пропозицій та рішення концесіодавця про його затвердження приймаються протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку прийняття заявок претендентів про участь у концесійному конкурсі.

Стаття 13. Результати попередньої кваліфікації

1. Концесіодавець повинен у письмовій формі проінформувати претендентів про результати попередньої кваліфікації протягом п'яти календарних днів від дати затвердження висновку щодо їх допущення/недопущення до участі у конкурсі пропозицій.

2. У разі недопущення претендентів до участі у конкурсі пропозицій у повідомленні, зазначеному у частині першій цієї статті, мають бути зазначені причини такої відмови.

3. Претендентам, які допущені до участі у конкурсі пропозицій, одночасно з повідомленням про допущення надається наступна інформація:

проект договору про конфіденційність наданої інформації;

розмір та порядок сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

4. Претендент вважається допущеним до участі у конкурсі пропозицій після надання концесіодавцю доказів щодо сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації.

5. Реєстраційний внесок сплачується претендентом у розмірі, що визначається концесіодавцем, з урахуванням вартості проекту, що здійснюється на умовах концесії, та не може перевищувати суму, що дорівнює 500 мінімальним заробітним платам. Для цілей обчислення розміру реєстраційного внеску використовується розмір мінімальної заробітної плати, що визначений в Законі про Державний бюджет станом на 1 січня року, в якому опубліковане оголошення про проведення концесійного конкурсу.

Кошти, які надійшли від сплати реєстраційного внеску, використовуються виключно для покриття витрат, пов'язаних з організацією та проведенням концесійного конкурсу, а також на залучення до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

Реєстраційний внесок сплачується до спеціального фонду відповідного місцевого або державного бюджету та спрямовується на покриття витрат концесіодавця на організацію та проведення концесійного конкурсу, а також на залучення до роботи конкурсної комісії незалежних експертів.

6. Після виконання претендентом вимог, зазначених частиною четвертою цієї статті, конкурсна комісія на наступний робочий день реєструє учасників концесійного конкурсу та протягом 3 робочих днів направляє учасникам запрошення для участі в конкурсі пропозицій, що містить інформацію про порядок, строки та місце одержання інструкції для учасників, проект концесійного договору, та інші документи, що є частиною конкурсної документації, а також інформацію про порядок доступу до віртуальної кімнати даних (у разі її створення).

Стаття 14. Конкурс пропозицій

1. Порядок подачі конкурсних пропозицій визначається інструкцією для учасників.

Інструкція для учасників повинна містити наступну інформацію:

- 1) вимоги до оформлення конкурсної пропозиції;
- 2) критерії та методику оцінки конкурсної пропозиції, відносну вагу кожного з критеріїв оцінки конкурсної пропозиції;
- 3) пропозиції щодо розподілу ризиків між учасниками проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 4) проект концесійного договору з вказівкою на те, які умови договору не можуть бути предметом переговорів;
- 5) вимоги до забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якщо це вимагається концесієдавцем);
- 6) показники результативності повинні встановлювати тільки загальні характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії, а також результати його реалізації. Показники результативності не повинні містити посилання на конкретну торговельну марку чи фірму, патент, конструкцію або тип, джерело походження або виробника. У разі якщо таке посилання є необхідним, воно повинно бути обґрунтованим, а специфікація повинна містити вираз "або еквівалент";
- 7) соціальні зобов'язання, що покладаються на концесіонера (у разі наявності);
- 8) іншу інформацію за рішенням конкурсної комісії.

2. Конкурсна пропозиція повинна складатись з двох частин – технічної та фінансової.

3. Строк подання конкурсних пропозицій повинен становити не менше 45 днів з дня отримання запрошення для участі в конкурсі пропозицій. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників.

4. У будь-який час до закінчення терміну подачі конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

5. У разі якщо конкурсну пропозицію подав лише один учасник, концесійний договір може бути укладений з цим учасником шляхом проведення переговорів з урахуванням положень частини четвертої статті 17.

Стаття 15. Забезпечення конкурсної пропозиції

1. За рішенням конкурсної комісії від учасників концесійного конкурсу може вимагатися забезпечення конкурсної пропозиції.

Забезпечення конкурсної пропозиції надається у формі гарантії чи в іншій формі відповідно до рішення конкурсної комісії.

У разі прийняття такого рішення в інструкції для учасників повинно бути зазначено про розмір, вид, строк дії та застереження щодо випадків, коли забезпечення конкурсної пропозиції не повертається учаснику. У такому разі учасник під час подання конкурсної пропозиції одночасно надає забезпечення конкурсної пропозиції.

2. Розмір забезпечення конкурсної пропозиції визначається в інструкції для учасників та не може перевищувати 1 відсоток від очікуваного обсягу капітальних інвестицій проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. Забезпечення конкурсної пропозиції реалізується у разі:

відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;

не підписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, концесійного договору, крім випадків форс мажору, що підтверджено відповідно до чинного законодавства України;

ненадання переможцем концесійного конкурсу забезпечення виконання концесійного договору після отримання повідомлення про намір укласти договір, якщо надання такого забезпечення передбачено інструкцією для учасників;

в інших випадках, визначених інструкцією для учасників.

4. Кошти, що надійшли у результаті реалізації забезпечення конкурсної пропозиції (у разі якщо вони не повертаються учаснику), підлягають перерахуванню до Державного бюджету України або відповідного місцевого бюджету.

Стаття 16. Оцінка конкурсних пропозицій

1. Оцінка конкурсних пропозицій здійснюється в два етапи.

2. На першому етапі оцінюється технічна частина конкурсної пропозиції учасників на предмет її відповідності вимогам, вказаних в пунктах 6-7 частини першої статті 14 цього Закону, які визначені в інструкції для учасників.

До другого етапу оцінки допускаються тільки ті конкурсні пропозиції, що відповідають вимогам, вказаних в пунктах 6-7 частини першої статті 14 цього Закону, які визначені в інструкції для учасників.

3. На другому етапі оцінюється фінансово-економічна частина конкурсної пропозиції.

Критеріями оцінки конкурсних пропозицій на другому етапі можуть бути один або кілька наступних критеріїв:

- 1) строк концесії;
- 2) показник IRR (внутрішня норма прибутку) проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 3) чиста поточна вартість (NPV) всіх грошових потоків проекту, що здійснюється на умовах концесії;
- 4) чиста поточна вартість (NPV) капітальних інвестицій, витрат на експлуатацію та матеріально-технічне обслуговування об'єкту концесії;
- 5) надійність запропонованого механізму фінансування;
- 6) обсяг державної підтримки (в тому числі обсяги плати за готовність (доступність) об'єкта концесії);
- 7) чиста поточна вартість (NPV) концесійного платежу(у разі його наявності);
- 8) інші критерії за рішенням концесіодавця, які оцінюють фінансово-економічну ефективність проекту, що здійснюється на умовах концесії.

4. У разі встановлення кількох критеріїв їх питома вага встановлюється інструкцією для учасників.

5. У випадку визначення критерію оцінки, що пов'язаний з показником чистої поточної вартості (NPV), в інструкції для учасників встановлюються чіткі вимоги до розрахунку показника середньозваженої вартості капіталу (WACC).

Стаття 17. Визначення переможця концесійного конкурсу та проведення переговорів щодо укладання концесійного договору

1. Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку для подачі конкурсних пропозицій, за результатами розгляду та оцінки всіх конкурсних пропозицій готує та затверджує висновок щодо визначення найкращих умов здійснення концесії, в якому вказується

результати оцінки всіх конкурсних пропозицій та визначається конкурсна пропозиція, що отримала найвищу оцінку.

2. Концесіодавець затверджує висновок протягом 5 робочих днів з дня затвердження його конкурсною комісією.

3. Протягом 3 робочих днів з дати затвердження висновку, зазначеного в частині першій цієї статті, концесіодавець запрошує учасника, конкурсна пропозиція якого отримала найвищу оцінку, взяти участь в переговорах щодо укладення концесійного договору.

4. Під час переговорів щодо укладення концесійного договору не можуть змінюватись ті умови договору, які були визначені в інструкції для учасників як такі, що не підлягають зміні (в тому числі ті, що відображають зміст конкурсної пропозиції переможця).

5. У випадку, якщо протягом 90 календарних днів сторонам не вдається досягнути згоди щодо умов концесійного договору, концесіодавець повідомляє учасника про припинення переговорів та запрошує до переговорів наступного за результатом учасника. Зазначений строк може бути продовжений за письмовою згодою сторін, однак не більше ніж, на 180 календарних днів.

6. Концесіодавцю заборонено відновлювати переговори з тим учасником концесійного конкурсу, переговори з яким були припинені.

Стаття 18. Конкурентний діалог

1. Конкурентний діалог може бути застосованим у випадку, коли концесіодавець не може чітко визначити технічні, якісні характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії, або коли невідомо, що ринок може запропонувати з точки зору технічних, фінансових та юридичних рішень і для прийняття оптимального рішення необхідно провести переговори з учасниками (у випадку реалізації інноваційних проектів, великих комплексних проектів транспортної інфраструктури чи проектів із складним і структурованим фінансуванням, тощо).

2. Оголошення про проведення конкурентного діалогу публікується в порядку, передбаченому частиною першою статті 11 цього Закону, та повинно містити наступну інформацію:

1) опис робіт, які необхідно виконати, та/або послуг, що мають бути надані в рамках реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

2) критерії попереднього відбору претендентів;

3) вимоги до оформлення та змісту заявок;

4) порядок подання заявок та їх реєстрація;

5) порядок отримання додаткової інформації, необхідної для подання заявки на участь у попередньому відборі;

- 6) внесення змін до заявки та порядок її відкликання;
- 7) порядок розгляду заявок та прийняття рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі в конкурентному діалозі;
- 8) порядок повідомлення претендентів про результати розгляду заявок;
- 9) розмір реєстраційного внеску, що сплачуватиметься на другому етапі;
- 10) інша інформація за рішенням конкурсної комісії.

3. У випадку проведення конкурентного діалогу на першому етапі учасники, які пройшли попередній відбір, повинні надати свої пропозиції щодо характеристики проекту, що здійснюється на умовах концесії (технічна частина пропозиції).

Строк подання пропозиції для участі у першому етапі не повинен бути меншим, ніж 45 днів з дня публікації оголошення про проведення конкурентного діалогу.

Конкурсна комісія проводить переговори з кожним учасником окремо, а також додатково можуть проводитися спільні зустрічі з усіма учасниками. Під час переговорів можуть бути обговорені всі аспекти проекту, що здійснюється на умовах концесії. Конкурсна комісія під час переговорів не має права застосовувати дискримінаційний підхід до різних учасників, зокрема розголошувати конфіденційну інформацію, отриману від учасників під час проведення таких переговорів.

До проведення переговорів конкурсною комісією можуть залучатись радники.

Всі переговори з учасниками фіксуються шляхом складання протоколу.

Метою проведення переговорів є визначення основних параметрів проекту, що здійснюється на умовах концесії. Після завершення переговорів концесіодавець готує конкурсну документацію, визначає основні параметри проекту, що здійснюється на умовах концесії, та надсилає всім учасникам, які брали участь у першому етапі, запрошення взяти участь у другому етапі. Інструкція для учасників надається претенденту після сплати реєстраційного внеску та укладання договору про конфіденційність наданої інформації, як це передбачено в статті 13 цього Закону.

4. На другому етапі учасники повинні подати оновлену конкурсну пропозицію з технічною та фінансовою частинами.

Строк подання конкурсних пропозицій на другому етапі становить не менше 90 днів з дня отримання запрошення взяти участь у другому етапі. Розгляд та оцінка конкурсних пропозицій учасників на другому етапі

здійснюються відповідно до положень інструкції для учасників з урахуванням положень статті 16 цього Закону.

5. У будь-який час до закінчення терміну подачі конкурсних пропозицій учасник має право змінити або відкликати свою конкурсну пропозицію.

Стаття 19. Визнання конкурсу таким, що не відбувся

1. Конкурс може бути визнаний таким, що не відбувся у разі:

- 1) відсутності заявок для участі в попередньому відборі;
- 2) якщо за результатами попередньої кваліфікації до участі у конкурсі пропозицій не допущено жодного претендента;
- 3) якщо учасниками не було подано жодної конкурсної пропозиції;
- 4) відкликання конкурсної пропозиції учасником після закінчення строку її подання, але до того, як сплив строк, протягом якого конкурсні пропозиції вважаються чинними;
- 5) не підписання учасником, який став переможцем концесійного конкурсу, а також наступним за результатами учасником концесійного договору;
- 6) визнання результатів конкурсу в цілому, чи його окремого етапу недійсними в судовому порядку.

2. У разі настання обставин, передбачених частиною першою цієї статті, концесіодавець приймає рішення про визнання конкурсу таким, що не відбувся.

Стаття 20. Оскарження

1. Спори, що виникають у зв'язку з концесійним конкурсом, вирішуються в судовому порядку.

2. Суб'єктом оскарження можуть бути виключно претенденти та/або учасники концесійного конкурсу.

Стаття 21. Обставини, за яких надаються концесії на позаконкурсній процедурі (прямі переговори)

1. За рішенням Кабінету Міністрів України, як виняток, концесійний договір може бути укладений без проведення конкурсної процедури шляхом проведення прямих переговорів виключно у випадках:

- 1) необхідності забезпечення національної безпеки та оборони;
- 2) можливості виконання робіт (надання послуг) однією особою (у випадках ноу-хау, авторських прав тощо);
- 3) отримання позитивного висновку за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у

формі концесії за результатами аналізу пропозиції особи, в порядку, визначеному статтею 22 цього Закону.

Стаття 22. Укладення концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна

1. Концесійний договір може бути укладений шляхом прямих переговорів з орендарем державного майна за умови якщо:

1) договір оренди було укладено до набуття чинності цим Законом;

2) орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, що потребує внесення додаткових інвестицій;

3) орендар належним чином виконував свої обов'язки за договором оренди та не допускав істотного порушення своїх зобов'язань. На момент звернення орендаря з пропозицією про здійснення державного-приватного партнерства у формі концесії в орендодавця відсутні будь-які претензії щодо істотного порушення орендарем своїх зобов'язань за договором оренди. Відсутність претензій орендодавця підтверджується Актом перевірки виконання умов договору оренди, який підписується представниками орендодавця (Акт перевірки). Порядок проведення такої перевірки встановлюється Фондом державного майна України та включає проведення інвентаризації орендованого майна;

4) строк концесійного договору не повинен перевищувати строку, який станом на момент укладення концесійного договору залишився до терміну закінчення договору оренди нерухомого майна та не може бути меншим, ніж три роки, та більшим, ніж п'ятдесят років. У разі, якщо орендарем було укладено декілька договорів оренди майна, і орендар має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії на базі майна, що є об'єктом оренди за декількома договорами оренди (в тому числі договорами оренди рухомого майна), тоді береться до уваги термін закінчення дії того договору оренди нерухомого майна, який спливає першим;

5) орендар відповідає вимогам до претендента та концесіонера, а також іншим вимогам, встановленим цим Законом до орендаря (далі – вимоги до орендаря);

6) укладення та виконання концесійного договору не повинно призводити до зменшення обсягу інвестиційних зобов'язань, передбачених договором оренди (у разі наявності в договорі оренди інвестиційних зобов'язань у відповідних обсягах).

2. Орендар, який має намір реалізувати інвестиційний проект на умовах концесії з використанням орендованого майна, звертається з

пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії до концесіодавця у порядку, передбаченому цим Законом.

3. У процесі підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії орендар звертається до концесіодавця з проханням розглянути концептуальну записку та подати рекомендації щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

4. У разі надання концесіодавцем рекомендацій щодо доцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування, концесіодавець одночасно звертається до орендодавця щодо необхідності здійснення перевірки виконання умов договору (договорів) оренди та надання Акту перевірки.

Така перевірка проводиться у строк, що не перевищує 60 календарних днів з моменту звернення концесіодавця.

Ненадання орендодавцем Акту перевірки на момент закінчення вказаного строку або відсутність у Акті перевірки істотних порушень зобов'язань за договором оренди, вчинених орендарем, свідчить про відсутність претензій орендодавця в частині виконання умов договору оренди. До Акту перевірки долучаються результати проведеної в рамках перевірки інвентаризації. Акт перевірки надається також орендарю. Дані інвентаризації використовуються орендарем для підготовки техніко-економічного обґрунтування та є підставою для визначення об'єкту концесії. У разі ненадання Акту перевірки, проведення інвентаризації забезпечується концесіодавцем. Інвентаризація майна, що входить до складу об'єкту оренди, здійснюється із врахуванням того, що будь-які невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені як за згодою, так і без згоди орендодавця, за рахунок орендаря, в тому числі нові речі, створені в результаті таких поліпшень, а також нові об'єкти, збудовані орендарем, в тому числі на місці демонтованого, знесеного, списаного орендованого майна (далі – невід'ємні поліпшення), є державною власністю за умови передачі таких поліпшень, нових речей, об'єктів в концесію за концесійним договором. Вартість зазначених невід'ємних поліпшень, нових речей, об'єктів не враховується при визначенні розміру концесійного платежу.

5. Разом з пропозицією про здійснення державно-приватного партнерства на умовах концесії орендар подає концесіодавцю наступні документи:

1) копію договору (договорів) оренди з усіма додатками, змінами та доповненнями;

2) документи та/або інформацію, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до претендента, визначеним пунктами 1, 2, 4-9 частини четвертої статті 12 цього Закону;

3) документи, які підтверджують відповідність орендаря вимогам до концесіонера, визначеним частиною четвертої статті 23 цього Закону;

4) документи, які підтверджують наявність можливості забезпечити фінансування проекту, який планується реалізувати на умовах концесії, та/або наявність досвіду залучення фінансування для реалізації подібних проектів (наявність досвіду може бути підтверджена за рахунок осіб, пов'язаних з орендарем відносинами контролю);

5) проект концесійного договору.

6. Концесіодавець за результатами розгляду документів, визначених частиною п'ятою цієї статті, а також Акту перевірки виконання умов договору оренди, розпочинає процедуру здійснення аналізу ефективності у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з моменту отримання пропозиції. Аналіз ефективності не здійснюється у випадку неподання орендарем документів та/або інформації, передбаченої частиною п'ятою цієї статті, або якщо надані документи та інформація не підтверджують відповідність вимогам до орендаря, а також в інших випадках, передбачених законодавством. У разі ненадання орендодавцем Акту перевірки у строк встановлений частиною четвертою цієї статті концесіодавець розпочинає процедуру здійснення аналізу ефективності без такого Акту.

Концесіодавець повідомляє орендаря про здійснення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесій або про відмову у здійсненні такого аналізу у строк, що не перевищує 3-х робочих днів з моменту прийняття відповідного рішення. Проведення аналізу ефективності здійснюється у порядку, передбаченому цим Законом.

7. У разі позитивного висновку за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства концесіодавець у п'ятнадцятиденний термін з моменту погодження висновку органом з державно-приватного партнерства, передає його разом з проектом рішення про доцільність здійснення концесії та запровадження процедури прямих переговорів на розгляд Кабінету Міністрів України.

Заходи, передбачені рішенням про доцільність концесії, окрім передбачених частиною третьою статті 5 цього Закону, повинні включати заходи щодо підготовки істотних умов концесійного договору.

8. Рішення Кабінету Міністрів України про запровадження процедури прямих переговорів є підставою для проведення прямих переговорів.

9. Договір оренди вважається припиненим з моменту укладення концесійного договору. Припинення договору оренди не тягне за собою необхідності передачі майна, що є об'єктом оренди, орендодавцю.

У разі припинення договору оренди з підстав, зазначених у цій частині, невід'ємні поліпшення орендованого майна, здійснені орендарем за погодженням з орендодавцем, компенсації не підлягають.

Стаття 23. Особливості участі тимчасових об'єднань юридичних осіб приватного права

1. Тимчасові об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) можуть брати участь в концесійному конкурсі та прямих переговорах.

2. Для цілей підтвердження відповідності тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) критеріям попереднього відбору інформація подається як щодо об'єднання юридичних осіб в цілому, так і щодо його окремих членів.

3. Після завершення етапу попереднього відбору склад тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) не може бути змінено.

4. У випадку, якщо конкурсна пропозиція тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) отримала найвищу оцінку, всі члени об'єднання зобов'язані протягом 90 днів, з моменту отримання запрошення, зазначеного у частині третій статті 17 цього Закону, утворити спеціальну юридичну особу для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, яка буде діяти в якості концесіонера.

5. Жоден з учасників тимчасового об'єднання юридичних осіб приватного права (резидентів та/або нерезидентів) не може брати участь (прямо чи опосередковано) в інших тимчасових об'єднаннях, які беруть участь в одному і тому ж концесійному конкурсі. Порушення даної заборони є підставою для виключення (не включення) тимчасових об'єднань з переліку претендентів, допущених до участі у конкурсі пропозицій, та/або з переліку учасників.

Стаття 24. Залучення радників

1. Для цілей розробки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічного обґрунтування проектів, що здійснюються на умовах концесії, конкурсної документації та здійснення інших заходів, що зазначені в частині другій цієї статті, концесіодавець може залучати радників.

2. Радники залучаються на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Конкурсний відбір радників здійснюється з дотриманням принципів конкурентності, рівноправності,

загальнодоступності, гласності та прозорості, незалежності членів конкурсної комісії. Критерії, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, мають передбачати, зокрема:

досвідченість радника у виконанні аналогічних завдань;

наявність представництва та можливість залучення інших консультантів;

компетентність (кваліфікація, досвід, знання та навички);

запропоновану радником методику підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, стратегію проведення концесійного конкурсу, матеріально-технічне забезпечення та організацію проекту, що здійснюється на умовах концесії;

запропоновані радником строки підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії.

3. До основних завдань радників можуть належати:

збір інформації та аналіз економічних, технічних та фінансових показників об'єкта концесії;

підготовка пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії, включаючи концептуальну записку та/або техніко-економічне обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії;

підготовка фінансової моделі проекту, що здійснюється на умовах концесії;

систематизація документів та підготовка віртуальної кімнати даних;

проведення аналізу, в тому числі юридичного, фінансового, податкового, операційного/технічного;

надання послуг з фінансового аудиту, незалежної оцінки об'єкта концесії, екологічного аудиту або організація надання відповідних послуг третіми особами;

визначення інвестиційної привабливості об'єкта концесії та можливих шляхів її підвищення;

здійснення заходів щодо пошуку потенційного інвестора;

підготовка конкурсної документації;

підготовка проекту, що здійснюється на умовах концесії;

виконання інших завдань, які пов'язані з організацією та проведенням концесійного конкурсу.

4. Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесієдавця, коштів

міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

Оплата послуг радників здійснюється шляхом виплати раднику частини розміру винагороди у фіксованому розмірі, за умови повного виконання радником умов договору про надання послуг укладеного з радником, та змінної частини винагороди, у випадку укладення концесійного договору – у розмірі, встановленому у відсотковому відношенні до вартості інвестицій або концесійних платежів.

Визначення фіксованого розміру винагороди, що підлягає виплаті раднику з підготовки концесії, а також порядок визначення винагороди радника у відсотковому відношенні здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Для цілей розробки техніко–економічного обґрунтування проєктів, що здійснюються на умовах концесії, конкурсної документації та здійснення інших заходів, що зазначені в частині другій цієї статті, концесіодавець може залучати міжнародні фінансові організації.

5. На виконання положень частин третьої цієї статті концесіодавець може укласти з міжнародними фінансовими організаціями цивільно – правовий договір, яким регулюється питання взаємодії між сторонами в процесі підготовки та структурування проєкту, що здійснюється на умовах концесії.

Положення договору можуть містити:

1) зобов'язання концесіодавця щодо проведення концесійного конкурсу у відповідності до положень законодавства України та кращих міжнародних стандартів (в тому числі стандартів та правил міжнародних фінансових організацій);

2) повну чи часткову компенсацію витрат міжнародних фінансових організацій, пов'язаних із залученням радників, за рахунок переможця, та/або концесіодавця, та/або за рахунок коштів підприємств, установ, організацій, що перебувають в управлінні концесіодавця у випадках та в порядку, встановленому таким договором;

3) положення про компенсацію витрат міжнародних фінансових організацій у випадку відмови концесіодавця від проведення концесійного конкурсу;

4) зобов'язання міжнародної фінансової організації з відбору радника;

5) інші положення за рішенням концесіодавця.

Підписання договору з міжнародними фінансовими організаціями здійснюється шляхом проведення прямих переговорів без використання процедур, передбачених Законом України "Про публічні закупівлі".

6. Умовами концесійного конкурсу та концесійним договором може передбачатись компенсація витрат концесієдавця/міжнародних фінансових організацій /підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління концесієдавця, на підготовку концесійного конкурсу, який включає витрати на підготовку техніко–економічного обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на послуги радників під час підготовки конкурсної документації та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на інформаційне супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії, за рахунок переможця концесійного конкурсу.

7. Особи, які були залучені у якості радників, не можуть залучатися в якості незалежних експертів до роботи конкурсної комісії у рамках одного і того ж проекту, що здійснюється на умовах концесії. Особи, які були залучені до роботи конкурсної комісії в якості незалежних експертів, не можуть бути залучені у якості радників у рамках одного і того ж проекту, що здійснюється на умовах концесії.

8. Радниками не можуть бути особи, визначені частиною четвертою статті 12 цього Закону. Радники, залучені для підготовки проекту, що здійснюється на умовах концесії, не можуть бути концесіонерами.

Розділ IV КОНЦЕСІЙНИЙ ДОГОВІР

Стаття 25. Укладення концесійного договору

1. Концесійний договір укладається концесієдавцем з:

1) переможцем концесійного конкурсу або юридичною особою, створеною переможцем концесійного конкурсу для здійснення концесії, якщо це передбачено умовами такого конкурсу, при цьому, протягом строку, встановленого концесійним договором, переможець концесійного конкурсу повинен прямо або опосередковано володіти більше, ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи;

2) концесіонером, обраним за результатами проведення прямих переговорів.

2. Концесійний договір вважається укладеним з дня підписання сторонами тексту договору.

3. Концесієдавець протягом трьох календарних днів з моменту укладення концесійного договору надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення завірену ним копію такого договору з усіма додатками до нього органу з державно-приватного партнерства, який здійснює облік укладених концесійних договорів.

4. Для виконання концесійного договору можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.

Стаття 26. Сторони концесійного договору

1. Сторонами концесійного договору є концесіонер та концесієдавець.

2. На стороні концесієдавця можуть одночасно виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, а також підприємства, установи, організації та/або господарські товариства, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

Права та обов'язки таких органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, у зв'язку з їх спільною участю на стороні концесієдавця, визначаються договором, який укладається між ними. Такий договір повинен бути укладений до моменту оголошення концесійного конкурсу або початку прямих переговорів та містити умови про:

1) розмір і форми їх участі в концесійному договорі, в тому числі фінансової та (або) іншої майнової участі;

2) порядок реалізації своїх прав та виконання зобов'язань у концесійному договорі, в тому числі розподіл прав на об'єкт концесії після його введення в експлуатацію у випадку, якщо концесієдавець у відповідності з умовами концесійного договору набуває права на такий об'єкт;

3) умови розподілу концесійного платежу між Державним бюджетом України та місцевим бюджетом (бюджетами) відповідно до законодавства (у разі якщо такий платіж передбачається).

Копія такого договору повинна бути додана до концесійного договору.

3. У випадках, коли концесієдавцем є центральний орган виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування на підприємство, установу, організацію та/або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що перебуває у сфері управління такого органу, за рішенням такого органу може бути покладено виконання окремих зобов'язань концесієдавця.

4. Не може виступати концесіонером підприємство, установа, організація або господарське товариство, 50 або більше відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

5. Сторони концесійного договору є рівними в своїх правах.

6. У випадку реорганізації концесіонера перехід його прав і обов'язків до іншої юридичної особи повинен здійснюватися за умови відповідності юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, вимогам, які містяться в конкурсній документації.

7. У випадку реорганізації органів/юридичних осіб, які від імені держави/територіальної громади виступають концесіодавцем або на стороні концесіодаця, до нової юридичної особи, створеної в результаті реорганізації, переходять всі права та зобов'язання, що необхідні для виконання концесійного договору.

Стаття 27. Істотні умови концесійного договору

1. Істотними умовами концесійного договору є:

сторони концесійного договору;

об'єкт концесії (склад і вартість майна або технічні і фінансові умови створення об'єкта концесії та період його експлуатації);

порядок та умови набуття чинності концесійним договором;

предмет концесійного договору, включаючи вид, обсяг та опис робіт та/або суспільно значимих послуг, які здійснюються / надаються відповідно до такого договору;

права та обов'язки сторін, що визначаються, зокрема, з урахуванням розподілу ризиків між сторонами;

порядок забезпечення земельними ділянками, необхідними для концесії;

строк концесійного договору;

порядок зміни, розірвання та припинення концесійного договору;

умови встановлення і зміни цін (тарифів) на товари (роботи, послуги), що створюються (виконуються, надаються) концесіонером (у випадках концесій на ринках, що перебувають у стані природної монополії);

умови надання державної підтримки (у разі її надання);

порядок, розмір та умови внесення концесійних платежів, у разі, якщо вони передбачені концесійним договором;

підстави, процедури і наслідки розірвання концесійного договору, включаючи платежі, пов'язані з достроковим розірванням;

відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання зобов'язань, що випливають з концесійного договору;

порядок здійснення концесіодавцем контролю за виконанням договору;

порядок вирішення спорів між сторонами;
інші умови.

2. Концесійний договір може включати інші умови, погоджені сторонами, зокрема:

умови заміни концесіонера;
надання пільг для користувачів (споживачів);
умови використання вітчизняних матеріалів;
умови найму та працевлаштування громадян України;
умови використання прав інтелектуальної власності.

3. Умови концесійного договору є чинними на весь строк дії договору, в тому числі у випадках, коли після його укладення законодавчими актами встановлено правила, які погіршують становище концесіонера.

Стаття 28. Зміна, розірвання та припинення концесійного договору

1. Концесійний договір може бути змінено чи розірвано за взаємною згодою сторін. Сторони не можуть змінювати умови концесійного договору, визначені в конкурсній пропозиції переможця, на підставі яких концесіонера було визнано переможцем.

2. Концесійний договір припиняється у зв'язку з закінченням строку його дії. Дострокове припинення концесійного договору відбувається шляхом його розірвання у випадках, передбачених цим Законом та/або самим договором.

3. Концесійний договір може бути змінений або розірваний на вимогу однієї із сторін за рішенням суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених концесійним договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання концесійного договору та у інших випадках, передбачених концесійним договором.

4. Концесійний договір може передбачати випадки, коли він може бути розірваний в односторонньому порядку за письмовим повідомленням однієї сторони без звернення до суду або арбітражу. Одностороння відмова від зобов'язання не звільняє винну сторону від відповідальності за порушення зобов'язання.

5. У разі розірвання концесійного договору у зв'язку з порушенням концесіодавцем зобов'язань за таким договором, концесіодавець відшкодовує концесіонеру внесені ним інвестиції в частині, що не була відшкодована протягом дії такого договору, а також збитки, завдані достроковим припиненням договору. Розмір такої компенсації визначається відповідно до положень концесійного договору.

Стаття 29. Відповідальність сторін концесійного договору

1. Сторони несуть відповідальність, встановлену законами України та концесійним договором, за невиконання чи неналежне виконання своїх зобов'язань (включаючи виконання вимог, гарантій та інших обов'язків), визначених концесійним договором. Концесійний договір може передбачати застосування штрафних санкцій, не заборонених законодавством України.

2. Концесіонер має право залучити третіх осіб для виконання концесійного договору. У випадку залучення концесіонером третіх осіб для виконання концесійного договору він несе повну відповідальність за дії таких осіб.

Стаття 30. Заміна Концесіонера

1. Концесійним договором може бути передбачено право заміни концесіонера на іншого концесіонера:

за ініціативою концесіодавця, у разі істотного порушення концесіонером умов концесійного договору, що спричинене невиконанням ним своїх зобов'язань, передбачених таким договором;

за зверненням кредитора, у разі невиконання концесіонером своїх зобов'язань фінансового характеру, передбачених прямим договором, що унеможливує подальше виконання концесіонером умов концесійного договору.

Рішення щодо заміни приватного партнера приймається концесіодавцем.

У випадку укладення прямого договору всі питання щодо заміни концесіонера регулюються таким договором.

Заміна концесіонера здійснюється на конкурсних засадах або шляхом проведення прямих переговорів відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

2. Концесійний договір може передбачати, що концесіодавець або кредитор тимчасово, до визначення нового концесіонера, виконує зобов'язання концесіонера за концесійним договором.

3. Новий концесіонер повинен відповідати кваліфікаційним вимогам та іншим вимогам, яким відповідав попередній концесіонер.

Розділ V ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ОБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЇ

Стаття 31. Правовий режим об'єктів концесії

1. Передача існуючого об'єкта концесії концесієдавцем концесіонеру здійснюється у строки і на умовах, визначених у концесійному договорі.

Передача концесіонеру існуючого об'єкта концесії, в тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт та технічне переоснащення концесіонером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до концесіонера та не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню концесієдавцю після припинення дії концесійного договору.

2. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) концесіонером на підставі та у відповідності до умов концесійного договору, є державною чи комунальною власністю.

3. Концесіонер має право передавати майно, що входить до складу об'єкта концесії, в оренду, якщо це передбачено концесійним договором.

На об'єкт концесії протягом строку дії концесійного договору не поширюються законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються концесійним договором.

4. Концесіонер за погодженням з концесієдавцем має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт концесії та/або право вимоги за концесійним договором третій особі на строк, що не перевищує строку концесійного договору, якщо інше не встановлено договором концесії.

Право вимоги за концесійним договором за погодженням з концесієдавцем може бути предметом застави, якщо інше не встановлено концесійним договором.

5. Концесіонер є власником рухомого майна, придбаного ним за власні кошти, за виключенням рухомого майна, придбаного у відповідності до концесійного договору з метою заміщення (відновлення) рухомого майна, переданого концесіонеру на підставі концесійного договору або придбаного концесіонером на виконання умов концесійного договору.

6. Передача концесіонеру об'єкта концесії або будівництво концесіонером об'єкта концесії є підставою для здійснення реєстрації за концесіонером речових прав володіння та користування на об'єкт концесії в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі створення концесіонером об'єкта концесії реєстрації речових прав концесіонера передуює реєстрація права власності держави чи територіальної громади.

7. Об'єкти концесії відображаються на балансі концесіонера та відокремлюються від його майна. Стосовно такого майна концесіонером ведеться відокремлений облік.

Стаття 32. Містобудівна документація

1. У випадку необхідності розробки детального плану території для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, концесіодавець зобов'язаний забезпечити розробку та затвердження відповідного детального плану території.

Фінансування робіт з розробки детального плану території може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Витрати на розробку детального плану території відшкодовуються концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

Стаття 33. Надання земельних ділянок, необхідних для здійснення проектів на умовах концесії

1. Земельна ділянка, необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, в тому числі та, на якій розташований об'єкт концесії, та/або яка є необхідною для створення об'єкта концесії, надається концесіонеру у користування на умовах оренди на строк дії концесійного договору відповідно до Земельного кодексу України, крім випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг.

2. Земельна ділянка, необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, може формуватися до моменту оголошення концесійного конкурсу.

3. Концесіодавець зобов'язаний забезпечити формування земельної ділянки, необхідної для цілей концесії у порядку, передбаченому Земельним кодексом України. Фінансування робіт з розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та іншої документації з землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки у користування, може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством. Витрати на розробку зазначеної документації відшкодовуються концесіонером відповідно до умов концесійного договору.

4. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, які відповідно до Земельного кодексу України наділені повноваженнями щодо передачі земельних ділянок у користування, зобов'язані передати у користування концесіонеру земельну ділянку (ділянки), визначену концесійним договором.

5. Право користування підприємств, установ, організацій, майно яких передається у концесію, земельною ділянкою, визначеною умовами концесійного договору як така, що необхідна для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, припиняється з моменту передачі майна у концесію, крім випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг. Така земельна ділянка підлягає передачі в користування концесіонеру в порядку, визначеному Земельним кодексом України.

6. Земельна ділянка (ділянки), що була сформована концесіодавцем або за його дорученням підприємством, установою, організацією, що належать до сфери його управління, для цілей реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, не може бути розділена, приватизована, передана в користування третій особі або іншим чином відчужена до моменту передачі такої земельної ділянки концесіонеру.

7. У разі, якщо протягом дев'яти місяців з дати укладення концесійного договору концесіонер не набуде права користування земельною ділянкою, необхідною для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або із концесіонером не буде укладено договір про делегування функцій "замовника будівництва" (у випадку концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг), що призведе до неможливості виконання концесіонером зобов'язань за концесійним договором, концесіонер має право на одностороннє розірвання концесійного договору.

Стаття 34. Припинення діяльності підприємств, установ та організацій, все майно яких надано у концесію. правонаступництво концесіонера

1. Підприємства, установи та організації можуть бути ліквідовані у випадку передачі всього їх майна у концесію.

2. У концесіонера не виникає загального правонаступництва згідно з правами та зобов'язаннями підприємства, майно якого передається в концесію.

3. У виключних випадках, за рішенням концесіодавця, умовами концесійного конкурсу може передбачатись повне або часткове правонаступництво концесіонера за правами та обов'язками балансоутримувача. Обсяг правонаступництва, а також умови та порядок передачі концесіонеру прав та обов'язків балансоутримувача, визначається умовами концесійного конкурсу та концесійним договором.

4. Під правами і обов'язками балансоутримувача слід розуміти - права та зобов'язання такого підприємства, установи, організації за договорами, судовими процесами (в тому числі, в порядку міжнародного комерційного арбітражу), відкритими виконавчими провадженнями, ліцензіями,

документами дозвільного характеру, а також дебіторська та кредиторська заборгованість балансоутримувача.

Концесіонер має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих балансоутримувачу, у межах строку їх дії до отримання документів дозвільного характеру на концесіонера, але не більше одного року.

5. Необоротні матеріальні акти, оборотні матеріальні активи балансоутримувача можуть бути викуплені концесіонером на умовах, встановлених концесійним договором.

6. Передача об'єкта концесії концесіонеру є підставою для припинення право господарського відання та/або оперативного управління підприємств, установ, організацій на об'єкт концесії.

Розділ VI ФІНАНСОВІ УМОВИ КОНЦЕСІЇ

Стаття 35. Види платежів у концесійних договорах

1. Концесійний договір має передбачати отримання концесіонером плати (прямо чи опосередковано) за суспільно значимі послуги, що надаються ним з використанням об'єкту концесії, від користувачів (споживачів) таких послуг.

2. У концесійному договорі можуть бути передбачені платежі концесіонера на користь концесієдавця та/або платежі концесієдавця на користь концесіонера. Умови здійснення таких платежів, а також порядок їх розрахунку мають бути визначені у концесійному договорі.

3. У разі наявності, платежі концесіонера на користь концесієдавця включають концесійні платежі та/або одноразову фіксовану плату, визначену концесійним договором.

4. Концесійний платіж вноситься концесіонером відповідно до умов концесійного договору та визначається:

як частка (у відсотках) отриманого концесіонером чистого доходу від провадження концесійної діяльності;

як частка (у відсотках) вартості наданого об'єкта концесії, визначеної за результатами його ринкової оцінки;

як фіксований платіж, що залежить від обсягів товарів, робіт чи послуг, які надаються концесіонером;

в інших формах, що відповідатимуть законодавству України.

Концесійний платіж може визначитись з поєднанням різних підходів до його розрахунку. Методика розрахунку концесійних платежів затверджується Кабінетом Міністрів України.

У випадку створення (нового будівництва) концесіонером об'єкта концесії, концесійний платіж (у разі наявності) встановлюється з дати одержання концесіонером визначеного умовами концесійного договору доходу від експлуатації об'єкта концесії.

5. У разі, якщо об'єктом концесії є об'єкт, збудований (реконструйований) на підставі концесійного договору, концесійні платежі вносяться з моменту використання цього об'єкту для надання суспільно значимих послуг, який визначається в концесійному договорі.

6. Концесійні платежі сплачуються відповідно до Державного бюджету України, місцевого бюджету та/або на користь суб'єкта господарювання державного сектору економіки, що виступає від імені держави концесієдавцем. Якщо на стороні концесієдавця у концесійному договорі виступають орган (органи) державної влади та орган (органи) місцевого самоврядування, концесійним договором можуть визначатися умови розподілу концесійних платежів між державним та місцевими бюджетами у відповідності до бюджетного законодавства України. Такі умови мають бути визначені у договорі про спільну участь на стороні концесієдавця, укладеному між відповідними органами державної влади і органами місцевого самоврядування.

За рішенням концесієдавця, частина концесійного платежу може сплачуватись на користь підприємства, установи, організації та/або господарського товариства, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що виступає в концесійному договорі на стороні концесієдавця.

7. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу для повного або часткового виконання зобов'язань балансоутримувача, що існують на момент публікації оголошення про проведення концесійного конкурсу. Розмір одноразової фіксованої плати встановлюється умовами концесійного конкурсу з урахуванням наступного:

1) у випадку, якщо об'єктом концесії є все майно балансоутримувача, розмір одноразової фіксованої плати повинен бути достатнім для повного або часткового виконання всіх зобов'язань балансоутримувача, в залежності від обсягу правонаступництва концесіонера за зобов'язаннями балансоутримувача;

2) у випадку, якщо об'єктом концесії є частина майна балансоутримувача, розмір одноразової фіксованої плати повинен бути достатнім для виконання зобов'язань балансоутримувача, які безпосередньо пов'язані з об'єктом концесії.

У разі включення до концесійного договору одноразової фіксованої плати, у такому договорі мають бути зазначені її цільове спрямування та порядок сплати.

8. Одноразова фіксована плата може бути передбачена умовами концесійного конкурсу з метою покриття витрат концесієдавця/балансоутримувача/міжнародної фінансової організації/підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління концесієдавця, з метою компенсації їх витрат на підготовку концесійного конкурсу, що включає витрати на підготовку техніко-економічного обґрунтування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на послуги радників під час підготовки конкурсної документації та структурування проекту, що здійснюється на умовах концесії, витрати на інформаційне супроводження проекту, що здійснюється на умовах концесії.

9. Платежі концесієдавця на користь концесіонера можуть здійснюватися у формі плати за готовність (доступність) об'єкта концесії.

Розмір плати за готовність (доступність) об'єкта концесії визначається шляхом добутку двох величин:

1) різниці між показником гарантованого концесіонеру попиту/пропозиції, визначеного концесійним договором та фактично досягнутим показником попиту та/або пропозиції, під час реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії;

2) розміру грошової суми за одиницю попиту та/або пропозиції, що встановлена концесійним договором;

Розмір плата за готовність (доступність) об'єкта концесія не може перевищувати 49 відсотків гарантованого концесіонеру попиту та/або пропозиції визначеного концесійним договором та залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності робіт/послуг, що визначені концесійним договором.

За нормальних умов експлуатації об'єкту концесії окупність, внесених концесіонером інвестицій для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відповідно до концесійного договору, здійснюється переважно від користувачів (споживачів) суспільно значимих послуг, надання яких є предметом концесійного договору.

10. Умовами концесійного договору може бути передбачено сплата концесійних платежів у разі перевищення фактичних показників попиту та/або пропозиції по відношенню до гарантованих показників, визначених концесійним договором.

11. Платежі концесіонера на користь концесієдавця та платежі концесієдавця на користь концесіонера вносяться грошовими коштами, у безготівковій формі у строки, встановлені концесійним договором

Стаття 36. Державна підтримка концесії

1. Державна підтримка може надаватися концесіонеру:
 - 1) шляхом надання державних гарантій;
 - 2) шляхом надання місцевих гарантій;
 - 3) шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел згідно із загальнодержавними програмами;
 - 4) шляхом фінансування за рахунок місцевих бюджетів та інших джерел згідно із місцевими програмами;
 - 5) шляхом виплати концесіонеру інших платежів, передбачених концесійним договором, зокрема, плати за готовність (доступність) об'єкта концесії;
 - 6) шляхом придбання концесіодавцем певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) концесіонером відповідно до концесійного договору;
 - 7) шляхом постачання концесіонеру товарів (робіт, послуг), необхідних для виконання концесійного договору;
 - 8) шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту та технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури, необхідної для виконання концесійного договору підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери управління концесіодавця;
 - 9) в інших формах, передбачених законом.

2. Державна підтримка, що надається для виконання концесійного договору, не повинна покривати в повному обсязі ризик попиту та/або ризик пропозиції або обидва ці ризики концесіонера за концесійним договором й не може перевищувати інвестиції концесіонера, передбачені концесійним договором.

3. Форми та максимальний обсяг надання державної підтримки повинні бути відображені у конкурсній документації. Рішення про надання державної підтримки приймається відповідно до бюджетного законодавства, а у випадках, передбачених пунктом 7 та 8 частини першої цієї статті, концесіодавцем.

Розділ VII ГАРАНТІЇ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ КОНЦЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 37. Гарантії прав концесіонера

1. Держава гарантує стабільність умов реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, додержання прав і законних інтересів концесіонера.

Концесіонерам, у тому числі іноземним, забезпечується рівноправний режим здійснення господарської діяльності, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру.

2. До прав і обов'язків концесіонера, визначених концесійним договором, застосовується законодавство України, чинне на день його укладення, крім законодавства, що зменшує розмір податків чи зборів чи скасовує їх, спрощує регулювання господарської діяльності, послаблює процедури державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, або пом'якшує відповідальність концесіонера, яке має застосовуватися з дати набрання чинності таким законодавством.

Зазначені гарантії не поширюються на зміни законодавства, що стосуються питань оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку та охорони довкілля, ліцензування.

3. У разі внесення змін до законодавства та/або прийняття державними органами або органами місцевого самоврядування рішень, які істотно впливають на майнові права та інтереси концесіонера та/або істотно змінюють умови реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, положення концесійного договору підлягають перегляду, в порядку, передбаченому концесійним договором.

4. На концесіонера не поширюється дія нормативно-правових актів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, якщо такі акти обмежують права концесіонера, визначені концесійним договором, за винятком приписів органів державного контролю та нагляду, що видаються відповідно до законодавства України з метою створення умов для безпечного ведення робіт, охорони довкілля, збереження здоров'я населення.

5. Концесіонер може бути наділений спеціальними або ексклюзивними правами, які пов'язані із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Стаття 38. Гарантії прав кредиторів

1. Концесійний договір та/або договір про фінансування та/або прямий договір повинен передбачити гарантії прав кредиторів.

2. Прямий договір може, зокрема, передбачати права кредитора у випадку заміни концесіонера, зокрема, погодження такої заміни, якщо вона ініціюється концесієдавцем та навпаки.

3. Прямий договір може, зокрема, передбачати право кредитора на вступ в права та обов'язки концесіонера у випадку реалізації такого права, умови відшкодувань кредитором у випадку дострокового припинення концесійного договору та інші положення.

4. Забороняється встановлення будь-яких обмежень, що створюють перешкоди у реалізації кредиторами своїх прав, пов'язаних із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії.

Розділ VIII ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ НА РИНКАХ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У СТАНІ ПРИРОДНОЇ МОНОПОЛІЇ

Стаття 39. Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії

1. Концесійний договір, умовами якого передбачено надання суспільно значимих послуг, що підлягають державному регулюванню у сферах природних монополій, крім істотних умов, передбачених цим Законом, має передбачати:

зобов'язання концесієдавця компенсувати концесіонеру частку внесених ним інвестицій на створення або поліпшення об'єкту концесії в рамках виконання концесійного договору (враховуючи витрати, понесені ним у зв'язку із залученням боргового фінансування, та премію за ризик), яка не може бути відшкодована концесіонером внаслідок встановлення органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги нижчими, ніж було передбачено концесійним договором. Зазначена компенсація може здійснюватися у формі плати за готовність (доступність) об'єкта концесії або за рахунок інших платежів, передбачених концесійним договором;

або

право концесіонера відмовитися від концесійного договору або призупинити виконання інвестиційних зобов'язань до затвердження органом державного регулювання цін (тарифів) на відповідні послуги на рівні, передбаченому концесійним договором;

або

право концесіонера ініціювати внесення на запропонованих концесійним договором умовах змін до концесійного договору щодо обсягів та строків внесення інвестицій, термінів введення в дію об'єктів

концесії, а також щодо визначених концесійним договором характеристик суспільно значимих послуг у порядку та на засадах, передбачених концесійним договором.

Розділ ІХ ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ЩОДО БУДІВНИЦТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ

Стаття 40. Об'єкт концесії щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг

1. У разі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг об'єктом концесії є автомобільні дороги загального користування державного та місцевого значення.

Проект, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг може бути здійснений лише за умови наявності альтернативного безоплатного проїзду відповідно до Закону України "Про автомобільні дороги".

2. Концесіонеру надається право на будівництво та експлуатацію автомобільної дороги в порядку та на умовах, визначених концесійним договором.

Під будівництвом автомобільної дороги розуміється комплекс дорожньо-будівельних та проектних робіт, пов'язаних з новим будівництвом або реконструкцією, або капітальним ремонтом автомобільної дороги.

Стаття 41. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та експлуатації автомобільних доріг загального користування державного значення

1. Рішення про доцільність або недоцільність будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії приймає Кабінет Міністрів України на підставі висновку за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії.

У рішенні про доцільність будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії обов'язково зазначається:

концесіодавець, який визначається Кабінетом Міністрів України;

органи виконавчої влади, відповідальні за організацію роботи щодо підготовки (вилучення, викупу, відведення тощо) земельних ділянок для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

загальна характеристика та технічні параметри автомобільної дороги;

орієнтовна вартість будівництва автомобільної дороги та базові фінансові показники проекту, що здійснюється на умовах концесії;

орієнтовні межі земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

граничний строк, на який надається концесія;

граничний розмір плати за готовність (доступність) автомобільної дороги;

гранична гарантована інтенсивність руху;

можливі форми та обсяги надання державної підтримки;

максимально запланований розмір плати за проїзд такою дорогою;

доручення відповідним місцевим державним адміністраціям щодо вжиття заходів щодо підготовки (вилучення, викупу, відведення тощо) земельних ділянок для будівництва та експлуатації автомобільної дороги;

маршрут альтернативного безоплатного проїзду;

необхідні заходи підготовки до проведення концесійного конкурсу;

інші умови будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії.

Після прийняття зазначеного рішення щодо земельних ділянок, необхідних для будівництва та експлуатації автомобільної дороги на умовах концесії, встановлюється відповідні обтяження у визначеному законодавством порядку.

Умови проведення концесійного конкурсу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 42. Особливості реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг

1. Підприємство, установа або організація, що є землекористувачем та відповідно замовником будівництва автомобільної дороги, зобов'язане укласти із концесіонером договір про делегування функцій замовника будівництва одночасно із укладенням концесійного договору. Договір про делегування функцій "замовника будівництва" повинен визначати права, обов'язки та відповідальність концесіонера в зв'язку із здійсненням ним функцій "замовника будівництва" від імені та в інтересах відповідного землекористувача у відповідності до містобудівного законодавства та компенсації сплати землекористувачу земельного податку.

2. Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору або отримане концесіонером відповідно до умов концесійного договору та розташоване у межах смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права державної/комунальної власності, крім об'єктів

дорожнього сервісу, які можуть бути власністю концесіонера відповідно до умов концесійного договору.

Майно, створене концесіонером на виконання умов концесійного договору та розташоване за межами смуги відведення автомобільної дороги, є об'єктом права власності концесіонера, якщо інше не передбачено концесійним договором.

3. Прийняття в експлуатацію автомобільної дороги є підставою для її включення, у разі потреби, в установленому порядку до переліку автомобільних доріг загального користування.

Стаття 43. Плата за проїзд автомобільною дорогою

1. Розмір плати за разовий проїзд автомобільною дорогою, побудованою на умовах концесії, визначається концесіонером відповідно до тарифної сітки плати за разовий проїзд автомобільною дорогою за кожен кілометр, що встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням виду транспортного засобу та рівня інфляції.

2. Порядок безоплатного проїзду автомобільними дорогами, побудованими на умовах концесії, та відшкодування за нього (в разі стихійного лиха, катастрофи, епідемії, епізоотії, проїзду транспортних засобів, що використовуються органами державної влади, підрозділами Міністерства оборони України, Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Національної поліції України та швидкої медичної допомоги) визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 44. Платежі у концесійному договорі

1. Плата за готовність (доступність) автомобільної дороги сплачується концесіонеру відповідно до умов концесійного договору у випадку, якщо за результатами звітного року інтенсивність руху на автомобільній дорозі є меншою, ніж гарантована інтенсивність руху на автомобільній дорозі, а також у інших випадках, передбачених концесійним договором, та залежить від досягнення концесіонером показників результативності, зокрема, якості, надійності, доступності автомобільної дороги.

Розмір плати за готовність (доступність) автомобільної дороги має компенсувати концесіонеру втрати його доходу у розмірі визначеному концесійним договором (але не більше 49 відсотків) внаслідок зменшення інтенсивності дорожнього руху за результатами звітного року порівняно з гарантованою інтенсивністю дорожнього руху.

2. Концесійні платежі вносяться концесіонером відповідно до умов концесійного договору у випадку, коли інтенсивність руху на

автомобільній дорозі за результатами звітного року перевищує гарантовану інтенсивність руху, що визначена в концесійному договорі.

Концесійні платежі зараховуються до державного дорожнього фонду України.

РОЗДІЛ X ЗАСТОСОВАНЕ ПРАВО І ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 45. Застосоване право

1. Укладення, зміна та припинення концесійного договору, а також правовідносини, що виникають на його підставі, регулюється законами України.

2. Сторони є вільними у виборі законодавства, що регулює їх правовідносини, які виникають на підставі інших договорів, укладених з метою реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, якщо інше не передбачено законодавством України.

Стаття 46. Virішення спорів

1. Будь-які спори, що виникають у зв'язку із виконанням зобов'язань, передбачених концесійним договором, прямим договором чи будь-яким іншим договором, пов'язаним із реалізацією проекту, що здійснюється на умовах концесії, вирішуються шляхом проведення переговорів протягом строків, погоджених сторонами у відповідному договорі чи в двосторонніх інвестиційних угодах, ратифікованих Україною.

2. Сторони концесійного договору можуть вільно обрати механізм вирішення спорів, включаючи медіацію, не зобов'язуючу експертну оцінку, національний чи міжнародний комерційний, чи інвестиційний арбітраж (в разі, якщо концесіонер чи приватний учасник в інституціональній концесії чи хоча б один із їх засновників є юридичною особою, консорціумом, що перебуває під іноземним контролем, чи є нерезидентом - фізичною особою), і процедурні правила для вирішення спорів.

3. Концесіодавець не може бути звільнений від відповідальності (мати державний імунітет) у випадку вирішення спорів на підставі концесійного договору, прямого договору чи іншого договору, пов'язаного із здійсненням концесії.

Розділ XI КОНТРОЛЬ, МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНКА КОНЦЕСІЙ

Стаття 47. Контроль та моніторинг концесій

1. Контроль за виконанням концесійних договорів здійснюють концесіодавець, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або концесійним договором.

Під час здійснення контролю за виконанням концесійних договорів не допускається втручання в господарську діяльність концесіонера або третіх сторін, залучених концесіонером, а також розголошення конфіденційної інформації, яка стала відомою під час здійснення контролю.

Концесіонери надають відповідним концесіодавцям інформацію про виконання концесійного договору, у порядку, передбаченому таким договором.

Моніторинг виконанням концесійних договорів здійснюється органом з державно-приватного партнерства шляхом отримання кожних шість місяців звітів від концесіодавців про виконання концесійного договору, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.

2. Орган з державно-приватного партнерства проводить моніторинг, узагальнення та оприлюднення в установленому порядку результатів здійснення концесії, у тому числі здійснення оцінки та моніторингу загального рівня ризиків концесіодавців в концесійних договорах.

Стаття 48. Завершальна оцінка реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії

1. З метою оцінки результатів реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, а також виявлення проблем, які виникли під час його здійснення, по завершенню концесійного договору проводиться завершальна оцінка здійснення концесії.

Зазначена оцінка проводиться щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залученим до підготовки та/або реалізації відповідного договору;

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні";

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено – Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

2. Концесіодавець та концесіонер повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення концесії, всю необхідну інформацію для її проведення.

3. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення концесії готується звіт, який надсилається органу з державно-приватного партнерства для аналізу".

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18—22, ст. 144):

частину третю статті 22 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства, які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління.";

статтю 406 викласти у такій редакції:

"Стаття 406. Концесія

1. Концесія – форма державно-приватного партнерства, яка полягає в наданні концесієдавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії, та/або надання суспільно значимих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, що означає, що за умов експлуатації, відповідно до умов концесійного договору, концесіонеру не гарантується окупність зроблених інвестицій або витрат, які виникли під час виконання робіт чи надання послуг, відповідно до концесійного договору, та переважно отримує плату прямо або опосередковано від користувачів.

2. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укладаються відповідно до законодавства України між концесіонером та концесієдавцем, а також за рішенням концесієдавця третьою особою (особами) на стороні концесієдавця.";

статті 407-410 виключити;

2) у статті 20 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст.436):

частину першу доповнити пунктом 17 такого змісту:

"17) справи, що виникають при укладенні, зміні, розірванні і виконанні договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, крім спорів, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства";

3) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст.436):

частину першу статті 19 доповнити пунктами 13 та 14 такого змісту:

"13) спорах із суб'єктами владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

14) спорах, що виникають у зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.";

частину третю статті 22 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Апеляційним адміністративним судам як судам першої інстанції підсудні справи за позовами про примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, а також спори за участі суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства та спори, що виникають у зв'язку із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.";

статтю 46 доповнити частиною 2¹ такого змісту:

"2¹. Позивачем в адміністративній справі щодо спорів із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу, можуть бути лише претенденти та/або учасники такого конкурсу.";

частину другу статті 122 доповнити абзацом третім такого змісту:

Для звернення до адміністративного суду із позовами у спорах за участі суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства; та позовами у спорах, що виникають у зв'язку із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу встановлюється тримісячний строк з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів. "

4) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3—4, ст. 27):

статтю 94 виключити;

у статті 123:

абзац шостий частини першої після слів "розроблення такої документації без надання такого дозволу" доповнити словами та знаком " у тому числі, у випадку оформленням державним партнером, концесієдавцем земельних ділянок для цілей здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії";

частину другу після абзацу першого доповнити абзацом другим такого змісту:

"З клопотанням про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки може звернутись особа, яка є державним партнером (концесієдавцем) відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство", "Про концесії" та зацікавлена у відведенні земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або уповноважена ним особа. До клопотання додається копія рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії.";

у зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім відповідно;

доповнити частинами п'ятнадцятою та шістнадцятою такого змісту:

"15. Надання в користування земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відбувається на підставі клопотання приватного партнера, концесіонера, визначеного в порядку, встановленому законодавством, та договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійного договору, в якому визначені земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, шляхом прийняття відповідним органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування рішення про:

затвердження проекту землеустрою, розроблення якого забезпечив концесієдавець (у разі, якщо відбувалось формування земельних ділянок до проведення конкурсу з визначення приватного партнера або концесійного конкурсу);

припинення права постійного користування попереднього користувача (у разі, якщо на земельних ділянках, що є в постійному користування підприємства, установи, організації, знаходиться нерухоме майно, що є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії);

надання в користування відповідних земельних ділянок на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору.

Про прийняте рішення орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування повідомляє органи, що здійснюють державну реєстрацію речових прав.

16. Земельні ділянки, формування яких забезпечується державним партнером, концесієдавцем з метою здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах

концесії на підставі рішення про проведення конкурсу з визначення приватного партнера або концесійного конкурсу або проведення прямих переговорів, передаються в користування виключно приватному партнеру, концесіонеру, визначеному в порядку, встановленому законодавством. Вказані ділянки можуть бути передані іншим особам лише у разі прийняття державним партнером або концесіодавцем рішення про визнання конкурсу таким, що не відбувся.";

частину першу статті 141 доповнити пунктами "ж" і "з" такого змісту:

"ж) передача нерухомого майна, яке розміщене на земельній ділянці, та є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії;

з) право користування земельною ділянкою попереднього землекористувача припиняється з дати набуття чинності договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору.";

доповнити статтю 142¹ такого змісту:

"Стаття 142¹. Припинення права постійного користування земельною ділянкою підприємства, установи, організації, майно якого є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії

1. Припинення права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності, яка надана підприємству, установі, організації у разі передачі нерухомого майна, яке на ній розміщено, за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства або концесійним договором здійснюється на підставі клопотання приватного партнера, концесіонера.

2. Клопотання подається до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування.

3. Одночасно з припиненням права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності, яка надана підприємству, установі, організації, необхідною для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відбувається передача відповідної земельної ділянки в користування приватному партнеру, концесіонеру.";

статтю 143 доповнити частиною другою такого змісту:

"Примусове припинення прав на земельну ділянку здійснюється у позасудовому порядку у випадку примусового відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності у разі вилучення земельної ділянки для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них

розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".

У такому випадку, примусовому припиненню права на земельну ділянку передують повне відшкодування вартості земельної ділянки яка не може бути нижчою за ринкову вартість відповідної земельної ділянки/ права на неї, визначеної шляхом проведення незалежної експертної грошової оцінки.

У разі незгоди власника землі/землекористувача з розміром відшкодування вартості земельної ділянки, питання вирішується в судовому порядку.";

частину другу статті 149 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Вилучення земельних ділянок провадиться без згоди землекористувачів на підставі рішень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, сільських, селищних, міських рад відповідно до їх повноважень у разі вилучення земельних ділянок для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії, об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності";

частину третю статті 157 викласти у такій редакції:

"3. Порядок визначення та відшкодування збитків власникам землі і землекористувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням законодавства про оцінку земель та законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.";

5) частину третю статті 75 Повітряного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011, №48-49, ст. 536) викласти у такій редакції:

"3. Державний та/або комунальний аеродром та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові смуги, руліжні доріжки, перони, інші елементи аеродромів) можуть передаватися приватному інвестору відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, договору оренди, а також бути предметом інших договорів, що укладаються за правилами, визначеними законодавством України. Істотною умовою таких договорів є заборона зміни цільового призначення об'єктів аеродрому, що забезпечують його основну виробничу діяльність.";

6) статтю 16 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 17, ст. 99) доповнити новою частиною такого змісту:

"Ліси на землях державної та комунальної власності, спеціалізовані лісогосподарські підприємства не є об'єктами концесії згідно Закону України "Про концесії"."

7) у Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

у статті 3:

у абзаці сьомому частини першої слово та знак ", концесію" виключити;

частину першу після сьомого абзацу доповнити абзацом восьмим такого змісту:

"державне майно, передане та/або створено на підставі договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору);";

у зв'язку з цим абзаци восьмий – десятий вважати абзацами дев'ятим – одинадцятим відповідно;

у статті 4:

абзац восьмий частини першої після слів та знаків "(далі - господарські структури)" доповнити словами та знаком ", суб'єкти господарювання державного сектора економіки";

частину першу після дев'ятого абзацу доповнити новим абзацом такого змісту:

"Суб'єкти господарювання державного сектора економіки мають статус уповноваженого органу управління щодо об'єктів управління державної власності, що передані їм Кабінетом Міністрів України з метою здійснення державно-приватного партнерства (в тому числі концесії).";

у частині другій статті 5:

пункт 18 доповнити підпунктом "щ" такого змісту:

"щ) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії та визначення розміру їх винагороди.";

доповнити пунктом 27 такого змісту:

"27) за зверненням державного партнера затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії.";

у частині першій статті 6:

пункт 20¹ після слів "управління майном" доповнити словами та знаком ", та договори, що укладаються в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійні договори";

доповнити пунктами 20² – 20⁵ такого змісту:

"20²) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесієдавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;

20³) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;

20⁴) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна, що планується до передачі в концесію чи зменшення його вартості;

20⁵) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 100 відсотків, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють, витрат пов'язаних з підготовкою до реалізації та реалізацією проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії";

підпункт "ж" пункту 2 частини першої статті 7 виключити;

у статті 13:

абзац другий частини другої після слів "спільного майна учасників спільної діяльності" доповнити словами та знаком", крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Вартість майна об'єкта концесії визначається концесієдавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.";

8) частину першу статті 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 9, ст. 79) доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

"актів органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, чи про недоцільність його здійснення, про проведення та

затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера, що схвалюються у визначеному законом порядку.";

9) у Законі України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190 із наступними змінами):

частину першу статті 31 після слів "та іншими центральними органами виконавчої влади" доповнити словами та знаком ", зокрема, шляхом укладення договорів у випадках, встановлених законами.";

статтю 35 доповнити частиною шостою такого змісту:

"Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування мають право укладати договори у випадках, встановлених законами.";

10) у Законі України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 18, ст. 157):

у назві Закону слова "чи концесії" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію", "та концесії" виключити;

у частині другій статті 1 слова "чи концесію" виключити;

у статті 2:

частину першу виключити;

у частині другій слова "чи концесію" виключити та слова "законами України "Про концесії," замінити словами "Законом України";

у назві та частині першій статті 3 слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у частині першій слова "чи концесіонером" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності.";

у тексті частини третьої слова "чи концесії", "чи концесіонером", "чи концесіонер", "або передано в концесію" виключити;

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

у тексті частини першої слова "чи концесію", "чи концесіонерами", "чи концесії" виключити;

у тексті абзацу першого частини другої слова "чи концесію", "відповідно" виключити;

абзац третій частини другої виключити;

абзац четвертий частини другої викласти в такій редакції:

"Оголошення конкурсу на право оренди, обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди; строк, на який об'єкт передається в оренду.";

у статті 6:

у назві та тексті частини першої слова "чи концесію" виключити;

у частині другій слова "чи концесію" та абзаци 5-6 виключити;

у тексті частини третьої слова "чи концесії", "чи концесію" виключити;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

"3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з Фондом державного майна України готує проект конкурсної документації щодо оренди, яка включає:";

статтю 8 виключити;

у статті 9:

у тексті статті слова "чи концесії", "чи концесію", "чи концесіонера", "чи концесіонером", "чи концесіонером", "концесії" виключити;

у абзаці першому частини першої слова "законами України "Про концесії" і" замінити словами "Законом України";

абзац восьмий пункту 1 частини першої виключити;

абзац дев'ятий підпункту 2 частини першої виключити;

у статті 11:

у назві та частині першій слова "чи концесії" виключити;

абзац третій частини першої виключити;

частину третю виключити;

розділ третій виключити;

11) у Законі України "Про інвестиційну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646):

частину п'яту статті 2 доповнити словами та знаком ", крім державної підтримки інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається у порядку, встановленому Законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії"";

частину першу статті 15 після слова "крім" доповнити словами "інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, та";

12) у Законі України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173):

частину другу статті 3 доповнити пунктом 3 такого змісту:

"3) здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".";

13) у Законі України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 11, ст. 71):

у назві Закону слова "чи концесію" виключити;

у преамбулі слова "чи концесію" і "та концесії" виключити;

у статті 2:

у абзаці другому слова "чи концесію" виключити;

абзаци третій і четвертий частини першої виключити;

у п'ятому абзаці частини першої слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "законами України "Про концесії" виключити, замінивши словами "Законом України";

у назві статті 3 та її першій частині слова "чи концесію" виключити;

у статті 4:

у назві слова "чи концесію" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Суб'єкт господарювання, з яким укладено договір оренди щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, зобов'язана протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору забезпечити відповідність ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати ліцензію на відповідний вид господарської діяльності.";

у статті 5:

у назві слова "чи концесію" виключити;

з першої по четверту частини слова "чи концесію", "чи концесіонерами" "чи концесії" виключити;

- у частині четвертій після слів "підготовка цього об'єкта до передачі" слово "відповідно" виключити;
- у статті 6:
 - у назві слова "чи концесію" виключити;
 - у частині першій та другій слова "чи концесію" виключити;
 - у частині третій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;
 - частину п'яту виключити;
- у статті 7:
 - у назві та частині першій слова "чи концесію" виключити;
 - у частині другій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;
 - у частині четвертій абзац другий виключити;
 - у частині сьомій виключити абзац третій та слова "чи концесіонер", "чи концесіонера", "чи концесієдавця";
 - у частині чотирнадцятій слова "чи концесії" виключити;
 - у частині шістнадцятій слова "чи концесію" виключити;
 - у частині сімнадцятій слова "чи концесії" та "чи концесієдавцем" виключити;
- статтю 8 викласти в такій редакції:

"Стаття 8. Умови договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення

1. Істотними умовами договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених Законом України "Про оренду державного та комунального майна", є:

 - порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;
 - порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна в складі об'єкта оренди;
 - обов'язок орендаря щодо страхування взятого в оренду об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення;
 - обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;
 - обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо

виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості;

максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги витрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);

порядок здійснення орендодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;

відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта;

2. У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором визначається гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, та умови відбору таких працівників.

У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке має невиплачені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.

3. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.";

у статті 9:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "а також договори концесії таких об'єктів незалежно від строку, на який вони укладені," виключити;

у частині другій слова "чи концесії" та "чи концесіонер" виключити;

у статті 10:

у назві слова "чи концесії" виключити;

у частині першій слова "чи концесії" виключити;

у частині другій слова "чи концесіонер" та "чи концесіонера" виключити;

у частині третій слова "чи концесіонеру" виключити;

у частині четвертій слова "чи концесії" та "чи концесію" виключити;
розділ III виключити;

14) у Законі України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" (Відомості Верховної Ради України, 1991, № 47, ст. 648):

1) у статті 3:

пункт 6 частини першої після слів "Кабінетом Міністрів України" доповнити словами та знаком ", (крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії)";

частину третю доповнити пунктом б¹ такого змісту:

"б¹ концесійних платежів у випадках будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії);";

пункт 1 частини четвертої після слів "управління дорожнім господарством" доповнити словами та знаком ", виплату приватному партнеру/концесіонеру плати за готовність (доступність) автомобільної дороги загального користування державного значення та інших виплат в порядку та умовах, передбачених договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором";

статтю 5 після слів "автомобільними дорогами загального користування" доповнити словами "(крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору)";

15) у Законі України "Про автомобільні дороги" (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 51, ст. 556):

статтю 27 викласти в такій редакції:

"Стаття 27. Віднесення та порядок переведення автомобільних доріг загального користування до розряду платних

Віднесення автомобільних доріг загального користування та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних здійснюється з урахуванням державної стратегії розвитку мережі автомобільних доріг України на підставі окремого закону, крім випадків їх будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних у випадку їх будівництва та експлуатації на умовах державно - приватного партнерства, у тому числі концесії, здійснюється Кабінетом Міністрів України.

Подання до Кабінету Міністрів України про віднесення автомобільної дороги загального користування до розряду платних здійснює орган

державного управління автомобільними дорогами за погодженням з органами місцевого самоврядування, по території яких проходить ця автомобільна дорога, на підставі техніко-економічного обґрунтування та/або проектно-кошторисної документації, крім випадків її будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

Автомобільні дороги відносять до розряду платних лише за умови їх суттєвого удосконалення, а також, у разі їх будівництва та експлуатації на умовах концесії та забезпечення альтернативного проїзду транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами.

Довжина автомобільних доріг (їх ділянок), що забезпечує альтернативний безоплатний проїзд транспортних засобів не має перевищувати більш ніж в два рази довжину платної автомобільної дороги (крім випадків, коли більш ніж 50 відсотків протяжності платної автомобільної дороги становлять мости, тунелі, шляхопроводи).

Альтернативний проїзд транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами має бути забезпечений протягом всього терміну експлуатації платної автомобільної дороги.

Платні автомобільні дороги загального користування залишаються в державній власності, не підлягають приватизації, стосовно них не можуть вчинятися дії, наслідком яких може бути відчуження доріг з державної власності.";

у статті 29:

після частини третьої додати частину четверту такого змісту:

"У випадку віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення до розряду платних відповідно до рішення Кабінету Міністрів України про їх будівництво та експлуатацію на умовах концесії розмір плати встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про концесії", процедура справляння плати встановлюється концесіонером.";

частину шосту після слів "Державного бюджету України" доповнити словами та знаками "(крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору)";

16) абзац другий частини другої статті 1 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж" (Відомості Верховної Ради України, 1994, № 25, ст. 198) викласти у такій редакції:

"спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України, зокрема, у зв'язку із виконанням договорів, укладених з метою реалізації

проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі на умовах концесії.";

18) пункт 1 частини першої статті 77 Закону України "Про міжнародне приватне право" (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 32, ст. 422) викласти у такій редакції:

"1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема, об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та реєстрації речових прав на такий об'єкт";

19) у Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343):

частину першу статті 1 доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

"4¹) договір про делегування функцій "замовника будівництва" - договір, у відповідності до умов якого замовник передає інвестору, приватному партнеру, концесіонеру або іншій особі права на здійснення проекту будівництва, включаючи, але не обмежуючись правом на отримання дозвільних документів на будівництво від імені та в інтересах замовника, права на укладення від власного імені договорів генерального підяду на будівництво, на розробку проектно-кошторисної документації";

у статті 19:

абзац другий частини другої після слів "державної адміністрації" доповнити словами та знаком ", окрім випадків, якщо законами встановлений інший порядок.";

абзац перший частини восьмої після слів "міською радою" доповнити словами та знаком "- за винятком випадків, встановлених законодавством".

частину восьму викласти у такій редакції:

"8. Детальний план території земель комунальної власності у межах населеного пункту розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердженого в установленому цим Законом порядку плану зонування території - відповідною сільською, селищною, міською радою.

Детальний план території за межами населеного пункту або у межах населеного пункту щодо земель державної власності розглядається і затверджується відповідною районною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання.

Фінансування робіт з розробки детального плану територій може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, державного партнера або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.";

частину другу статті 29 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Містобудівні умови та обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, надаються приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, який виданий підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна яке передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

частину першу після абзацу першого статті 31 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Проектування об'єктів в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії на відповідних землях державної чи комунальної власності може здійснюватися на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, який виданий підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна яке передається у концесію/є об'єктом державно-приватного партнерства, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

у зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати абзацами третім і четвертим відповідно;

частину третю статті 33 доповнити новим абзацом такого змісту:

"Функції замовника будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, може виконувати приватний партнер, концесіонер у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства або концесійного договору та договору про делегування функцій "замовника будівництва".";

частину четверту статті 40 доповнити пунктом 11 такого змісту:

"11) об'єктів, що споруджуються на виконання договору про державно-приватне партнерство, зокрема, концесійного договору.";

20) у Законі України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 24, ст. 170):

у пункті 30 частини першої статті 26 слова "про надання у концесію об'єктів права комунальної власності" замінити словами "прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії";

у підпункті 4 пункту "а" статті 29 слова "підготовки і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію;" виключити;

пункт 19 частини першої статті 43 викласти у такій редакції:

"19) вирішення за дорученням відповідних рад питань про продаж, передачу в оренду, під заставу об'єктів комунальної власності або прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії, які забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад, а також придбання таких об'єктів в установленому законом порядку;"

частину п'яту статті 60 після слів "фізичним особам," доповнити словами "укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори,";

21) у Законі України "Про морські порти України" (Відомості Верховної Ради України, 2013, №7, ст. 65):

абзац перший частини другої статті 23 викласти у такій редакції:

"2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, пірсів та інших видів причальних споруд, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди на строк до 49 років. Причали, пірси, інші види причальних споруд, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації можуть бути об'єктами державно-приватного партнерства у тому числі концесії.";

доповнити частину четверту статті 24 абзацом другим такого змісту:

"Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти портової інфраструктури, можуть передаватися в користування приватному партнеру (концесіонеру) відповідно до положень Земельного кодексу України. Право на забудову вказаних земельних ділянок може набуватися приватним партнером (концесіонером) відповідно до договорів, укладених

в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, шляхом укладення договорів про делегування функцій "замовника будівництва".";

у частині першій статті 26 слова "договорів концесії" замінити словами "концесійних договорів".

22) у статті 2 Закону України "Про публічні закупівлі" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89):

частину третю доповнити абзацами з дев'ятнадцятого по двадцять другий такого змісту:

"товари, роботи і послуги, що закуповуються приватним партнером (концесіонером) на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору;

певний обсяг товарів, робіт і послуг, що виробляються (виконуються, надаються), приватним партнером (концесіонером), які закуповуються державним партнером (концесієдавцем) в рамках наданої державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

послуги радників, оплата яких здійснюється міжнародними фінансовими організаціями, що надаються відповідно до Законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії";

послуги міжнародних фінансових організацій, що надаються для підготовки до здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, відповідно до Законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".";

доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Дія цього закону не поширюється на відносини, що виникають у зв'язку з вибором приватного партнера або концесіонера та виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, які регулюються Законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".";

23) у Законі України "Про оцінку впливу на довкілля" (Відомості Верховної Ради, 2017, № 29, ст.315):

статтю 2 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, здійснюється приватним партнером/концесіонером у строки, передбачені відповідним договором, у встановленому законодавством порядку.";

частину другу статті 11 доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

"Рішення про провадження планованої діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, приймається після підписання відповідного договору у порядку, передбаченому Законом та договором.

У разі, якщо здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим для провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, відповідний договір має визначати строки та порядок здійснення оцінки впливу на довкілля; а також орган, що приймає рішення про провадження планової діяльності та порядок схвалення такого рішення (якщо за результатами оцінки впливу на довкілля передбачено прийняття рішення про провадження планованої діяльності).";

24) У Законі України "Про екологічний аудит" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 500):

у статті 11 слова та знаки ", в концесію," виключити;

у статті 12:

абзац третій частини третьої слова "передача в концесію об'єктів державної та комунальної власності," виключити";

25) у Законі України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 1992, № 30, ст. 416):

у статті 1:

у частинах шостій та сьомій відповідно слова "чи концесію" та "чи концесії" виключити;

частину десяту викласти у такій редакції:

"10. Дія Закону України "Про оренду державного та комунального майна" не поширюються на відносини щодо передачі приватним партнером, концесіонером в оренду всього або частини майна, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, концесії протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, концесійного договору.";

у статті 9:

доповнити частину четверту після абзацу п'ятнадцятого новим абзацом такого змісту:

"державний партнер (концесіодавець) не дає згоди на укладення договору оренди стосовно об'єкта щодо якого прийнято рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії";

у зв'язку з цим абзаци шістнадцятий та сімнадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим та вісімнадцятим;

доповнити частину другу статті 26 після абзацу третього новим абзацом такого змісту:

"укладення концесійного договору з орендарем державного майна відповідно до Закону України "Про концесії";";

у зв'язку з цим абзаци четвертий – шостий вважати відповідно абзацами п'ятим –сьомим;

у статті 27:

частину першу викласти у такій редакції:

"1. У разі розірвання договору оренди, закінчення строку його дії та відмови від його продовження або банкрутства орендаря він зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорі оренди. Припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна відповідно до Закону України "Про концесії" не тягне за собою обов'язку повернути об'єкт оренди орендодавцю. Якщо орендар допустив погіршення стану орендованого майна або його загибель, він повинен відшкодувати орендодавцеві збитки, якщо не доведе, що погіршення або загибель майна сталися не з його вини.";

частину другу після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"У випадку припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору з орендарем вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем за згодою орендодавця, компенсації не підлягає.";

У зв'язку з цим абзац третій вважати відповідно абзацом четвертим.

26) у Законі України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553):

пункт 4 частини першої статті 2 після слів "інший правонабувач - орендар," додати слова "концесіонер, приватний партнер,";

додати статтю 29¹ такого змісту:

"Стаття 29¹. Особливості державної реєстрації речових прав на об'єкти державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкти концесії та земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії

1. Орган, що прийняв рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення, забезпечити державну реєстрацію заборони на відчуження земельних

ділянок, необхідних для цілей здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

2. Передача приватному партнеру (концесіонеру) об'єкта державно-приватного партнерства (об'єкта концесії) або будівництво приватним партнером (концесіонером) об'єкта державно-приватного партнерства (об'єкта концесії) є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером (концесіонером) речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.";

27) у Законі України "Про іпотеку" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

абзац другий статті 1 після слів "майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено," доповнити словами "застава права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором та речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкт концесії,";

статтю п'яту доповнити частиною восьмою та дев'ятою такого змісту:

"Предметом іпотеки може бути право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором.

Предметом іпотеки можуть бути всі або частина речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії), що набуті приватним партнером (концесіонером) у відповідності до договору, укладеного із державним партнером (концесієдавцем).";

доповнити статтю 14¹ такого змісту:

"Стаття 14¹. Про особливості іпотеки права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором та речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкт концесії

Приватний партнер (концесіонер) має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) за згодою державного партнера (концесієдавця) в іпотеку третій особі на строк, що не перевищує строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійного договору. Згода державного партнера (концесієдавця) може бути визначена договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійному договорі.

Приватний партнер (концесіонер) має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) та право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором в іпотеку

виключно кредиторам у відповідності до умов прямого договору, укладеного відповідно до законів України "Про концесії" або "Про державно-приватне партнерство".

В разі, якщо предметом іпотеки є речові права на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії), звернення стягнення на такий предмет іпотеки здійснюються в порядку позасудового врегулювання з урахуванням положень прямого договору без застосування процедури публічних торгів і призводить до набуття відповідних речових прав іпотекодержателем із правом їх державної реєстрації. Іпотекодержатель, що набув певні речові права на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) в результаті звернення стягнення на предмет іпотеки, набуває статусу третьої особи в договорі, укладеному в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійну договорі в частині здійснення речових прав, що набув іпотекодержатель.

28) у Законі України "Про державно-приватне партнерство" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

статтю 1 викласти у такій редакції:

"Стаття 1. Визначення основних термінів та ознаки державно-приватного партнерства

1. У цьому законі терміни вживаються в наступному значені:

державно-приватне партнерство – співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, які відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватними партнерами) на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.

договір про фінансування – договір між приватним партнером та кредитором(ами) чи їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що реалізується в рамках державно-приватного партнерства;

кредитор – будь-яка фінансова установа, яка надала або має намір надати боргове фінансування або видала гарантію приватному партнеру для виконання ним зобов'язань за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;

об'єкт державно-приватного партнерства – об'єкти права державної чи комунальної власності або об'єкти, які належать Автономній Республіці Крим, що надаються приватному партнеру з метою виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, а також

майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що надається приватному партнеру з метою виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або створюються приватним партнером в процесі виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. За рішенням державного партнера об'єкт державно-приватного партнерства може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим;

плата за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства – обумовлені договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, платежі на користь приватного партнера, що сплачуються після здачі об'єкта державно-приватного партнерства в експлуатацію та розмір яких залежить від досягнення приватним партнером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності послуг, що визначені договором;

показники результативності – кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, з урахуванням його мети та завдань;

прямий договір – договір між державним партнером, приватним партнером та кредитором(ами), що, зокрема, визначає порядок та умови заміни приватного партнера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, пов'язаних зі зміною приватного партнера;

суспільно значимі послуги – послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються необмеженому колу споживачів (користувачів послуг) та/або надання яких зазвичай має забезпечуватись державними органами, органами місцевого самоврядування або підприємствами, установами, організаціями що належать до сфери їх управління або господарськими товариствами 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.

2. На стороні приватного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть

солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства.

Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера, приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу, при цьому протягом строку, встановленого договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, переможець (переможці) конкурсу повинен (повинні) прямо або опосередковано володіти більше ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи. Протягом місяця після державної реєстрації створеної юридичної особи до договору в рамках державно-приватного партнерства мають бути внесені відповідні зміни, у тому числі щодо субсидіарної відповідальності переможця (переможців) конкурсу за зобов'язаннями цієї юридичної особи.

Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором державно-приватного партнерства.

За рішенням державного партнера державне підприємство, комунальне підприємство, підприємство Автономної Республіки Крим або господарське товариство, 51 відсоток статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні відповідного державного партнера. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

На стороні державного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування. Права та обов'язки зазначених осіб щодо їх спільної участі у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, визначаються договором, укладеним між ними.

Такий договір повинен бути укладений до моменту оголошення конкурсу з визначення приватного партнера та має містити інформацію про обсяг, форму участі та зобов'язання, у тому числі фінансового або майнового характеру, цих суб'єктів у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, а також щодо порядку розподілу між ними прав та повноважень щодо об'єкту державно-приватного партнерства.

Копія такого договору повинна бути додана до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

3. До ознак державно-приватного партнерства належать:

надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення) об'єкта державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;

довготривалість відносин (від 3 до 50 років);

передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;

внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

Всі інвестиційні проекти, що відповідають ознакам державно-приватного партнерства, мають бути реалізовані лише із застосуванням вимог цього Закону.";

у статті 4:

абзаци другий, п'ятий та дванадцятий частини першої виключити;

частину другу після слів "в інших сферах діяльності," доповнити словами та знаком "які передбачають надання суспільно значимих послуг,";

у статті 5:

у абзаці першому частини першої слова "договори про" виключити;

у абзаці другому частини першої слово "концесію" замінити словами "концесійний договір";

абзаци третій та четвертий частини першої перед словами "управління майном" та "про спільну діяльність" доповнити словом "договір";

в частині третій слова та знак "ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства," виключити;

статтю 6 виключити;

у статті 7:

в абзаці другому частини другої слова та знак ", у тому числі ділянки надр" виключити;

частини третю та четверту викласти в такій редакції:

"3. Передача приватному партнеру об'єкту державно-приватного партнерства, в тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт та технічне переоснащення приватним партнером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до приватного партнера та

не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії відповідного договору.

4. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) приватним партнером на підставі та у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства є об'єктом державної чи комунальної власності, якщо інше не передбачено цим Законом.

Приватний партнер має право передавати майно, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, в оренду, якщо це передбачено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. На об'єкт державно-приватного партнерства, протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Приватний партнер, за погодженням з державним партнером, має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства та/або право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, третій особі на строк, що не перевищує строку такого договору, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, за погодженням з державним партнером, може бути предметом застави, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

Приватний партнер є власником рухомого майна, придбаного ним за власні кошти, за виключенням рухомого майна, придбаного у відповідності до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, з метою заміщення (відновлення) рухомого майна, переданого приватному партнеру, на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або придбаного приватним партнером на виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.

Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства або будівництво приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства, реєстрації речових прав приватного

партнера передуює реєстрація права власності держави або територіальної громади.

Об'єкти державно-приватного партнерства відображаються на балансі приватного партнера та відокремлюються від його майна. По відношенню до такого майна приватним партнером ведеться відокремлений облік.

Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані (новозбудовані) чи придбані об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних чи придбаних об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються положеннями договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.";

у статті 8:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером речових прав на земельну ділянку та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, то передача речових прав на відповідні земельні ділянки, на строк дії договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється із урахуванням, встановленим Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється із урахуванням норм, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності".";

абзаци другий та четвертий частини першої та частину другу виключити;

статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства

1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, суб'єктами господарювання державного сектору економіки або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

Пропозиція про здійснення державно-приватного партнерства складається з концептуальної записки здійснення державно-приватного партнерства та техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства, зміст яких визначається Порядком проведення

аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади.

У разі якщо ініціаторами підготовки пропозиції є центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим або суб'єкти господарювання державного сектору економіки пропозиція готується двома етапами.

На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки, проведення її детального аналізу за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.

На другому етапі - підготовка техніко-економічного обґрунтування.

У розгляді пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено у випадку коли:

центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або органами влади Автономної Республіки Крим розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією, а саме, прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у випадку, якщо минуло більше одного року з дати прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;

орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо пропозиції, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією.

2. Для підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства центральний або місцевий орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або органи влади Автономної Республіки Крим, суб'єкти господарювання державного сектору економіки або орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, для проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства можуть залучати міжнародні фінансові організації та/або радників.

Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління державного партнера, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.

3. До дати подання пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства особа (особи), яка відповідно до цього Закону може бути приватним партнером, може вступити в переговори із державним партнером, і обмінюватися з ним інформацією необхідною для підготовки такої пропозиції. У разі обміну інформацією, що визначена однією із сторін як конфіденційна, підписання між сторонами договору про нерозголошення конфіденційної інформації є обов'язковим.";

у статті 11:

у абзаці другому пункту 1 частини першої після слова "показників" доповнити словами та знаками "(фінансової моделі)"

доповнити частиною 3¹ такого змісту:

"3¹. У разі ініціювання здійснення державно-приватного партнерства особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, може запитувати у таких осіб додаткову інформацію та документи, а також уточнювати інформацію щодо змісту пропозиції.";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається один з наступних висновків:

про доцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

про недоцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства може містити застереження органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, а також рекомендації щодо заходів, які мають бути здійснені до моменту оголошення конкурсу визначення приватного партнера або початку прямих переговорів.

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає

погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

У разі наявності у висновку застережень органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, здійснює заходи для отримання роз'яснень з цих питань у державних органах, органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств, державних установ, організацій, суб'єкта господарювання державного сектору економіки або у організаторів наукової та науково-технічної експертизи відповідно до Закону України "Про наукову і науково-технічну експертизу".

Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, а у разі його непогодження також і повідомлення про відмову у погодженні висновку з обґрунтуванням причин відмови, підлягає оприлюдненню:

на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів, після схвалення рішення про здійснення державно-приватного партнерства, або про недоцільність здійснення державно-приватного партнерства у встановленому законодавством порядку;

та на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів після отримання погодження або відмови у погодженні висновку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.";

у статті 13:

у абзаці п'ятому частини першої слова "сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами" замінити словами "сільськими, селищними, міськими, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами";

у абзаці шостому частини першої після слова "повідомити" доповнити словами "у письмовій формі";

доповнити частинами другою та третьою такого змісту:

"2. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи щодо підготовки до проведення конкурсу, у тому числі:

1) щодо утворення конкурсної комісії;

2) щодо підготовки об'єкта до передачі приватному партнеру за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, зокрема оформлення земельних ділянок, необхідних для здійснення державно-приватного партнерства, проведення інвентаризації та, у разі необхідності, незалежної оцінки майна, що є об'єктом державно-приватного партнерства;

3) щодо організації інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, зокрема з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів, громадського обговорення;

4) щодо залучення радників (в разі необхідності);

5) інші заходи за рішенням державного партнера.

Вимоги, передбачені цією частиною, не застосовуються у випадках, які визначені частиною четвертою цієї статті.

3. У випадку, якщо висновком за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства передбачено визначення приватного партнера шляхом проведення прямих переговорів у випадках, передбачених цим Законом, рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення таких переговорів та інші заходи, передбачені пунктами 2 – 5 частини другої цієї статті.";

статтю 14 викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Визначення приватного партнера

1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється на конкурсних засадах, або у випадках, визначених цим Законом, за результатами прямих переговорів.

У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.

У разі якщо конкурс проводиться відповідно до пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що подана особою (особами), які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства може бути визнаним переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція буде визнана найкращою або якщо він погодиться укласти договір в рамках державно-приватного партнерства на умовах кращої конкурсної пропозиції.

Зобов'язання щодо відшкодування витрат на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що підготовлені центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, суб'єктами господарювання державного сектору економіки та які є обґрунтованими, справедливими і належним чином документально підтверджені, а також витрат на розроблення (виготовлення) землевпорядної документації та проведення її експертизи відповідно до підтвердних документів, можуть включатися до умов конкурсу.

У разі якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, переможець конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.

2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, чи відповідно до таких законів встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів.";

доповнити статтею 14¹ такого змісту:

"Стаття 14¹. Укладення договору на умовах державно-приватного партнерства без проведення конкурсних процедур

1. За рішенням Кабінету Міністрів України, як виняток, без проведення конкурсної процедури договір у формі державно-приватного партнерства укладається шляхом проведення прямих переговорів виключно у випадках:

необхідності забезпечення національної безпеки та оборони;

можливості виконання робіт (надання послуг) однією особою (у випадках ноу-хау, авторських прав тощо).";

статтю 17 викласти в такій редакції:

"Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу або за результатами проведення прямих переговорів

1. Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства, зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.

Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється органом, який відповідно до статті 13 цього Закону прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера або з приватним партнером, визначеним за результатами проведення прямих переговорів.

Для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть укладатися інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.

2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.

3. Державний партнер у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку повідомляє про укладення договору в рамках державно-приватного партнерства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноважений на ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.

4. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути змінений або розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї зі сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених таким договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі

укладання такого договору, та у інших випадках, передбачених таким договором.

6. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.

7. У разі невиконання приватним партнером своїх зобов'язань за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, кредитор, у випадках, визначених прямим договором, має право звернутися до державного партнера з пропозицією про заміну приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства. Заміна приватного партнера здійснюється на конкурсних засадах або шляхом проведення прямих переговорів відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, та прямим договором може бути передбачено, що державний партнер або кредитор тимчасово до визначення нового приватного партнера виконують зобов'язання приватного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

8. У разі якщо договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, передбачено право заміни приватного партнера за ініціативою державного партнера у разі істотного порушення приватним партнером умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, що спричинене невиконанням ним зобов'язань, передбачених таким договором, прямим договором (у разі наявності), має бути передбачено порядок участі кредитора у заміні приватного партнера.";

у статті 18:

абзац другий частини першої після слів "державних гарантій," доповнити словами "місцевих гарантій та";

в абзаці четвертому частини першої слова "до експлуатації (використання) тощо" виключити;

частину першу після абзацу шостого доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту та технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури, необхідної для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери управління державного партнера;"

у зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим відповідно;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, надається без застосування положень законів України "Про інвестиційну діяльність" та "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".";

доповнити статтями 20¹ та 20² такого змісту:

"Стаття 20¹. Банківські рахунки

1. Для цілей здійснення державно-приватного партнерства приватний партнер – сторона договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, має право відкривати в банках України, в установленому законодавством України порядку, банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що використовуватимуться виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Стягнення коштів із банківських рахунків, відкритих приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, на території України для цілей виконання цього договору, не може бути здійснено в безспірному порядку.

Стаття 20². Валютне регулювання

1. Грошові кошти, отримані приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, можуть вільно (без будь-яких обмежень) конвертуватися в українську або іноземну конвертовану валюту та переказуватися за межі України, у тому числі, згідно з умовами, викладеними у такому договорі.

2. У разі якщо відповідно до законодавства України встановлено обов'язковий продаж на валютному ринку України надходжень в іноземній валюті, ця вимога не поширюється на надходження в іноземній валюті, одержані приватними партнерами, що є сторонами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, від надання суспільно значимих послуг в рамках цього договору, а також від здійснення іншої діяльності, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. На операції приватного партнера, що здійснюються для потреб договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для створення/модернізації об'єкта державно-приватного партнерства або здійснення іншої діяльності, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, не поширюються передбачені законодавством України обмеження щодо:

1) розрахунків за експортно-імпортними операціями, у тому числі щодо строків, передбачених Законом України "Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті";

2) отримання та повернення кредитів, позик в іноземній валюті від резидентів і нерезидентів, у тому числі вимоги стосовно реєстрації відповідних договорів та стосовно максимальних розмірів процентних ставок за ними;

3) переказу коштів у іноземній валюті на користь нерезидентів щодо оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності за договорами, у тому числі вимоги щодо проведення цінової експертизи для засвідчення відповідності цін кон'юктурі ринку та документального підтвердження фактичного надання послуг, виконання робіт чи передання прав інтелектуальної власності;

4) купівлі, продажу іноземної валюти для здійснення розрахунків із нерезидентами та повернення кредитів, позик в іноземній валюті;

5) розміщення валютних цінностей на рахунках і у вкладах за межами України, у тому числі вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії Національного банку України.";

статтю 21 викласти в такій редакції:

"Стаття 21. Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства та проведення завершальної оцінки

1. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, здійснюють держаний партнер, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом та/або договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

2. Приватні партнери надають відповідним державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку, передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.

3. Моніторинг виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, шляхом отримання кожних шість місяців звітів від державних партнерів про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.

4. По завершенню дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється оцінка результатів здійснення державно-приватного партнерства, щодо об'єктів:

державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залученим до підготовки та/або реалізації відповідного договору;

комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні";

що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено – Радою міністрів Автономної Республіки Крим.

5. Державний та приватний партнери повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення державно-приватного партнерства, всю необхідну інформацію для її проведення.

6. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства готується звіт, який надсилається для аналізу центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

7. Метою оцінки за результатами здійснення державно-приватного партнерства є оцінка результатів виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, та прорахунків, допущених в рамках підготовки та виконання відповідного договору, а також надання пропозицій /рекомендацій щодо внесення змін та/або доповнень до чинного законодавства (в разі необхідності).";

абзац одинадцятий частини першої статті 22 після слова "партнерства" доповнити словами та знаком ", відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства";

29) у Законі України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 1998, № 46-47, ст. 280):

статтю 7 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"В разі укладення договору в рамках державно-приватного партнерства в тому числі концесійного договору, до приватного партнера (концесіонера) переходить право оренди на земельну ділянку, відведену для цілей будівництва об'єкта державно-приватного партнерства, у тому числі об'єктів концесії, якщо умовами договору та/або нормами закону не передбачене інше.";

у статті 8:

частину першу статті 8¹ після слова "другою" доповнити словами "та третьої";

частину другу доповнити частиною третьою такого змісту:

"Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, зокрема, на умовах концесії, може бути обтяжене приватним партнером –орендарем одночасно із укладення договору застави права вимоги за договором, укладеним між державним та приватним партнерами. В результаті заміни приватного партнера, концесіонера за договором укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійного договору, до нового приватного партнера, концесіонера переходить право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, що надавалася з метою здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії.";

у зв'язку з цим частини третю-шосту вважати частинами четвертою-сьомою відповідно;

у частині першій статті 31:

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

"припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійного договору (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства/концесії);"

доповнити абзацами десятим та одинадцятим такого змісту:

"переходу права на оренду земельної ділянки до приватного партнера, концесіонера у випадках передбачених цим Законом;

прийняття рішення про використання земельної ділянки для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закону України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності.";

у статті 32¹:

частину шосту викласти в такій редакції:

"У разі недосягнення сторонами договору згоди щодо розірвання договору оренди землі спір вирішується в судовому порядку, крім випадків розірвання договору оренди у зв'язку з здійсненням державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.";

після частини шостої доповнити частинами сьомою та восьмою такого змісту:

"У випадку розірвання договору оренди у зв'язку з здійсненням державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, орендарю і третім особам компенсуються всі збитки, спричинені таким розірванням.

У разі незгоди орендаря з розміром відшкодування збитків спричинених таким розірванням, договір оренди підлягає розірванню в односторонньому порядку, а питання розміру збитків спричинених таким розірванням вирішується в судовому порядку.";

у зв'язку з цим, частину сьому вважати частиною дев'ятою відповідно;

30) у Законі України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" (Відомості Верховної Ради України, 2010, №1, ст. 2):

частину п'яту статті 1 після слів "за рішенням суду" доповнити словами та знаком ", крім випадків передбачених цим Законом"

частину п'яту статті 3 доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі якщо відчужується частина земельної ділянки для будівництва, капітального ремонту, реконструкції та обслуговування доріг, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, можливість раціонального використання решти її площі за цільовим призначенням визначається власником і за вимогою власника відчуженню підлягає вся земельна ділянка.";

у статті 4:

частину шосту після слів "земельної ділянки, якщо інше не" доповнити словами "передбачено цим Законом або";

частину сьому після слів "передбачених житловим законодавством, якщо інше не" доповнити словами "передбачено цим Законом або";

частину першу статті 6 після слів "інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб" доповнити словами та знаком ", а також коштів приватних партнерів, концесіонерів з якими укладено договір у рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійний договір.";

частину третю статті 15 після слова "суду" доповнити словами ", крім випадків передбачених цим Законом.";

доповнити статтею 16¹ такого змісту:

"Стаття 16¹. Особливості примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії.

1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу II цього Закону, в одноособовому порядку приймає рішення про примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".

2. У такому випадку, примусовому відчуженню земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені передують повне відшкодування вартості земельної ділянки та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, що не може бути нижчим за ринкову вартість відповідної земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, визначеної шляхом проведення незалежної експертної грошової оцінки.

3. У разі незгоди власника земельної ділянки та інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені з розміром відшкодування визначеному відповідно до положень частини другої цієї статті, питання розміру відшкодування вирішується в судовому порядку.

4. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.

5. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, що відчужуються для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", переходить до держави чи територіальної громади після перерахування попередньому власнику сум відшкодування встановлених відповідно до частини другої цієї статті, що підтверджується відповідними розрахунковими документами або документом про внесення коштів на депозит нотаріуса.

6. Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, що відчужуються для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", здійснюється після перерахування попередньому власнику сум відшкодування встановлених відповідно до частини другої цієї статті, що підтверджується відповідними розрахунковими документами або документом про внесення коштів на депозит нотаріуса.

7. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.

З моменту переходу до держави або територіальної громади права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.

8. Використання та розпорядження земельною ділянкою, іншими об'єктами нерухомого майна, що на ній розміщені, викупленими для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" або примусово відчуженими з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", здійснюються в порядку,

встановленому законом, для забезпечення суспільних потреб, що стали підставою для викупу таких об'єктів.";

31) у статті 15 Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2015, № 23, ст.158):

частину четверту викласти у такій редакції:

"4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення або все його майно передається приватному партнеру, концесіонеру і його правонаступник або приватний партнер, концесіонер має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник або приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує трьох місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник або приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.";

частину п'яту доповнити новим абзацом такого змісту:

"У випадку коли частина майна ліцензіата передається приватному партнеру, концесіонеру то приватний партнер, концесіонер на умовах визначених договором укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійним договором має право провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію. Такий приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням ліцензії на його провадження, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії ліцензіата. Після закінчення цього строку приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію. Ліцензіат може продовжувати провадити вид господарської діяльності, на провадження якого він мав ліцензію, за умови додержання таким ліцензіатом вимог ліцензійних умов, або звукити провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, на певну частину, або звернутися до органу ліцензування із заявою про анулювання власної ліцензії відповідно до цього Закону."

частину шосту після слова "Правонаступник" доповнити словами "або приватний партнер, концесіонер";

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, окрім частини восьмої статті 7 Закону України "Про концесію", яка набуває чинності з 1 січня 2020 року.

2. Установити, що:

процедура визначення концесіонера, передбачена розділом III Закону України "Про концесію", застосовується до проектів, підготовка яких була розпочата до набрання чинності цим Законом, за умови, що рішення щодо доцільності здійснення державно-приватного партнерства у формі концесії було прийнято відповідно до Закону України "Про державно-приватне партнерство";

концесійні конкурси, що були розпочаті до набрання чинності цим Законом, завершуються з використанням процедури, за якою вони розпочаті.

3. Визнати таким, що втратив чинність Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг" (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 3, ст. 21).

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

створити юридичну особу у організаційно-правовій формі, визначеній відповідно до законів України, яка діятиме на принципах повної господарської самостійності та самокупності, для надання допомоги державним партнерам у ефективній підготовці проектів державно-приватного партнерства.

5. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Договори концесії, укладені до набрання чинності цим Законом, є чинними до моменту закінчення строку їх дії відповідно до умов зазначених договорів.

7. Фонду державного майна України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом забезпечити передачу реєстру концесійних договорів Міністерству економічного розвитку і торгівлі України.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p style="text-align: center;">Господарський кодекс України</p> <p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>3. Повноваження суб'єктів управління у державному секторі економіки - Кабінету Міністрів України, міністерств, інших органів влади та організацій щодо суб'єктів господарювання визначаються законом.</p> <p style="text-align: center;">Положення відсутнє</p> <p>4. Законом можуть бути визначені види господарської діяльності, яку дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам і організаціям.</p>	<p>Стаття 22. Особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки</p> <p>1. Держава здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики.</p> <p>2. Суб'єктами господарювання державного сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному капіталі яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.</p> <p>3. Повноваження суб'єктів управління у державному секторі економіки - Кабінету Міністрів України, міністерств, інших органів влади та організацій щодо суб'єктів господарювання визначаються законом.</p> <p style="text-align: center;">Зазначені суб'єкти управління у державному секторі економіки можуть приймати рішення, необхідні для підготовки до реалізації та здійснення державно-приватного партнерства, які є обов'язковими до виконання підприємствами, установами, організаціями, що перебувають у сфері їх управління.</p> <p>4. Законом можуть бути визначені види господарської діяльності, яку дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам і організаціям.</p>
<p>Стаття 406. Концесійна діяльність в Україні</p> <p>1. Концесія - це надання з метою задоволення</p>	<p>Стаття 406. Концесія</p> <p>1. Концесія - форма державно-приватного</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства суспільних потреб уповноваженим органом державної влади чи органом місцевого самоврядування на підставі концесійного договору на платній та строковій основі вітчизняним або іноземним суб'єктам господарювання (концесіонерам) права на створення (будівництво) та/або управління (експлуатацію) об'єктом концесії за умови взяття концесіонером на себе відповідних зобов'язань, майнової відповідальності і підприємницького ризику.</p> <p>2. Сфери господарювання, в яких дозволяється концесійна діяльність, об'єкти права державної або комунальної власності, що можуть надаватися в концесію, а також види підприємницької діяльності, які не дозволяється здійснювати на концесійній основі, визначаються законом.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта партнерства, що полягає в наданні концесіодавцем концесіонеру права на створення, та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатація, технічне обслуговування) об'єктом (об'єктами) концесії та/або надання суспільно значимих послуг в порядку та на умовах визначених концесійним договором, та передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, що охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції, що означає, що за умов експлуатації, відповідно до умов концесійного договору, концесіонеру не гарантується окупність зроблених інвестицій або витрат, що виникли під час виконання робіт чи надання послуг, відповідно до концесійного договору, та переважно отримує плату прямо або опосередковано від користувачів.</p> <p>2. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укладаються відповідно до законодавства України між концесіонером та концесіодавцем, а також за рішенням концесіодавця третьою особою (особами) на сторони концесіодавця.</p>
<p>Стаття 407. Засади концесійної діяльності</p> <p>1. Концесійна діяльність в Україні базується на таких засадах:</p> <p>поєднання державного регулювання концесійної діяльності та здійснення її на підставі концесійного договору;</p> <p>вибір концесіонерів переважно на конкурсній основі;</p>	<p>Виключити</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>комплексне та оплатне використання об'єкта концесії, участь держави, органів місцевого самоврядування у частковому фінансуванні об'єктів концесії соціального призначення;</p> <p>взаємна вигода сторін у концесійному договорі; розподіл ризиків між сторонами концесійного договору; державне гарантування інвестицій концесіонерів; стабільність умов концесійних договорів; забезпечення прав та законних інтересів споживачів продукції (послуг), що надаються концесіонерами.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p>
<p>Стаття 408. Концесійний договір</p> <p>1. Концесійна діяльність здійснюється на основі концесійних договорів, що укладаються відповідно до законодавства України з концесіонерами, в тому числі іноземними інвесторами, Кабінетом Міністрів України або уповноваженим ним органом виконавчої влади, або визначеними законом органами місцевого самоврядування.</p> <p>2. Строк дії концесійного договору встановлюється сторонами договору залежно від характеру та умов концесії. Цей строк не може бути меншим десяти років та більшим п'ятдесяти років.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України може затверджувати типові концесійні договори для здійснення певних видів концесійної діяльності.</p> <p>4. Вимоги до концесійних договорів, порядок їх укладення, а також інші питання правового регулювання концесійної діяльності визначаються законом про концесії, іншими законами.</p>	<p>Виключити</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Стаття 409. Припинення підприємства, майно якого передається в концесію</p> <p>1. Припинення державного або комунального підприємства, майно якого передається в концесію, здійснюється шляхом ліквідації даного підприємства, з припиненням права господарського відання на майно, закріплене за цим державним або комунальним підприємством.</p> <p>2. Умовами концесійного договору повинно передбачатися максимальне використання в концесійній діяльності праці громадян України, в тому числі звільнених у зв'язку з ліквідацією державного або комунального підприємства, майно якого передано в концесію.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>Виключити</p>
<p>Стаття 410. Законодавство про концесії</p> <p>1. Відносини, пов'язані з концесійною діяльністю, регулюються цим Кодексом, законом про концесії, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них.</p> <p>2. Спеціальними законами можуть визначатися особливості здійснення концесійної діяльності в окремих сферах господарювання.</p>	<p>Виключити</p>
<p>Стаття 20. Справи, що відносяться до юрисдикції господарських судів</p> <p>1. Господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках,</p>	<p>Господарський процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 20. Справи, що відносяться до юрисдикції господарських судів</p> <p>1. Господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема:</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>зокрема:</p> <p>[...]</p> <p>16) справи за заявами про видачу судового наказу, якщо заявником та боржником є юридична особа або фізична особа - підприємець.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>[...]</p> <p>16) справи за заявами про видачу судового наказу, якщо заявником та боржником є юридична особа або фізична особа - підприємець.</p> <p>17) справи, що виникають при укладенні, зміні, розірванні і виконанні договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, крім спорів, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства".</p> <p>[...]</p>
Кодекс адміністративного судочинства України	
<p>Стаття 19. справи, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів</p> <p>1. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема:</p> <p>1) спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження;</p> <p>[...]</p> <p>12) спорах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів охорони державного кордону у справах про правопорушення, передбачені Законом України "Про відповідальність перевізників під час здійснення міжнародних пасажирських перевезень".</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 19. справи, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів</p> <p>1. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема:</p> <p>1) спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження;</p> <p>[...]</p> <p>12) спорах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів охорони державного кордону у справах про правопорушення, передбачені Законом України "Про відповідальність перевізників під час здійснення міжнародних пасажирських перевезень";</p> <p>13) спорах із суб'єктами владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>14) спорах, що виникають у зв'язку із оголошенням, проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 22. Суд першої інстанції</p> <p>1. Місцеві адміністративні суди (місцеві загальні суди як адміністративні суди та окружні адміністративні суди) вирішують адміністративні справи як суди першої інстанції, крім випадків, визначених частинами другою - четвертою цієї статті.</p> <p>2. Київському апеляційному адміністративному суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності Центральної виборчої комісії (окрім визначених частиною четвертою цієї статті), дій кандидатів на пост Президента України, їх довірених осіб.</p> <p>3. Апеляційним адміністративним судам як судам першої інстанції підсудні справи за позовами про примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 22. Суд першої інстанції</p> <p>1. Місцеві адміністративні суди (місцеві загальні суди як адміністративні суди та окружні адміністративні суди) вирішують адміністративні справи як суди першої інстанції, крім випадків, визначених частинами другою - четвертою цієї статті.</p> <p>2. Київському апеляційному адміністративному суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності Центральної виборчої комісії (окрім визначених частиною четвертою цієї статті), дій кандидатів на пост Президента України, їх довірених осіб.</p> <p>3. Апеляційним адміністративним судам як судам першої інстанції підсудні справи за позовами про примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені.</p> <p>Апеляційним адміністративним судам як судам першої інстанції підсудні справи за позовами про примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, а також спори за участі суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>4. Верховному Суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо встановлення Центральною виборчою комісією результатів виборів або всеукраїнського референдуму, справи за позовом про дострокове припинення повноважень народного депутата України, а також справи щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p>	<p>партнерства та спори, що виникають у зв'язку із проведеним та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу</p> <p>4. Верховному Суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо встановлення Центральною виборчою комісією результатів виборів або всеукраїнського референдуму, справи за позовом про дострокове припинення повноважень народного депутата України, а також справи щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p>
<p>Стаття 46. Сторони</p> <p>1. Сторонами в адміністративному процесі є позивач та відповідач.</p> <p>2. Позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 46. Сторони</p> <p>1. Сторонами в адміністративному процесі є позивач та відповідач.</p> <p>2. Позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень.</p> <p>21. Позивачем в адміністративній справі щодо спорів із проведеним та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу, можуть бути лише претенденти та/або учасники такого конкурсу.</p> <p>3. Відповідачем в адміністративній справі є суб'єкт владних повноважень, якщо інше не встановлено цим Кодексом.</p> <p>[...]</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>3. Відповідачем в адміністративній справі є суб'єкт владних повноважень, якщо інше не встановлено цим Кодексом. [...]</p>	
<p>Стаття 122. Строк звернення до адміністративного суду</p> <p>1. Позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.</p> <p>2. Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.</p> <p>Для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень встановлюється тримісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня виникнення підстав, що дають суб'єкту владних повноважень право на пред'явлення визначених законом вимог. Цим Кодексом та іншими законами можуть також встановлюватися інші строки для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень.</p>	<p>Стаття 122. Строк звернення до адміністративного суду</p> <p>1. Позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.</p> <p>2. Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.</p> <p>Для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень встановлюється тримісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня виникнення підстав, що дають суб'єкту владних повноважень право на пред'явлення визначених законом вимог. Цим Кодексом та іншими законами можуть також встановлюватися інші строки для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень.</p> <p>Для звернення до адміністративного суду із позовами у спора за участі суб'єктів владних повноважень з приводу проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства; та позовами у спорах, що виникають у зв'язку із проведенням та/або визначенням результатів конкурсу з визначення приватного партнера та концесійного конкурсу встановлюється тримісячний</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>3. Для захисту прав, свобод та інтересів особи цим Кодексом та іншими законами можуть встановлюватися інші строки для звернення до адміністративного суду, які, якщо не встановлено інше, обчислюються з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.</p> <p>[]</p>	<p>3. Для захисту прав, свобод та інтересів особи цим Кодексом та іншими законами можуть встановлюватися інші строки для звернення до адміністративного суду, які, якщо не встановлено інше, обчислюються з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.</p> <p>[]</p>
Земельний кодекс України	
<p>Стаття 94. Право концесіонера на земельну ділянку</p> <p>1. Для здійснення концесійної діяльності концесіонеру надаються в оренду земельні ділянки у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>2. Види господарської діяльності, для яких можуть надаватися земельні ділянки у концесію, визначаються законом.</p>	<p>Виключити</p>
<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>1. Надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування.</p> <p>[...]</p> <p>Надання у користування земельної ділянки в інших випадках здійснюється на підставі технічної документації</p>	<p>Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування</p> <p>1. Надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування.</p> <p>[...]</p> <p>Надання у користування земельної ділянки в інших випадках здійснюється на підставі технічної документації із</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). У такому разі розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, крім випадків, коли особа, зацікавлена в одержанні земельної ділянки у користування, набуває право замовити розроблення такої документації без надання такого дозволу.</p>	<p>землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). У такому разі розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, крім випадків, коли особа, зацікавлена в одержанні земельної ділянки у користування, набуває право замовити розроблення такої документації без надання такого дозволу, у тому числі, у випадку оформленням державним партнером, концесіодавцем земельних ділянок для цілей здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p>
<p>Земельні ділянки державної та комунальної власності, на яких розташовані будівлі, споруди, інші об'єкти нерухомого майна, що перебувають у державній чи комунальній власності, передаються особам, зазначеним у пункті "а" частини другої статті 92 цього Кодексу, лише на праві постійного користування.</p>	<p>Земельні ділянки державної та комунальної власності, на яких розташовані будівлі, споруди, інші об'єкти нерухомого майна, що перебувають у державній чи комунальній власності, передаються особам, зазначеним у пункті "а" частини другої статті 92 цього Кодексу, лише на праві постійного користування.</p>
<p>2. Особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності за проектом землеустрою щодо її відведення, звертається з клопотанням про надання дозволу на його розробку до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, які відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, передають у власність або користування такі земельні ділянки.</p>	<p>2. Особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності за проектом землеустрою щодо її відведення, звертається з клопотанням про надання дозволу на його розробку до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, які відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, передають у власність або користування такі земельні ділянки.</p>
	<p>З клопотанням про надання дозволу на розробку</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Положення відсутнє</p> <p>У клопотанні зазначаються орієнтовний розмір земельної ділянки та її цільове призначення. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування та розмір земельної ділянки, письмова згода землекористувача, засвідчена нотаріально (у разі вилучення земельної ділянки). Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органам виконавчої влади або органам місцевого самоврядування, які передають земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, забороняється вимагати додаткові матеріали та документи, не передбачені цією статтею.</p> <p>[...]</p> <p>14. Відмова органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування у наданні земельної ділянки у користування або залишення клопотання без розгляду можуть бути оскаржені до суду.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки може звернутись особа, яка є державним партнером (концесієдавцем) відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство", "Про концесії" та зацікавлена у відведенні земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, або уповноважена ним особа. До клопотання додається копія рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії.</p> <p>У клопотанні зазначаються орієнтовний розмір земельної ділянки та її цільове призначення. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування та розмір земельної ділянки, письмова згода землекористувача, засвідчена нотаріально (у разі вилучення земельної ділянки). Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органам виконавчої влади або органам місцевого самоврядування, які передають земельні ділянки державної чи комунальної власності у користування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, забороняється вимагати додаткові матеріали та документи, не передбачені цією статтею.</p> <p>[...]</p> <p>14. Відмова органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування у наданні земельної ділянки у користування або залишення клопотання без розгляду можуть бути оскаржені до суду.</p> <p>15. Надання в користування земельних ділянок для</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відбувається на підставі клопотання приватного партнера, концесіонера, визначеного в порядку, встановленому законодавством, та договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійного договору, в якому визначені земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, шляхом прийняття відповідним органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування рішення про:</p> <p>затвердження проекту землеустрою, розроблення якого забезпечив концесіодавець (у разі, якщо відбувалось формування земельних ділянок до проведення конкурсу з визначення приватного партнера або концесійного конкурсу);</p> <p>припинення права постійного користування попереднього користувача (у разі, якщо на земельних ділянках, що є в постійному користування підприємства, установи, організації, знаходиться нерухоме майно, що є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії);</p> <p>надання в користування відповідних земельних ділянок на строк дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або концесійного договору.</p> <p>Про прийняте рішення орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування повідомляє органи, що здійснюють державну реєстрацію речових прав.</p>
---	---

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>б) вилучення земельної ділянки у випадках, передбачених цим Кодексом;</p> <p>[...]</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 141. Підстави припинення права користування земельною ділянкою</p> <p>Підставами припинення права користування земельною ділянкою є:</p> <p>а) добровільна відмова від права користування земельною ділянкою;</p> <p>б) вилучення земельної ділянки у випадках, передбачених цим Кодексом;</p> <p>[...]</p> <p>ж) передача нерухомого майна, яке розміщене на земельній ділянці, та є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії;</p> <p>з) право користування земельною ділянкою попереднього землекористувача припиняється з дати набуття чинності договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта концесійного договору.
Положення відсутні	<p>Стаття 142¹. Припинення права постійного користування земельною ділянкою підприємства, установи, організації, майно якого є об'єктом державно-приватного партнерства або об'єктом концесії</p> <p>1. Припинення права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності, яка надана підприємству, установі, організації у разі передачі нерухомого майна, яке на ній розміщено, за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства або концесійним договором здійснюється на підставі клопотання приватного партнера, концесіонера.</p> <p>2. Клопотання подається до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування.</p> <p>3. Одночасно з припиненням права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності, яка надана підприємству, установі, організації, необхідною для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, відбувається передача відповідної земельної ділянки в користування приватному партнеру, концесіонеру."</p>
<p>Стаття 143. Підстави для примусового припинення прав на земельну ділянку</p> <p>Примусове припинення прав на земельну ділянку здійснюється у судовому порядку у разі:</p> <p>а) використання земельної ділянки не за цільовим призначенням;</p>	<p>Стаття 143. Підстави для примусового припинення прав на земельну ділянку</p> <p>Примусове припинення прав на земельну ділянку здійснюється у судовому порядку у разі:</p> <p>а) використання земельної ділянки не за цільовим призначенням;</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>[...]</p> <p>д) невідчуження земельної ділянки іноземними особами та особами без громадянства у встановлений строк у випадках, визначених цим Кодексом.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>[...]</p> <p>д) невідчуження земельної ділянки іноземними особами та особами без громадянства у встановлений строк у випадках, визначених цим Кодексом.</p> <p>2. Примусове припинення прав на земельну ділянку здійснюється у позасудовому порядку у випадку примусового відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності у разі вилучення земельної ділянки для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".</p> <p>У такому випадку, примусовому припиненню права на земельну ділянку передують повне відшкодування вартості земельної ділянки яка не може бути нижчою за ринкову вартість відповідної земельної ділянки/ права на неї, визначеної шляхом проведення незалежної експертної грошової оцінки.</p> <p>У разі незгоди власника землі/землекористувача з розміром відшкодування вартості земельної ділянки, питання вирішується в судовому порядку.</p>
<p>Стаття 149. Порядок вилучення земельних ділянок</p> <p>1. Земельні ділянки, надані у постійне користування із земель державної та комунальної власності, можуть вилучатися для суспільних та інших потреб за рішенням</p>	<p>Стаття 149. Порядок вилучення земельних ділянок</p> <p>1. Земельні ділянки, надані у постійне користування із земель державної та комунальної власності, можуть вилучатися для суспільних та інших потреб за рішенням</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування на підставі та в порядку, передбачених цим Кодексом.</p> <p>2. Вилучення земельних ділянок провадиться за згодою землекористувачів на підставі рішень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, сільських, селищних, міських рад відповідно до їх повноважень.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування на підставі та в порядку, передбачених цим Кодексом.</p> <p>2. Вилучення земельних ділянок провадиться за згодою землекористувачів на підставі рішень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, сільських, селищних, міських рад відповідно до їх повноважень.</p>
<p>Положення відсутнє</p> <p>3. Сільські, селищні, міські ради вилучають земельні ділянки комунальної власності відповідних територіальних громад, які перебувають у постійному користуванні, для всіх потреб, крім особливо цінних земель, які вилучаються (викупляються) ними з урахуванням вимог статті 150 цього Кодексу.</p> <p>[...]</p>	<p>Вилучення земельних ділянок провадиться без згоди землекористувачів на підставі рішень Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, сільських, селищних, міських рад відповідно до їх повноважень у разі вилучення земельних ділянок для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії, об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності.</p> <p>3. Сільські, селищні, міські ради вилучають земельні ділянки комунальної власності відповідних територіальних громад, які перебувають у постійному користуванні, для всіх потреб, крім особливо цінних земель, які вилучаються (викупляються) ними з урахуванням вимог статті 150 цього Кодексу.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 157. Порядок відшкодування збитків власникам</p>	<p>Стаття 157. Порядок відшкодування збитків власникам</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>землі та землекористувачам</p> <p>1. Відшкодування збитків власникам землі та землекористувачам здійснюють органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, громадяни та юридичні особи, які використовують земельні ділянки, а також органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, громадяни та юридичні особи, деяких з яких обмежує права власників і землекористувачів або погіршує якість земель, розташованих у зоні їх впливу, в тому числі внаслідок хімічного і радіоактивного забруднення території, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами і стічними водами.</p> <p>2. Особливості відшкодування збитків, заподіяних власникам землі та землекористувачам внаслідок створення чи зміни меж природних заповідників, біосферних заповідників, національних природних парків, регіональних ландшафтних парків, ботанічних садів, дендрологічних парків, зоологічних парків, визначаються Законом України "Про природно-заповідний фонд України".</p> <p>3. Порядок визначення та відшкодування збитків власникам землі і землекористувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>землі та землекористувачам</p> <p>1. Відшкодування збитків власникам землі та землекористувачам здійснюють органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, громадяни та юридичні особи, які використовують земельні ділянки, а також органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, громадяни та юридичні особи, деяких з яких обмежує права власників і землекористувачів або погіршує якість земель, розташованих у зоні їх впливу, в тому числі внаслідок хімічного і радіоактивного забруднення території, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами і стічними водами.</p> <p>2. Особливості відшкодування збитків, заподіяних власникам землі та землекористувачам внаслідок створення чи зміни меж природних заповідників, біосферних заповідників, національних природних парків, регіональних ландшафтних парків, ботанічних садів, дендрологічних парків, зоологічних парків, визначаються Законом України "Про природно-заповідний фонд України".</p> <p>3. Порядок визначення та відшкодування збитків власникам землі і землекористувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України з урахуванням законодавства про оцінку земель та законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.</p>
Повітряний кодекс України	
<p>Стаття 75. Особливості розпорядження майном аеропортів (аеродромів)</p> <p>1. Аеродроми та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові</p>	<p>Стаття 75. Особливості розпорядження майном аеропортів (аеродромів)</p> <p>1. Аеродроми та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>смути, руліжні доріжки, перони, інші елементи аеродромів), що забезпечують безпеку польотів та перебувають у державній чи комунальній власності, не підлягають відчуженню, продажу, приватизації, обміну, передачі в заставу.</p> <p>2. Цілісні майнові комплекси, а також окремі об'єкти інфраструктури, призначені для наземного обслуговування повітряних суден, пасажирів, екіпажів, обробки багажу, пошти, вантажу, об'єкти неавіаційних видів діяльності можуть передаватися в концесію, оренду в установленому законодавством порядку, за умови, що не змінюється цільове призначення таких об'єктів.</p> <p>3. Державний та/або комунальний аеродром може передаватися приватному інвестору в оренду, концесію, управління, а також бути предметом інших договорів, що укладаються за правилами, визначеними законодавством України. Істотною умовою таких договорів є заборона зміни цільового призначення об'єктів аеродрому, що забезпечують його основну виробничу діяльність.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>смути, руліжні доріжки, перони, інші елементи аеродромів), що забезпечують безпеку польотів та перебувають у державній чи комунальній власності, не підлягають відчуженню, продажу, приватизації, обміну, передачі в заставу.</p> <p>2. Цілісні майнові комплекси, а також окремі об'єкти інфраструктури, призначені для наземного обслуговування повітряних суден, пасажирів, екіпажів, обробки багажу, пошти, вантажу, об'єкти неавіаційних видів діяльності можуть передаватися в концесію, оренду в установленому законодавством порядку, за умови, що не змінюється цільове призначення таких об'єктів.</p> <p>3. Державний та/або комунальний аеродром та аеродромні об'єкти (злітно-посадкові смуги, руліжні доріжки, перони, інші елементи аеродромів) можуть передаватися приватному інвестору відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, договору оренди, а також бути предметом інших договорів, що укладаються за правилами, визначеними законодавством України. Істотною умовою таких договорів є заборона зміни цільового призначення об'єктів аеродрому, що забезпечують його основну виробничу діяльність.</p>
<p>Лісовий кодекс України</p> <p>Стаття 16. Право користування лісами</p> <p>Право користування лісами здійснюється в порядку постійного та тимчасового користування лісами.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 16. Право користування лісами</p> <p>Право користування лісами здійснюється в порядку постійного та тимчасового користування лісами.</p> <p>Ліси на землях державної та комунальної власності,</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта спеціалізовані лісгосподарські підприємства не є об'єктами концесії згідно Закону України "Про концесії".
Закон України "Про управління об'єктами державної власності"	
<p>Стаття 3. Об'єкти управління державної власності</p> <p>1. Об'єктами управління державної власності є: майно, яке передане казенним підприємствам в оперативне управління;</p> <p>майно, яке передане державним комерційним підприємствам (далі - державні підприємства), установам та організаціям;</p> <p>майно, яке передане державним господарським об'єднанням;</p> <p>корпоративні права, що належать державі у статутних капіталах господарських організацій (далі - корпоративні права держави);</p> <p>державне майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України;</p> <p>державне майно, передане в оренду, лізинг, концесію;</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних капіталів або залишилося після ліквідації підприємств та організацій;</p> <p>державне майно, передане в безстрокове безоплатне користування Національній академії наук України,</p>	<p>Стаття 3. Об'єкти управління державної власності</p> <p>1. Об'єктами управління державної власності є: майно, яке передане казенним підприємствам в оперативне управління;</p> <p>майно, яке передане державним комерційним підприємствам (далі - державні підприємства), установам та організаціям;</p> <p>майно, яке передане державним господарським об'єднанням;</p> <p>корпоративні права, що належать державі у статутних капіталах господарських організацій (далі - корпоративні права держави);</p> <p>державне майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України;</p> <p>державне майно, передане в оренду, лізинг;</p> <p>державне майно, передане та/або створено на підставі договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору);</p> <p>державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних капіталів або залишилося після ліквідації підприємств та організацій;</p> <p>державне майно, передане в безстрокове безоплатне користування Національній академії наук України,</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>галузевим академіям наук; безхазяйне та конфісковане майно, що переходить у державну власність за рішенням суду. [...]</p> <p>Стаття 4. Суб'єкти управління об'єктами державної власності</p> <p>1. Суб'єктами управління об'єктами державної власності є:</p> <p>Кабінет Міністрів України; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності; міністерства, інші органи виконавчої влади та державні колегіальні органи (далі - уповноважені органи управління); Фонд державного майна України; органи, що забезпечують діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України; органи, які здійснюють управління державним майном відповідно до повноважень, визначених окремими законами; державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, інші державні господарські організації (далі - господарські структури); Національна академія наук України, галузеві академії наук.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>галузевим академіям наук; безхазяйне та конфісковане майно, що переходить у державну власність за рішенням суду. [...]</p> <p>Стаття 4. Суб'єкти управління об'єктами державної власності</p> <p>1. Суб'єктами управління об'єктами державної власності є:</p> <p>Кабінет Міністрів України; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності; міністерства, інші органи виконавчої влади та державні колегіальні органи (далі - уповноважені органи управління); Фонд державного майна України; органи, що забезпечують діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України; органи, які здійснюють управління державним майном відповідно до повноважень, визначених окремими законами; державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, інші державні господарські організації (далі - господарські структури), суб'єкти господарювання державного сектора економіки; Національна академія наук України, галузеві академії наук.</p> <p>Суб'єкти господарювання державного сектора економіки мають статус уповноваженого органу управління щодо об'єктів управління державної</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>власності, що передані їм Кабінетом Міністрів України з метою здійснення державно-приватного партнерства (в тому числі концесії).</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері управління об'єктами державної власності</p> <p>1. Кабінет Міністрів України є суб'єктом управління, що визначає об'єкти управління державної власності, стосовно яких виконує функції з управління, а також об'єкти управління державної власності, повноваження з управління якими передаються іншим суб'єктам управління, визначеним цим Законом.</p> <p>2. Здійснюючи управління об'єктами державної власності, Кабінет Міністрів України:</p> <p>[...]</p> <p>18) визначає порядок:</p> <p>[...]</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері управління об'єктами державної власності</p> <p>1. Кабінет Міністрів України є суб'єктом управління, що визначає об'єкти управління державної власності, стосовно яких виконує функції з управління, а також об'єкти управління державної власності, повноваження з управління якими передаються іншим суб'єктам управління, визначеним цим Законом.</p> <p>2. Здійснюючи управління об'єктами державної власності, Кабінет Міністрів України:</p> <p>[...]</p> <p>18) визначає порядок:</p> <p>[...]</p> <p>ш) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії та визначення розміру їх винагороди.</p> <p>[...]</p> <p>27) за зверненням державного партнера затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії.</p>
<p>Стаття 6. Повноваження уповноважених органів управління</p> <p>1. Уповноважені органи управління відповідно до покладених на них завдань:</p>	<p>Стаття 6. Повноваження уповноважених органів управління</p> <p>1. Уповноважені органи управління відповідно до покладених на них завдань:</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства [...]</p> <p>20¹) відповідно до закону укладають договори про спільну діяльність, управління майном та інші договори в рамках здійснення державно-приватного партнерства щодо майна підприємств, установ, організацій, сфери їх управління, а також майна господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 100 відсотків, повноваження з управління майна держави яких вони здійснюють;</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта [...]</p> <p>20¹) відповідно до закону укладають договори про спільну діяльність, управління майном, та договори, що укладаються в рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійні договори та інші договори в рамках здійснення державно-приватного партнерства щодо майна підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також майна господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 100 відсотків, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють;</p>
<p>Положення відсутні [...]</p>	<p>20²) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесіодавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;</p> <p>20³) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, в тому числі концесії;</p> <p>20⁴) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна, що планується до передачі в концесію чи зменшення його вартості;</p> <p>20⁵) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 7. Повноваження Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України відповідно до законодавства:</p> <p>[...]</p> <p>2) щодо нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного державного майна:</p> <p>ж) веде реєстр концесійних договорів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 7. Повноваження Фонду державного майна України</p> <p>1. Фонд державного майна України відповідно до законодавства:</p> <p>[...]</p> <p>2) щодо нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного державного майна:</p> <p>Виключити</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 13. Визначення вартості об'єктів державної власності та порядку їх охорони</p> <p>1. Вартість об'єктів державної власності визначається Фондом державного майна України відповідно до законодавства.</p> <p>2. Вартість майна, що вноситься у спільну діяльність, учасником якої є державне підприємство, установа або організація, визначається на підставі незалежної оцінки із застосуванням бази оцінки, що відповідає ринковій вартості, згідно з вимогами законодавства про оцінку майна.</p> <p>Під час укладення договорів про спільну діяльність</p>	<p>Стаття 13. Визначення вартості об'єктів державної власності та порядку їх охорони</p> <p>1. Вартість об'єктів державної власності визначається Фондом державного майна України відповідно до законодавства.</p> <p>2. Вартість майна, що вноситься у спільну діяльність, учасником якої є державне підприємство, установа або організація, визначається на підставі незалежної оцінки із застосуванням бази оцінки, що відповідає ринковій вартості, згідно з вимогами законодавства про оцінку майна.</p> <p>Під час укладення договорів про спільну діяльність</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>розмір частки державних підприємств, установ і організацій, а також господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 відсотків, має становити не менш як 50 відсотків спільного майна учасників спільної діяльності.</p> <p>3. Вимоги щодо організації та здійснення заходів охорони об'єктів державної власності визначають спільно відповідні суб'єкти управління та Національна поліція.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>розмір частки державних підприємств, установ і організацій, а також господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 відсотків, має становити не менш як 50 відсотків спільного майна учасників спільної діяльності, крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Вимоги щодо організації та здійснення заходів охорони об'єктів державної власності визначають спільно відповідні суб'єкти управління та Національна поліція.</p> <p>4. Вартість майна об'єкта концесії визначається концесідавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.</p>
<p>Закон України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності"</p> <p>Стаття 3. Сфера дії Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері здійснення державної регуляторної політики та регуляторної діяльності.</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на здійснення регуляторної діяльності, пов'язаної з прийняттям:</p> <p>[...]</p> <p>актів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 3. Сфера дії Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері здійснення державної регуляторної політики та регуляторної діяльності.</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на здійснення регуляторної діяльності, пов'язаної з прийняттям:</p> <p>[...]</p> <p>актів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг;</p> <p>актів органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, чи про недоцільність його здійснення, про проведення та</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
	<p>Затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера, що схвалюються у визначеному законом порядку.</p> <p>[...]</p>
Закон України "Про місцеві державні адміністрації"	
<p>Стаття 31. Відносини місцевих державних адміністрацій з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади</p> <p>Місцеві державні адміністрації при здійсненні своїх повноважень у сфері управління взаємодіють з відповідними міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади.</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 31. Відносини місцевих державних адміністрацій з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади</p> <p>Місцеві державні адміністрації при здійсненні своїх повноважень у сфері управління взаємодіють з відповідними міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, зокрема, шляхом укладення договорів у випадках, встановлених законами.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 35. Відносини місцевих державних адміністрацій з органами місцевого самоврядування територіальних громад і їх посадовими особами</p> <p>[...]</p> <p>Для здійснення спільних програм місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування можуть укладати договори, створювати спільні органи та організації.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 35. Відносини місцевих державних адміністрацій з органами місцевого самоврядування територіальних громад і їх посадовими особами</p> <p>[...]</p> <p>Для здійснення спільних програм місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування можуть укладати договори, створювати спільні органи та організації.</p> <p>Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування мають право укладати договори у випадках, встановлених законами.</p>
Закон України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності"	
<p>Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній</p>	<p>Про особливості оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства власності	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта власності
<p>Цей Закон визначає особливості передачі в оренду чи концесію окремих об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, особливості оренди та концесії таких об'єктів.</p> <p>Стаття 1. Об'єкти паливно-енергетичного комплексу</p> <p>[...]</p> <p>2. Перелік майна, що входить до складу об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності (далі - об'єкт паливно-енергетичного комплексу) і передається в оренду чи концесію, визначається відповідним договором.</p>	<p>Цей Закон визначає особливості передачі в оренду окремих об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, особливості оренди таких об'єктів.</p> <p>Стаття 1. Об'єкти паливно-енергетичного комплексу</p> <p>[...]</p> <p>2. Перелік майна, що входить до складу об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності (далі - об'єкт паливно-енергетичного комплексу) і передається в оренду, визначається відповідним договором.</p>
<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Відповідно до цього Закону передачі в оренду чи концесію підлягають такі об'єкти паливно-енергетичного комплексу:</p> <p>на яких можливе залучення сучасних технологій виробництва та які потребують модернізації (технічного переоснащення) технологічного процесу; розрізи та шахти з видобутку вугілля та його переробки, які є неперспективними та підлягають закриттю;</p> <p>об'єкти незавершеного будівництва та законсервовані об'єкти, що перебувають у державній власності, які можуть бути добувані з метою їх використання для провадження діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки.</p> <p>2. Відносини з передачі в оренду чи концесію об'єктів паливно-енергетичного комплексу, не врегульовані цим</p>	<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>Виключити</p> <p>2. Відносини з передачі в оренду об'єктів паливно-енергетичного комплексу, не врегульовані цим Законом,</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Законом, регулюються Цивільним, Господарським, Земельним кодексами України, законами України "Про концесії", "Про оренду державного та комунального майна", іншими законодавчими актами.</p> <p>Стаття 3. Орган, уповноважений приймати рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію</p> <p>1. Рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію приймається уповноваженим органом управління - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в паливно-енергетичному комплексі (далі - уповноважений орган управління).</p>	<p>регулюються Цивільним, Господарським, Земельним кодексами України, Законом України "Про оренду державного та комунального майна", іншими законодавчими актами.</p> <p>Стаття 3. Орган, уповноважений приймати рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду</p> <p>1. Рішення щодо доцільності передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду приймається уповноваженим органом управління - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в паливно-енергетичному комплексі (далі - уповноважений орган управління).</p>
<p>Стаття 4. Суб'єкти, яким передаються в оренду чи концесію об'єкти паливно-енергетичного комплексу</p> <p>1. Орендарем чи концесіонером об'єкта паливно-енергетичного комплексу може бути юридична особа.</p> <p>2. Особа, з якою укладено договір оренди чи концесії щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору (з дня введення об'єкта в експлуатацію, якщо об'єкт був збудований, добудований чи відновлений відповідно до умов концесійного договору) привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду чи концесію, і одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності.</p> <p>3. Під час оренди чи концесії об'єкта паливно-</p>	<p>Стаття 4. Суб'єкти, яким передаються в оренду об'єкти паливно-енергетичного комплексу</p> <p>1. Орендарем об'єкта паливно-енергетичного комплексу може бути юридична особа.</p> <p>2. Особа, з якою укладено договір оренди щодо об'єкта паливно-енергетичного комплексу, зобов'язана протягом 12 місяців з дня укладення відповідного договору привести свою матеріально-технічну базу та штат спеціалістів у відповідність з умовами провадження господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати необхідні дозвільні документи на відповідний вид діяльності.</p> <p>3. Під час оренди об'єкта паливно-енергетичного комплексу на період отримання орендарем необхідних</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>енергетичного комплексу на період отримання орендарем чи концесіонером необхідних дозвільних документів орендар чи концесіонер має право на провадження господарської діяльності на об'єкті оренди чи концесії на підставі дозвільних документів, що були видані підприємству, цілісний майновий комплекс якого (його структурного підрозділу) було орендовано або передано в концесію, але не більш як протягом 12 місяців з дня укладення договору оренди чи концесії.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>дозвільних документів орендар має право на провадження господарської діяльності на об'єкті оренди на підставі дозвільних документів, що були видані підприємству, цілісний майновий комплекс якого (його структурного підрозділу) було орендовано, але не більш як протягом 12 місяців з дня укладення договору оренди.</p>
<p>Стаття 5. Ініціатива щодо передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію</p> <p>1. Рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію приймається уповноваженим органом управління за ініціативою: юридичних осіб, які можуть бути орендарями чи концесіонерами відповідно до цього Закону; уповноваженого органу управління;</p> <p>Заяву (подання), в якій міститься ініціатива щодо передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію, заінтересовані особи подають уповноваженому органу управління для розгляду. За результатами розгляду заяви (подання) уповноважений орган управління приймає рішення про передачу об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію або про відмову в його передачі в оренду чи концесію.</p> <p>За результатами розгляду заяви (подання), аналізу ефективності та техніко-економічного обґрунтування передачі в оренду чи концесію об'єкта паливно-</p>	<p>Стаття 5. Ініціатива щодо передачі об'єктів паливно-енергетичного комплексу в оренду</p> <p>1. Рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду приймається уповноваженим органом управління за ініціативою: юридичних осіб, які можуть бути орендарями відповідно до цього Закону; уповноваженого органу управління.</p> <p>Заяву (подання), в якій міститься ініціатива щодо передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду, заінтересовані особи подають уповноваженому органу управління для розгляду. За результатами розгляду заяви (подання) уповноважений орган управління приймає рішення про передачу об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду або про відмову в його передачі в оренду.</p> <p>За результатами розгляду заяви (подання), аналізу ефективності та техніко-економічного обґрунтування передачі в оренду об'єкта паливно-енергетичного комплексу</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>енергетичного комплексу уповноважений орган управління приймає рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію, про що інформує ініціатора заявки (подання).</p> <p>При прийнятті рішення про пропозицію щодо передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду чи концесію або про відмову в його передачі в оренду чи концесію одержання висновків комітету України про можливість оренди чи концесії та про умови договору оренди чи концесії не є обов'язковим.</p> <p>2. У разі прийняття уповноваженим органом управління рішення про передачу в оренду чи концесію об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, здійснюється організаційно-технічна підготовка цього об'єкта до передачі відповідно в оренду чи концесію. Після завершення такої підготовки оголошується конкурс на право отримання об'єкта в оренду чи концесію.</p> <p>Оголошення конкурсу на право отримання об'єкта в оренду здійснюється Фондом державного майна України за поданням уповноваженого органу управління протягом 10 робочих днів з дня отримання подання. Подання уповноваженого органу управління обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди (найменування, характеристики тощо); строк, на який об'єкт передається в оренду; графік щорічного зменшення державної підтримки на часткове покриття витрат з собівартості продукції для вугледобувних підприємств.</p> <p>Оголошення конкурсу на право отримання об'єкта в</p>	<p>уповноважений орган управління приймає рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду, про що інформує ініціатора заявки (подання).</p> <p>При прийнятті рішення про пропозицію щодо передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу в оренду або про відмову в його передачі в оренду одержання висновків комітету України про можливість оренди та про умови договору оренди не є обов'язковим.</p> <p>2. У разі прийняття уповноваженим органом управління рішення про передачу в оренду об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, здійснюється організаційно-технічна підготовка цього об'єкта до передачі відповідно в оренду. Після завершення такої підготовки оголошується конкурс на право отримання об'єкта в оренду.</p> <p>Оголошення конкурсу на право отримання об'єкта в оренду здійснюється Фондом державного майна України за поданням уповноваженого органу управління протягом 10 робочих днів з дня отримання подання. Подання уповноваженого органу управління обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди (найменування, характеристики тощо); строк, на який об'єкт передається в оренду; графік щорічного зменшення державної підтримки на часткове покриття витрат з собівартості продукції для вугледобувних підприємств.</p> <p>Виключити</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства концесію здійснюється уповноваженим органом управління.</p> <p>Оголошення конкурсу на право оренди, оголошення концесійного конкурсу обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди, концесії (найменування, характеристики об'єкта концесії); строк, на який об'єкт передається в оренду, концесію; графік щорічного зменшення державної підтримки на часткове покриття витрат з собівартості продукції для вугледобувних підприємств.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>Оголошення конкурсу на право оренди, оголошення концесійного конкурсу обов'язково повинно містити інформацію про об'єкт, що пропонується до оренди; строк, на який об'єкт передається в оренду.</p>
<p>Стаття 6. Організаційно-технічна підготовка об'єктів паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду чи концесію</p> <p>1. У строк, визначений уповноваженим органом управління, але не більше шести місяців з дня прийняття ним рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, в оренду чи концесію, уповноважений орган управління спільно з підприємством, у господарському віданні або оперативному управлінні якого перебуває такий об'єкт, здійснює його організаційно-технічну підготовку до передачі в оренду чи концесію.</p> <p>2. Організаційно-технічна підготовка об'єкта паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду чи концесію включає:</p> <p>проведення інвентаризації основних засобів і товарно-матеріальних цінностей у складі такого об'єкта; впорядкування технічної та будівельної документації щодо такого об'єкта;</p>	<p>Стаття 6. Організаційно-технічна підготовка об'єктів паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду</p> <p>1. У строк, визначений уповноваженим органом управління, але не більше шести місяців з дня прийняття ним рішення щодо доцільності передачі об'єкта паливно-енергетичного комплексу, що перебуває у державній власності, в оренду, уповноважений орган управління спільно з підприємством, у господарському віданні або оперативному управлінні якого перебуває такий об'єкт, здійснює його організаційно-технічну підготовку до передачі в оренду.</p> <p>2. Організаційно-технічна підготовка об'єкта паливно-енергетичного комплексу до передачі в оренду включає:</p> <p>проведення інвентаризації основних засобів і товарно-матеріальних цінностей у складі такого об'єкта; впорядкування технічної та будівельної документації щодо такого об'єкта;</p> <p>визначення вартості об'єкта відповідно до методики</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>визначення вартості об'єкта відповідно до методики оцінки майна, затверджені Кабінетом Міністрів України. При цьому вартість промислових запасів корисних копалин не враховується. Оцінка об'єкта, який передається в оренду чи концесію, здійснюється відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність за рахунок підприємства, на балансі якого перебуває такий об'єкт;</p> <p>виділення земельної ділянки, закріпленої за об'єктом, у натурі (на місцевості), оформлення земельного документації;</p> <p>економічне обґрунтування доцільності та обсягів надання державної підтримки на здешевлення кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції для вугледобувного підприємства - орендаря чи концесіонера об'єкта паливно-енергетичного комплексу відповідно до закону про Державний бюджет України на відповідний рік на строк не більш як п'ять років з обов'язковим щорічним зменшенням навантаження на Державний бюджет України згідно з графіком.</p> <p>3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, готує проект конкурсної документації щодо концесії, а разом з Фондом державного майна України - щодо оренди, яка включає:</p> <p>кваліфікаційні вимоги для участі у конкурсі та умови конкурсу;</p>	<p>оцінки майна, затверджені Кабінетом Міністрів України. При цьому вартість промислових запасів корисних копалин не враховується. Оцінка об'єкта, який передається в оренду, здійснюється відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність за рахунок підприємства, на балансі якого перебуває такий об'єкт;</p> <p>Виключити</p> <p>3. Одночасно з організаційно-технічною підготовкою уповноважений орган управління разом з Фондом державного майна України готує проект конкурсної документації щодо оренди, яка включає:</p> <p>кваліфікаційні вимоги для участі у конкурсі та умови конкурсу;</p> <p>інструкцію для претендентів (у тому числі інформацію і</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>інструкцію для претендентів (у тому числі інформацію і вимоги щодо порядку проведення конкурсу, розроблення та оформлення заявок і конкурсних пропозицій, інформацію щодо кваліфікаційних вимог та умов конкурсу, інформацію стосовно об'єкта оренди чи концесії, що повинна міститися в заяві для надання згоди органу Антимонопольного комітету України на отримання об'єкта в оренду чи концесію); проект договору; інформацію про оголошення конкурсу.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>вимоги щодо порядку проведення конкурсу, розроблення та оформлення заявок і конкурсних пропозицій, інформацію щодо кваліфікаційних вимог та умов конкурсу, інформацію стосовно об'єкта оренди, що повинна міститися в заяві для надання згоди органу Антимонопольного комітету України на отримання об'єкта в оренду); проект договору; інформацію про оголошення конкурсу.</p>
<p>Стаття 8. Концесійний конкурс</p> <p>1. Після завершення організаційно-технічної підготовки об'єкта паливно-енергетичного комплексу до передачі в концесію уповноважений орган управління:</p> <p>затверджує конкурсну документацію, у тому числі кваліфікаційні вимоги для участі у конкурсі та умови конкурсу;</p> <p>утворює конкурсну комісію, затверджує її склад та порядок роботи;</p> <p>оголошує концесійний конкурс;</p> <p>визначає розмір реєстраційного внеску для участі в концесійному конкурсі (у розмірі від одного до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян).</p> <p>2. Уповноважений орган управління в десятиденний строк з дня затвердження конкурсної документації розміщує у друкованому засобі масової інформації та на офіційному веб-сайті уповноваженого органу управління інформацію про оголошення концесійного конкурсу, яка, зокрема, повинна містити відомості про:</p>	<p>Виключити</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>об'єкт, що пропонується до концесії, найменування, характеристики;</p> <p>строк, на який об'єкт передається в концесію;</p> <p>строк подання заявок на участь у конкурсі;</p> <p>розмір рестраційного внеску;</p> <p>дату, час та місце розкриття конкурсних пропозицій;</p> <p>строк, протягом якого оголошуються результати конкурсу;</p> <p>кваліфікаційні вимоги;</p> <p>щорічне зменшення державної підтримки на здефлевання кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції для вугледобувних підприємств;</p> <p>адресу, номери телефонів та інші контактні дані конкурсної комісії для отримання додаткової інформації.</p> <p>3. Заявки на участь у концесійному конкурсі подаються протягом 30 календарних днів з дня оголошення конкурсу.</p> <p>Особи, які подали такі заявки, вважаються претендентами на участь у конкурсі.</p> <p>4. У заявці на участь у концесійному конкурсі зазначаються:</p> <p>повне найменування претендента;</p> <p>дані про його державну рестрацію;</p> <p>відомості, що підтверджують можливість претендента забезпечити належне фінансування своєї діяльності;</p> <p>відомості про наявність досвіду експлуатації об'єктів паливно-енергетичного комплексу та можливості технологічного і організаційного забезпечення відповідного виду діяльності;</p> <p>відомості, що підтверджують відповідність</p>	

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>кваліфікаційним вимогам.</p> <p>5. Конкурсна комісія в десятиденний строк після надходження заявки розглядає її на предмет повноти поданих відомостей та відповідності претендента встановленим кваліфікаційним вимогам і за результатами такого розгляду приймає рішення про прийняття заявки або її відхилення, про що повідомляє претенденту в шестиденний строк (у разі відхилення - з обґрунтуванням причини).</p> <p>6. Претендентів, заявки яких були прийняті, конкурсна комісія після сплати ними реєстраційного внеску забезпечує конкурсною документацією та іншою необхідною інформацією (документами) для підготовки конкурсних пропозицій, у тому числі відомостями про: умови надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для провадження відповідної діяльності; обсяг робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером; обсяг та якість товарів, робіт і послуг, виготовлення, виконання і надання яких гарантує концесіонер; основні обов'язки концесіонера; особливі вимоги з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища та охорони праці; умови договору.</p> <p>7. Претендент, заявка якого відхилена, може повторно подавати заявку на участь у конкурсі в разі усунення обставин, що стали причиною її відхилення.</p> <p>8. Заявки, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку, конкурсною комісією не</p>	

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>розглядаються.</p> <p>9. Претенденти протягом 70 календарних днів з дня оголошення конкурсу подають конкурсній комісії конкурсні пропозиції та стають учасниками конкурсу. Претенденти мають право відкликати подані пропозиції та подати замість них нові до закінчення встановленого строку подання пропозицій.</p> <p>10. Конкурсні пропозиції, що надійшли до конкурсної комісії після закінчення встановленого строку для їх подання, конкурсною комісією не розглядаються.</p> <p>11. У разі коли не зареєстровано жодного учасника конкурсу, оголошується новий конкурс.</p> <p>12. Протягом двох робочих днів після закінчення встановленого строку подання конкурсних пропозицій конкурсна комісія розкриває конкурсні пропозиції та протягом 20 календарних днів розглядає конкурсні пропозиції, визначає їх відповідність умовам конкурсної документації, готує висновки щодо визначення найкращих умов концепсії (розмір концепсійної плати, показники інвестиційного проекту, зокрема обсяг інвестицій, програма модернізації технологічного процесу та розвитку виробництва, рівень забезпечення соціальних гарантій).</p> <p>Переможцем конкурсу визнається претендент, який запропонував найкращі умови концепсії.</p> <p>13. На підставі висновків конкурсної комісії уповноважений орган управління не пізніше ніж протягом 10 календарних днів приймає рішення про визначення переможця конкурсу, про що конкурсна комісія не пізніше ніж протягом п'яти днів з дня прийняття рішення повідомляє переможцю та іншим учасникам конкурсу.</p>	

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>14. У разі коли конкурсну пропозицію подано лише одним учасником, уповноважений орган управління приймає рішення про визнання такого учасника переможцем концесійного конкурсу, якщо відповідно до висновку конкурсної комісії подані учасником конкурсні пропозиції відповідають конкурсній документації.</p> <p>15. З переможцем концесійного конкурсу після погодження всіх умов уповноважений орган управління укладає договір концесії.</p> <p>Умови договору, що укладається з переможцем конкурсу, не повинні відрізнятися від тих умов конкурсної пропозиції, які стали підставою для визнання його переможцем.</p> <p>16. Спори, пов'язані з проведенням концесійного конкурсу, розглядаються в судовому порядку.</p>	
<p>Стаття 9. Умови договору оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу</p> <p>1. Істотними умовами договору оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, крім визначених законами України "Про концесії" і "Про оренду державного та комунального майна", є:</p> <p>1) в господарській діяльності:</p> <p>порядок та умови відновлення переданого в оренду чи концесію об'єкта та його повернення;</p> <p>порядок та умови списання майна в складі об'єкта оренди чи концесії;</p> <p>обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду чи концесію об'єкта;</p> <p>обов'язки щодо утримання об'єкта оренди чи концесії</p>	<p>Стаття 9. Умови договору оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу</p> <p>1. Істотними умовами договору оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, крім визначених Законом України "Про оренду державного та комунального майна", є:</p> <p>1) в господарській діяльності:</p> <p>порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта та його повернення;</p> <p>порядок та умови списання майна в складі об'єкта оренди; обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта;</p> <p>обов'язки щодо утримання об'єкта оренди згідно з вимогами державних стандартів, норм та правил, що діють</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>згідно з вимогами державних стандартів, норм та правил, що діють у відповідній сфері діяльності;</p> <p>обов'язки орендаря чи концесіонера щодо використання переданого в оренду чи концесію об'єкта за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, щодо видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки у гарантованих обсягах і належної якості;</p> <p>порядок здійснення уповноваженим органом управління разом з Фондом державного майна України контролю за станом переданого в оренду об'єкта;</p> <p>порядок здійснення уповноваженим органом управління контролю за станом об'єкта, переданого в концесію;</p> <p>відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря чи концесіонера за безпеку експлуатації об'єкта;</p> <p>забезпечення виробництва продукції в обсягах та за визначеними показниками якості;</p> <p>забезпечення застосування раціональних, екологічно безпечних і нешкідливих технологій;</p> <p>забезпечення здійснення заходів з комплексного використання надр;</p> <p>недопущення вибіркової підробки запасів, понаднормативних втрат паливно-енергетичних ресурсів;</p> <p>забезпечення збереження та обліку матеріалів, а також відходів виробництва, які потрібні, але тимчасово не використовуються;</p> <p>забезпечення приведення земельних ділянок, які вивільнюються орендарем чи концесіонером, у стан,</p>	<p>у відповідній сфері діяльності;</p> <p>обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, щодо видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки у гарантованих обсягах і належної якості;</p> <p>порядок здійснення уповноваженим органом управління разом з Фондом державного майна України контролю за станом переданого в оренду об'єкта;</p> <p>Виключити</p> <p>відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта;</p> <p>забезпечення виробництва продукції в обсягах та за визначеними показниками якості;</p> <p>забезпечення застосування раціональних, екологічно безпечних і нешкідливих технологій;</p> <p>забезпечення здійснення заходів з комплексного використання надр;</p> <p>недопущення вибіркової підробки запасів, понаднормативних втрат паливно-енергетичних ресурсів;</p> <p>забезпечення збереження та обліку матеріалів, а також відходів виробництва, які потрібні, але тимчасово не використовуються;</p> <p>забезпечення приведення земельних ділянок, які вивільнюються орендарем, у стан, придатний для використання, відповідно до Земельного кодексу України;</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>придатний для використання, відповідно до Земельного кодексу України;</p> <p>здійснення заходів щодо запобігання можливому шкідливому (небезпечному) впливу наслідків аварій, що виникли на об'єкті, переданому в оренду чи концесію, і стихійного лиха;</p> <p>виконання встановлених мобілізаційних завдань;</p> <p>забезпечення виконання екологічних вимог та інших вимог, передбачених законодавством про охорону навколишнього природного середовища, та розв'язання еколого-гідрологічних проблем, які виникають в процесі експлуатації об'єктів, переданих в оренду чи концесію;</p> <p>забезпечення постійного проведення моніторингу екологічного стану навколишнього природного середовища;</p> <p>2) в економічній діяльності:</p> <p>забезпечення зменшення дебіторської та кредиторської заборгованості;</p> <p>забезпечення своєчасної сплати податків та зборів, страхових внесків;</p> <p>забезпечення щомісячної виплати заробітної плати працівникам підприємства в строки, передбачені у колективному договорі;</p> <p>підвищення рівня заробітної плати з урахуванням інфляційних процесів та згідно з умовами, визначеними галузевою угодою;</p> <p>забезпечення погашення заборгованості із заробітної плати, що склалася на момент передачі об'єкта в оренду;</p> <p>страхування об'єкта оренди чи концесії та інвестиційних</p>	<p>здійснення заходів щодо запобігання можливому шкідливому (небезпечному) впливу наслідків аварій, що виникли на об'єкті, переданому в оренду, і стихійного лиха;</p> <p>виконання встановлених мобілізаційних завдань;</p> <p>забезпечення виконання екологічних вимог та інших вимог, передбачених законодавством про охорону навколишнього природного середовища, та розв'язання еколого-гідрологічних проблем, які виникають в процесі експлуатації об'єктів, переданих в оренду;</p> <p>забезпечення постійного проведення моніторингу екологічного стану навколишнього природного середовища;</p> <p>2) в економічній діяльності:</p> <p>забезпечення зменшення дебіторської та кредиторської заборгованості;</p> <p>забезпечення своєчасної сплати податків та зборів, страхових внесків;</p> <p>забезпечення щомісячної виплати заробітної плати працівникам підприємства в строки, передбачені у колективному договорі;</p> <p>підвищення рівня заробітної плати з урахуванням інфляційних процесів та згідно з умовами, визначеними галузевою угодою;</p> <p>забезпечення погашення заборгованості із заробітної плати, що склалася на момент передачі об'єкта в оренду;</p> <p>страхування об'єкта оренди та інвестиційних зобов'язань за рахунок орендаря;</p> <p>обсяги інвестування орендарем об'єктів оренди;</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>зобов'язань за рахунок орендаря чи концесіонера; обсяги інвестування орендарем чи концесіонером об'єктів оренди чи концесії; обсяги робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером, та/або перелік майна, що повинно бути створене концесіонером; 3) у соціальній діяльності: забезпечення належного рівня безпеки проведення робіт та охорони праці; забезпечення медичного та санітарно-побутового обслуговування працівників підприємств; забезпечення збереження передбаченої колективним договором кількості робочих місць; забезпечення виконання вимог галузевої угоди та колективного договору підприємства.</p> <p>2. У разі коли об'єктом оренди чи концесії є цілісні майнові комплекси, системи цілісних майнових комплексів підприємств, які забезпечують (призначені) та достатні для самостійного провадження господарської діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки, істотними умовами договору оренди чи концесії, крім визначених частиною першою цієї статті, є:</p> <p>недопущення псування розроблюваних і сумісних з ними родовищ вугілля в результаті проведення гірничих робіт, забезпечення збереження запасів вугілля родовищ, що консервуються;</p> <p>забезпечення подання в установлені строки до відповідних органів державної статистики звітності щодо видобутку вугілля, стану запасів та втрат вугілля в надрах,</p>	<p>Виключити</p> <p>3) у соціальній діяльності: забезпечення належного рівня безпеки проведення робіт та охорони праці; забезпечення медичного та санітарно-побутового обслуговування працівників підприємств; забезпечення збереження передбаченої колективним договором кількості робочих місць; забезпечення виконання вимог галузевої угоди та колективного договору підприємства.</p> <p>2. У разі коли об'єктом оренди є цілісні майнові комплекси, системи цілісних майнових комплексів підприємств, які забезпечують (призначені) та достатні для самостійного провадження господарської діяльності у сфері видобування кам'яного вугілля та лігніту (бурого вугілля), його переробки, істотними умовами договору оренди, крім визначених частиною першою цієї статті, є:</p> <p>недопущення псування розроблюваних і сумісних з ними родовищ вугілля в результаті проведення гірничих робіт, забезпечення збереження запасів вугілля родовищ, що консервуються;</p> <p>забезпечення подання в установлені строки до відповідних органів державної статистики звітності щодо видобутку вугілля, стану запасів та втрат вугілля в надрах, стану та протяжності гірничих виробок;</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>стану та протяжності гірничих виробок;</p> <p>забезпечення щорічних розрахунків і погодження обсягів дотацій у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>забезпечення формування фінансового резерву для закриття вугледобувних підприємств у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>забезпечення безоплатного надання вугілля на побутові потреби працівникам та пенсіонерам.</p> <p>3. У разі коли під час передачі в оренду чи концесію об'єкта паливно-енергетичного комплексу проводиться припинення державного підприємства, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором експлуатації гарантована кількість працівників, звільнених унаслідок припинення такого підприємства, які будуть працювати на об'єкті оренди, та умови відбору таких працівників.</p> <p>4. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди чи концесії після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.</p> <p>5. Договір оренди чи концесії може визначати комплекс додаткових зобов'язань орендаря чи концесіонера щодо поліпшення якості надання відповідних послуг та/або розвитку об'єкта оренди, концесії строком не менш як на п'ять років.</p>	<p>забезпечення щорічних розрахунків і погодження обсягів дотацій у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>забезпечення формування фінансового резерву для закриття вугледобувних підприємств у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>забезпечення безоплатного надання вугілля на побутові потреби працівникам та пенсіонерам.</p> <p>3. У разі коли під час передачі в оренду об'єкта паливно-енергетичного комплексу проводиться припинення державного підприємства, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду, договором визначаються гарантована кількість працівників, звільнених унаслідок припинення такого підприємства, які будуть працювати на об'єкті орендарем, та умови відбору таких працівників.</p> <p>4. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.</p> <p>5. Договір оренди може визначати комплекс додаткових зобов'язань орендаря щодо поліпшення якості надання відповідних послуг та/або розвитку об'єкта оренди, строком не менш як на п'ять років.</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 11. Повідомна реєстрація (облік) договорів оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу</p> <p>1. Укладені договори оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу підлягають реєстрації.</p> <p>Реєстрацію договорів оренди здійснює Фонд державного майна України.</p> <p>Реєстрацію договорів концесії здійснює уповноважений орган управління.</p> <p>Реєстрація є повідомною і здійснюється безоплатно.</p> <p>2. Уповноважений орган управління після укладення договорів оренди веде їх облік.</p> <p>Для ведення обліку договору оренди орендар подає протягом 10 робочих днів з дня нотаріального посвідчення договору уповноваженому органу управління заяву довільної форми, оригінал (ксерокопію, нотаріально засвідчену копію) укладеного договору, свідоцтва про державну реєстрацію орендаря як юридичної особи.</p> <p>Протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначених документів уповноважений орган управління бере на облік договір і протягом п'яти робочих днів з дня взяття на облік надсилає орендарю письмове підтвердження із зазначенням реєстраційного номера договору та дати ведення обліку.</p> <p>3. Передбачена цією статтею реєстрація договорів концесії, облік договорів оренди уповноваженим органом управління є однією з умов, за яких можливе виділення коштів з Державного бюджету України на здевелопмент кредитів на капіталовкладення та часткове покриття витрат із собівартості продукції</p>	<p>Стаття 11. Повідомна реєстрація (облік) договорів оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу</p> <p>1. Укладені договори оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу підлягають реєстрації.</p> <p>Реєстрацію договорів оренди здійснює Фонд державного майна України.</p> <p>Виключити</p> <p>Реєстрація є повідомною і здійснюється безоплатно.</p> <p>2. Уповноважений орган управління після укладення договорів оренди веде їх облік.</p> <p>Для ведення обліку договору оренди орендар подає протягом 10 робочих днів з дня нотаріального посвідчення договору уповноваженому органу управління заяву довільної форми, оригінал (ксерокопію, нотаріально засвідчену копію) укладеного договору, свідоцтва про державну реєстрацію орендаря як юридичної особи.</p> <p>Протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначених документів уповноважений орган управління бере на облік договір і протягом п'яти робочих днів з дня взяття на облік надсилає орендарю письмове підтвердження із зазначенням реєстраційного номера договору та дати ведення обліку.</p> <p>Виключити</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства об'єктів паливно-енергетичного комплексу, переданих в оренду чи концесію.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p>
<p>Розділ III ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ОБ'ЄКТІВ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ</p>	<p>Виключити</p>
<p>Закон України "Про інвестиційну діяльність"</p> <p>Стаття 2. Інвестиційна діяльність</p> <p>[...]</p> <p>5. Державна підтримка для реалізації інвестиційних проектів здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, з дотриманням вимог Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" після набрання ним чинності.</p>	<p>Стаття 2. Інвестиційна діяльність</p> <p>[...]</p> <p>5. Державна підтримка для реалізації інвестиційних проектів здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, з дотриманням вимог Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" після набрання ним чинності, крім державної підтримки інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається у порядку, встановленому Законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".</p>
<p>Стаття 15. Державна експертиза інвестиційних проектів</p> <p>1. Обов'язковій державній експертизі підлягають інвестиційні проекти, що реалізуються із залученням бюджетних коштів, коштів державних підприємств, установ та організацій, а також за рахунок кредитів, наданих під державні гарантії, інших форм державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів, передбачених цим Законом, крім об'єктів будівництва, що споруджуються (реконструюються) із залученням коштів Фонду енергоефективності.</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 15. Державна експертиза інвестиційних проектів</p> <p>1. Обов'язковій державній експертизі підлягають інвестиційні проекти, що реалізуються із залученням бюджетних коштів, коштів державних підприємств, установ та організацій, а також за рахунок кредитів, наданих під державні гарантії, інших форм державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів, передбачених цим Законом, крім інвестиційних проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, та об'єктів будівництва, що споруджуються (реконструюються) із залученням коштів</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
	<p>Фонду енергоефективності.</p> <p>[...]</p>
Закон України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання"	
<p>Стаття 3. Сфера застосування Закону</p> <p>[...]</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку:</p> <p>1) у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї і військового спорядження для потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;</p> <p>2) господарської діяльності, пов'язаної з: інвестуванням в об'єкти інфраструктури із застосуванням процедур державних закупівель;</p> <p>наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у частині компенсації обґрунтованих витрат на надання таких послуг. Перелік послуг, що становлять загальний економічний інтерес, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 3. Сфера застосування Закону</p> <p>[...]</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку:</p> <p>1) у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї і військового спорядження для потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;</p> <p>2) господарської діяльності, пов'язаної з: інвестуванням в об'єкти інфраструктури із застосуванням процедур державних закупівель;</p> <p>наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у частині компенсації обґрунтованих витрат на надання таких послуг. Перелік послуг, що становлять загальний економічний інтерес, встановлюється Кабінетом Міністрів України;</p> <p>3) здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, яка надається відповідно до законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".</p>
Закон України "Про особливості передачі в оренду чи водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності"	
<p>Закон України "Про особливості передачі в оренду чи</p>	<p>Закон України "Про особливості передачі в оренду</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності"</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності"</p>
<p>Цей Закон визначає особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, особливості оренди та концесії таких об'єктів.</p>	<p>Цей Закон визначає особливості передачі в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, особливості оренди таких об'єктів.</p>
<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані</p> <p>з:</p> <p>передачею в оренду чи концесію цілісних майнових комплексів підприємств, їхніх структурних підрозділів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності;</p> <p>передачею в концесію об'єктів незавершеного будівництва та законсервованих об'єктів, що перебувають у комунальній власності, які можуть бути добудовані з метою їх використання для провадження діяльності у сферах водопостачання, водовідведення та очищення стічних вод, надання послуг, пов'язаних з постачанням споживачам тепла;</p> <p>наданням концесії на створення (будівництво) об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення;</p> <p>господарським використанням об'єктів оренди чи концесії відповідно до цього Закону.</p> <p>2. Зазначені у частині першій цієї статті відносини у частині, не врегульованій цим Законом, регулюються</p>	<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані</p> <p>з:</p> <p>передачею в оренду цілісних майнових комплексів підприємств, їхніх структурних підрозділів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності;</p> <p>Виключити</p> <p>Виключити</p> <p>господарським використанням об'єктів оренди відповідно до цього Закону.</p> <p>2. Зазначені у частині першій цієї статті відносини у частині, не врегульованій цим Законом, регулюються</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Цивільним, Господарським, Земельним кодексами України, законами України "Про оренду державного та комунального майна", іншими законодавчими актами.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>Цивільним, Господарським, Земельним кодексами України, Законом України "Про оренду державного та комунального майна", іншими законодавчими актами.</p>
<p>Стаття 3. Органи, уповноважені приймати рішення про передачу в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Рішення про передачу в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, приймають:</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 3. Органи, уповноважені приймати рішення про передачу в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Рішення про передачу в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, приймають:</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 4. Вимоги до суб'єктів, яким передаються в оренду чи концесію об'єкти у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>2. Особа, з якою укладено договір оренди чи концесії щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, зобов'язана протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору (з дня здачі об'єкта в експлуатацію, якщо об'єкт був збудований, добудований чи відновлений відповідно до умов концесійного договору) забезпечити відповідність своєї матеріально-технічної бази та штату спеціалістів ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду чи концесію, і одержати ліцензію на відповідний вид діяльності.</p>	<p>Стаття 4. Вимоги до суб'єктів, яким передаються в оренду об'єкти у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>2. Суб'єкт господарювання, з яким укладено договір оренди щодо об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, зобов'язана протягом трьох місяців з дня підписання відповідного договору забезпечити відповідність ліцензійним умовам здійснення господарської діяльності, для якої об'єкт береться в оренду, і одержати ліцензію на відповідний вид господарської діяльності.</p>
<p>Стаття 5. Ініціатива щодо передачі об'єктів у сферах</p>	<p>Стаття 5. Ініціатива щодо передачі об'єктів у сферах</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>теплопостачання, водопостачання та водовідведення в оренду чи концесію</p> <p>1. Передача об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, в оренду чи концесію здійснюється за ініціативою фізичних та юридичних осіб, які можуть бути орендарями чи концесіонерами відповідно до Закону, або виконавчих органів сільських, селищних, міських рад чи місцевих органів виконавчої влади.</p> <p>2. Заяву (подання), в якій міститься ініціатива щодо передачі об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, в оренду чи концесію, заінтересовані особи (органи) подають відповідній раді, визначеній статтею 3 цього Закону, для розгляду на черговій сесії ради. За результатами розгляду заяви (подання) рада приймає рішення про пропозицію передачі об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення в оренду чи концесію або про відмову в його передачі в оренду чи концесію.</p> <p>3. При прийнятті рішення про пропозицію щодо передачі об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, в оренду чи концесію або про відмову в його передачі в оренду чи концесію Антимонопольного комітету України про можливість оренди чи концесії та про умови договору оренди чи концесії не є обов'язковим.</p> <p>4. У разі прийняття відповідною радою, визначеною</p>	<p>теплопостачання, водопостачання та водовідведення в оренду</p> <p>1. Передача об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, в оренду здійснюється за ініціативою фізичних та юридичних осіб, які можуть бути орендарями відповідно до Закону, або виконавчих органів сільських, селищних, міських рад чи місцевих органів виконавчої влади.</p> <p>2. Заяву (подання), в якій міститься ініціатива щодо передачі об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, в оренду, заінтересовані особи (органи) подають відповідній раді, визначеній статтею 3 цього Закону, для розгляду на черговій сесії ради. За результатами розгляду заяви (подання) рада приймає рішення про пропозицію передачі об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення в оренду або про відмову в його передачі в оренду.</p> <p>3. При прийнятті рішення про пропозицію щодо передачі об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, в оренду або про відмову в його передачі в оренду одержання висновків органів Антимонопольного комітету України про можливість оренди та про умови договору оренди не є обов'язковим.</p> <p>4. У разі прийняття відповідною радою, визначеною статтею 3 цього Закону, рішення про пропозицію передачі в</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>статтею 3 цього Закону, рішення про пропозицію передачі в оренду чи концесію об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, здійснюється організаційно-технічна підготовка цього об'єкта до передачі відповідно в оренду чи концесію. Після завершення такої підготовки оголошується конкурс на право отримання об'єкта в оренду чи концесію.</p>	<p>оренду об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, здійснюється організаційно-технічна підготовка цього об'єкта до передачі в оренду. Після завершення такої підготовки оголошується конкурс на право отримання об'єкта в оренду.</p>
<p>Стаття 6. Організаційно-технічна підготовка об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення до передачі в оренду чи концесію</p> <p>1. У строк, визначений відповідною радою, але не більш як протягом дванадцяти місяців з дати прийняття нею рішення про передачу в оренду чи концесію об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, орган, уповноважений управляти комунальним майном, спільно з органом (підприємством), у господарському віданні або оперативному управлінні якого перебуває такий об'єкт, здійснює його організаційно-технічну підготовку до передачі в оренду чи концесію. За погодженням з відповідною радою зазначений строк може бути продовжено.</p> <p>2. Організаційно-технічна підготовка об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, до передачі в оренду чи концесію включає:</p> <p>проведення інвентаризації основних засобів і товарно-матеріальних цінностей у складі такого об'єкта;</p>	<p>Стаття 6. Організаційно-технічна підготовка об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення до передачі в оренду</p> <p>1. У строк, визначений відповідною радою, але не більш як протягом дванадцяти місяців з дати прийняття нею рішення про передачу в оренду об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, орган, уповноважений управляти комунальним майном, спільно з органом (підприємством), у господарському віданні або оперативному управлінні якого перебуває такий об'єкт, здійснює його організаційно-технічну підготовку до передачі в оренду. За погодженням з відповідною радою зазначений строк може бути продовжено.</p> <p>2. Організаційно-технічна підготовка об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, до передачі в оренду включає:</p> <p>проведення інвентаризації основних засобів і товарно-матеріальних цінностей у складі такого об'єкта;</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>впорядкування і відновлення технічної та будівельної документації щодо такого об'єкта;</p> <p>визначення вартості об'єкта шляхом здійснення незалежної оцінки, при цьому видом вартості визначається ринкова вартість. Оцінка об'єкта, який передається в оренду чи концесію, здійснюється відповідно до законодавства про оцінку майна і майнових прав та професійну оціночну діяльність;</p> <p>виділення земельної ділянки, закріпленої за об'єктом, у натурі (на місцевості).</p> <p>3. У процесі організаційно-технічної підготовки відповідного об'єкта орган, уповноважений управляти комунальним майном, готує:</p> <p>інструкцію для заявників (у тому числі інформацію і вимоги щодо порядку проведення конкурсу, розроблення та оформлення заявок, інформацію про процедурні питання);</p> <p>інформацію про оголошення конкурсу;</p> <p>проект конкурсної документації, що включає:</p> <p>інструкцію для претендентів (у тому числі інформацію і вимоги щодо розроблення та оформлення конкурсних пропозицій, іншу інформацію (документи) для підготовки пропозицій про виконання умов конкурсу, інформацію стосовно об'єкта оренди чи концесії, що має міститися в заяві для надання згоди органу Антимонопольного комітету України на отримання об'єкта в оренду чи концесію);</p> <p>інформацію щодо умов конкурсу;</p> <p>істотні умови договору оренди чи концесії.</p> <p>4. Орган, уповноважений управляти комунальним</p>	<p>впорядкування і відновлення технічної та будівельної документації щодо такого об'єкта;</p> <p>визначення вартості об'єкта шляхом здійснення незалежної оцінки, при цьому видом вартості визначається ринкова вартість. Оцінка об'єкта, який передається в оренду, здійснюється відповідно до законодавства про оцінку майна і майнових прав та професійну оціночну діяльність;</p> <p>виділення земельної ділянки, закріпленої за об'єктом, у натурі (на місцевості).</p> <p>3. У процесі організаційно-технічної підготовки відповідного об'єкта орган, уповноважений управляти комунальним майном, готує:</p> <p>інструкцію для заявників (у тому числі інформацію і вимоги щодо порядку проведення конкурсу, розроблення та оформлення заявок, інформацію про процедурні питання);</p> <p>інформацію про оголошення конкурсу;</p> <p>проект конкурсної документації, що включає:</p> <p>інструкцію для претендентів (у тому числі інформацію і вимоги щодо розроблення та оформлення конкурсних пропозицій, іншу інформацію (документи) для підготовки пропозицій про виконання умов конкурсу, інформацію стосовно об'єкта оренди, що має міститися в заяві для надання згоди органу Антимонопольного комітету України на отримання об'єкта в оренду);</p> <p>інформацію щодо умов конкурсу;</p> <p>істотні умови договору оренди.</p> <p>4. Орган, уповноважений управляти комунальним майном, погоджує умови конкурсу з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>майном, погоджує умови конкурсу з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, зобов'язаний погодити умови конкурсу або надати письмову вмотивовану відмову протягом десяти календарних днів. Відмова в такому погодженні можлива лише з мотивів невідповідності умов конкурсу вимогам законодавства.</p> <p>5. У разі якщо надаватиметься концесія на створення (будівництво) об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, проводиться тільки підготовка проекту конкурсної документації (у тому числі умов конкурсу) і, за потреби, виділення у натурі (на місцевості) земельної ділянки, яка буде закріплена за об'єктом.</p> <p>Стаття 7. Конкурс на право отримання в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Після завершення підготовки об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, до передачі в оренду чи концесію відповідна рада, визначена статтею 3 цього Закону, своїм рішенням:</p> <p>[...]</p> <p>2. Оголошення конкурсу здійснюється конкурсною комісією в десятиденний строк з дня її утворення шляхом</p>	<p>державної політики у сфері житлово-комунального господарства.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, зобов'язаний погодити умови конкурсу або надати письмову вмотивовану відмову протягом десяти календарних днів. Відмова в такому погодженні можлива лише з мотивів невідповідності умов конкурсу вимогам законодавства.</p> <p>Виключити</p> <p>Стаття 7. Конкурс на право отримання в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Після завершення підготовки об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, до передачі в оренду відповідна рада, визначена статтею 3 цього Закону, своїм рішенням:</p> <p>[...]</p> <p>2. Оголошення конкурсу здійснюється конкурсною комісією в десятиденний строк з дня її утворення шляхом</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>розміщення у друкованому засобі масової інформації відповідної ради (за його відсутності - у місцевому друкованому засобі масової інформації, визначеному такою радою), на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, і на веб-сайті відповідної ради (за його наявності) інформації про оголошення конкурсу, яка, зокрема, повинна містити відомості про:</p> <p>об'єкт, що пропонується до оренди чи концесії (найменування, характеристики тощо);</p> <p>орган, який передає об'єкт в оренду чи концесію, - відповідну раду;</p> <p>строк, на який об'єкт передається в оренду чи концесію;</p> <p>[...]</p> <p>4. У разі подання заявки господарським товариством, утвореним членами трудового колективу підприємства (його структурним підрозділом), цілісний майновий комплекс якого пропонується до передачі в оренду, таке товариство має право отримати об'єкт в оренду без проведення конкурсу.</p> <p>У разі подання заявки господарським товариством, утвореним членами трудового колективу підприємства (його структурним підрозділом), цілісний майновий комплекс якого пропонується до передачі в концесію, таке товариство бере участь у конкурсі на загальних підставах.</p> <p>[...]</p> <p>7. Претендентів, заявки яких були прийняті, конкурсна комісія після сплати ними реєстраційного внеску</p>	<p>розміщення у друкованому засобі масової інформації відповідної ради (за його відсутності - у місцевому друкованому засобі масової інформації, визначеному такою радою), на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, і на веб-сайті відповідної ради (за його наявності) інформації про оголошення конкурсу, яка, зокрема, повинна містити відомості про:</p> <p>об'єкт, що пропонується до оренди (найменування, характеристики тощо);</p> <p>орган, який передає об'єкт в оренду, - відповідну раду;</p> <p>строк, на який об'єкт передається в оренду;</p> <p>[...]</p> <p>4. У разі подання заявки господарським товариством, утвореним членами трудового колективу підприємства (його структурним підрозділом), цілісний майновий комплекс якого пропонується до передачі в оренду, таке товариство має право отримати об'єкт в оренду без проведення конкурсу.</p> <p>Виключити</p> <p>[...]</p> <p>7. Претендентів, заявки яких були прийняті, конкурсна комісія після сплати ними реєстраційного внеску забезпечує конкурсною документацією та іншою необхідною</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>забезпечує конкурсною документацією та іншою необхідною інформацією (документами) для підготовки пропозицій про виконання умов конкурсу, у тому числі відомостями щодо:</p> <p>умов надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для провадження відповідної діяльності;</p> <p>обсягу робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером;</p> <p>вимог до обсягу та якості товарів, робіт і послуг, виготовлення, виконання і надання яких гарантує орендар чи концесіонер;</p> <p>вимог до претендента (орендаря чи концесіонера);</p> <p>обов'язків орендаря чи концесіонера за договором оренди або концесії;</p> <p>фінансових та інших гарантій орендо- чи концесіодавця;</p> <p>особливих вимог з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища та охорони праці.</p> <p>[...]</p> <p>14. Конкурсна комісія розглядає подані учасниками конкурсу конкурсні пропозиції, документи та матеріали з пропозиціями щодо умов оренди чи концесії, визначає їх відповідність умовам конкурсу, готує висновки щодо визначення найкращих умов здійснення оренди чи концесії, запропонованих учасниками конкурсу. Переможцем конкурсу визнається учасник, який запропонував найкращі умови здійснення оренди чи концесії відповідно до умов конкурсу.</p> <p>[...]</p> <p>16. У разі якщо під час проведення конкурсу на право</p>	<p>інформацією (документами) для підготовки пропозицій про виконання умов конкурсу, у тому числі відомостями щодо: умов надання земельної ділянки, якщо вона необхідна для провадження відповідної діяльності;</p> <p>Виключити</p> <p>вимог до обсягу та якості товарів, робіт і послуг, виготовлення, виконання і надання яких гарантує орендар; вимог до претендента (орендаря);</p> <p>обов'язків орендаря чи концесіонера за договором оренди; фінансових та інших гарантій орендодавця;</p> <p>особливих вимог з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища та охорони праці.</p> <p>[...]</p> <p>14. Конкурсна комісія розглядає подані учасниками конкурсу конкурсні пропозиції, документи та матеріали з пропозиціями щодо умов оренди, визначає їх відповідність умовам конкурсу, готує висновки щодо визначення найкращих умов здійснення оренди, запропонованих учасниками конкурсу. Переможцем конкурсу визнається учасник, який запропонував найкращі умови здійснення оренди відповідно до умов конкурсу.</p> <p>[...]</p> <p>16. У разі якщо під час проведення конкурсу на право отримання в оренду об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, з'ясується, що після закінчення</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>отримання в оренду чи концесію об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, з'ясується, що після закінчення встановленого строку реєстрації учасників конкурсу зареєстровано лише одного учасника, відповідна рада на підставі висновку конкурсної комісії може прийняти рішення про визнання цього учасника переможцем конкурсу.</p> <p>17. Протягом трьох місяців з дня прийняття рішення про визначення переможця конкурсу після погодження всіх умов і схвалення остаточної редакції проекту договору відповідна рада укладає з ним договір оренди чи концесії. Погодження умов договору та його підписання покладається на орган або посадову особу місцевого самоврядування, уповноважену на це відповідною радою, визначеною у статті 3 цього Закону. Орендо-чи концесієдавцем у договорі виступає відповідна рада. [...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>встановленого строку реєстрації учасників конкурсу зареєстровано лише одного учасника, відповідна рада на підставі висновку конкурсної комісії може прийняти рішення про визнання цього учасника переможцем конкурсу.</p> <p>17. Протягом трьох місяців з дня прийняття рішення про визначення переможця конкурсу після погодження всіх умов і схвалення остаточної редакції проекту договору відповідна рада укладає з ним договір оренди. Погодження умов договору та його підписання покладається на орган або посадову особу місцевого самоврядування, уповноважену на це відповідною радою, визначеною у статті 3 цього Закону. Орендодавцем у договорі виступає відповідна рада. [...]</p>
<p>Стаття 8. Умови договору оренди чи концесії об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Істотними умовами договору оренди чи концесії об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених законами України "Про концесії" і "Про оренду державного та комунального майна", є:</p> <p>порядок та умови відновлення переданого в оренду чи концесію об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;</p>	<p>Стаття 8. Умови договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Істотними умовами договору оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, крім визначених Законом України "Про оренду державного та комунального майна", є:</p> <p>порядок та умови відновлення переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення та його повернення;</p> <p>порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна в складі об'єкта оренди;</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>порядок та умови списання (виведення з експлуатації) майна в складі об'єкта оренди, концесії; обов'язок орендаря, концесіонера щодо страхування взятого в оренду чи концесію об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення; обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду чи концесію об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення; обов'язки щодо утримання об'єкта концесії згідно з вимогами державних стандартів, норм та правил, що діють у відповідній сфері діяльності; обов'язки орендаря, концесіонера щодо використання переданого в оренду, концесію об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості; максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги втрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);</p> <p>порядок здійснення орендодавцем, концесіодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;</p> <p>відповідальність сторін, у тому числі відповідальність</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>обов'язок орендаря щодо страхування взятого в оренду об'єкта тепло-, водопостачання і водовідведення; обов'язки сторін договору щодо забезпечення збереження переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;</p> <p>обов'язки орендаря щодо використання переданого в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, що раніше здійснювало експлуатацію такого об'єкта, а також щодо виробництва (надання) відповідних комунальних послуг у гарантованих обсягах і належної якості;</p> <p>максимальний розмір витрат енергоресурсів на одиницю виробленої продукції (послуг) та максимально допустимі обсяги втрат і технологічних витрат питної води та/або теплової енергії на одиницю продукції (послуг);</p> <p>порядок здійснення орендодавцем контролю за станом орендованого об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення;</p> <p>відповідальність сторін, у тому числі відповідальність орендаря за безпеку експлуатації об'єкта;</p> <p>2. У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства орендаря, концесіонера за безпеку експлуатації об'єкта; умови та порядок відшкодування концесіонеру невідшкодованої протягом дії договору концесії вартості створених (збудованих) за рахунок концесіонера об'єктів та проведеного за його рахунок поліпшення об'єкта концесії.</p> <p>2. Крім визначених частиною першою цієї статті, істотними умовами договору концесії об'єкта у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебуває у комунальній власності, є:</p> <p>обсяги інвестування концесіонером власних коштів в об'єкт концесії та обсяги робіт, що повинні бути профінансовані (виконані) концесіонером, та/або перелік майна, що повинно бути створене концесіонером;</p> <p>перелік видів майна, що придбавається концесіонером на виконання умов концесійного договору і повинно перейти у власність територіальної громади після закінчення строку дії концесійного договору, та умови такого придбання і переходу;</p> <p>строки виконання концесіонером інвестиційних зобов'язань, передбачених умовами договору;</p> <p>порядок внесення змін та розірвання договору.</p> <p>3. У разі якщо при передачі в оренду чи концесію об'єкта централізованого тепло-, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке здійснювало експлуатацію відповідного об'єкта до його передачі в оренду чи концесію, договором визначається</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта оренду, договором визначається гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, та умови відбору таких працівників.</p> <p>У разі якщо при передачі в оренду об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проводиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке має невиклачені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.</p> <p>3. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.</p>
---	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>гарантована більшість працівників, звільнених внаслідок ліквідації такого підприємства, які будуть працевлаштовані орендарем, концесіонером, та умови відбору таких працівників.</p> <p>У разі якщо при передачі в оренду чи концесію об'єкта централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення, що перебуває у комунальній власності, проведиться припинення (у тому числі ліквідація) підприємства комунальної власності, яке має невідплачені грошові зобов'язання чи податковий борг, питання правонаступництва за зобов'язаннями вирішується за згодою сторін, а умови погашення зазначаються у договорі.</p> <p>4. У разі необхідності отримання дозволу на концентрацію суб'єктів господарювання відповідно до вимог законодавства про захист економічної конкуренції договір повинен містити відкладальну умову щодо набуття прав на об'єкт оренди чи концесії після отримання відповідного дозволу органу Антимонопольного комітету України.</p> <p>Стаття 9. Нотаріальне посвідчення договорів оренди чи концесії об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Договори оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, укладені на строк більш як три роки, а також договори концесії таких об'єктів незалежно від строку, на який вони укладені, підлягають нотаріальному посвідченню у встановленому</p>	<p>Стаття 9. Нотаріальне посвідчення договорів оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Договори оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, укладені на строк більш як три роки, підлягають нотаріальному посвідченню у встановленому порядку.</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>порядку.</p> <p>2. У разі якщо інше не передбачено договором, витрати на проведення нотаріального посвідчення договору оренди чи концесії несе відповідно орендар чи концесіонер.</p> <p>Стаття 10. Повідомна реєстрація договорів оренди чи концесії об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Укладені договори оренди чи концесії об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення реєструються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства. Реєстрація є повідомною і проводиться безоплатно.</p> <p>2. Для реєстрації договору орендар чи концесіонер протягом десяти робочих днів з дня його нотаріального посвідчення подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, заяву довірливої форми, копії укладеного господарства, реєстрацію орендаря чи концесіонера як юридичної особи або фізичної особи - підприємця.</p> <p>3. Протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначених документів центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, здійснює реєстрацію договору і протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації надсилає орендарю чи концесіонеру,</p>	<p>2. У разі якщо інше не передбачено договором, витрати на проведення нотаріального посвідчення договору оренди несе відповідно орендар.</p> <p>Стаття 10. Повідомна реєстрація договорів оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення</p> <p>1. Укладені договори оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення реєструються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства. Реєстрація є повідомною і проводиться безоплатно.</p> <p>2. Для реєстрації договору орендар протягом десяти робочих днів з дня його нотаріального посвідчення подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, заяву довірливої форми, копії укладеного договору, свідоцтва про державну реєстрацію орендаря як юридичної особи або фізичної особи - підприємця.</p> <p>3. Протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначених документів центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, здійснює реєстрацію договору і протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації надсилає орендарю, виконавчому органу</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>виконавчому органу відповідної ради та Фонду державного майна України письмове підтвердження із зазначенням реєстраційного номера договору та дати реєстрації.</p> <p>4. Передбачена цією статтею реєстрація договору оренди чи концесії центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, є однією з умов, за яких можливе виділення коштів з Державного бюджету України на ремонт, реконструкцію та/або модернізацію відповідних об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, переданих в оренду чи концесію.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>відповідної ради та Фонду державного майна України письмове підтвердження із зазначенням реєстраційного номера договору та дати реєстрації.</p> <p>4. Передбачена цією статтею реєстрація договору оренди центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства, є однією з умов, за яких можливе виділення коштів з Державного бюджету України на ремонт, реконструкцію та/або модернізацію відповідних об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, переданих в оренду.</p>
<p>Розділ III. ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕСІЇ ОБ'ЄКТІВ У СФЕРАХ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ, ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У КОМУНАЛЬНІЙ ВЛАСНОСТІ</p>	<p>Виключити</p>
<p align="center">Закон України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України"</p>	
<p>Стаття 3. У Державному бюджеті України щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування.</p> <p>Для цих цілей у складі спеціального фонду Державного бюджету України створюється державний дорожній фонд.</p> <p>Дохідна частина цього фонду формується за рахунок:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) акцизного податку з вироблених в Україні пального і транспортних засобів; 2) акцизного податку з ввезених на митну територію України пального і транспортних засобів; 3) ввізного мита на нафтопродукти і транспортні засоби 	<p>Стаття 3. У Державному бюджеті України щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування.</p> <p>Для цих цілей у складі спеціального фонду Державного бюджету України створюється державний дорожній фонд.</p> <p>Дохідна частина цього фонду формується за рахунок:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) акцизного податку з вироблених в Україні пального і транспортних засобів; 2) акцизного податку з ввезених на митну територію України пального і транспортних засобів; 3) ввізного мита на нафтопродукти і транспортні засоби та

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>та шини до них;</p> <p>4) плати за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні;</p> <p>5) коштів спеціального фонду Державного бюджету України, отриманих шляхом залучення державою кредитів (позик) від банків, іноземних держав і міжнародних фінансових організацій на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування;</p> <p>б) плати за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування державного значення, максимальний розмір та порядок справляння якої встановлюються Кабінетом Міністрів України;</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>7) інших надходжень, передбачених Державним бюджетом України, в обсягах, що визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік, а також надходжень, визначених статтею 5 цього Закону.</p> <p>Кошти державного дорожнього фонду спрямовуються на:</p> <p>1) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення, а також виконання проектно-вишукувальних та науково-дослідних робіт, створення та функціонування інформаційно-аналітичної системи державного господарства,</p>	<p>шини до них;</p> <p>4) плати за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні;</p> <p>5) коштів спеціального фонду Державного бюджету України, отриманих шляхом залучення державою кредитів (позик) від банків, іноземних держав і міжнародних фінансових організацій на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування;</p> <p>б) плати за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування державного значення, максимальний розмір та порядок справляння якої встановлюються Кабінетом Міністрів України, (крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії);</p> <p>б¹) концесійних платежів у випадках будівництва та експлуатації автомобільних доріг на умовах концесії);</p> <p>7) інших надходжень, передбачених Державним бюджетом України, в обсягах, що визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік, а також надходжень, визначених статтею 5 цього Закону.</p> <p>Кошти державного дорожнього фонду спрямовуються на:</p> <p>1) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення, а також виконання проектно-вишукувальних та науково-дослідних робіт, створення та функціонування інформаційно-аналітичної системи державного господарства, забезпечення розвитку</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>забезпечення розвитку виробничих потужностей дорожніх організацій; проведення конкурсів і підготовку договорів щодо виконання робіт з будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування за рахунок коштів міжнародних фінансових організацій, інших кредиторів та інвесторів, співфінансування зазначених робіт згідно з відповідними договорами, здійснення контролю за їх виконанням і прийняття доріг в експлуатацію, управління дорожнім господарством;</p> <p>2) субвенцію з Державного бюджету України місцевим бюджетам на фінансування будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, а також вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах, яка розподіляється між місцевими бюджетами залежно від протяжності автомобільних доріг загального користування місцевого значення відповідної адміністративно-територіальної одиниці станом на 1 січня року, що передує плановому.</p> <p>[...]</p>	<p>виробничих потужностей дорожніх організацій; проведення конкурсів і підготовку договорів щодо виконання робіт з будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування за рахунок коштів міжнародних фінансових організацій, інших кредиторів та інвесторів, співфінансування зазначених робіт згідно з відповідними договорами, здійснення контролю за їх виконанням і прийняття доріг в експлуатацію, управління дорожнім господарством, виплату приватному партнеру / концесіонеру плати за готовність (доступність) автомобільної дороги загального користування державного значення та інших виплат в порядку та умовах, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором;</p> <p>2) субвенцію з Державного бюджету України місцевим бюджетам на фінансування будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, а також вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах, яка розподіляється між місцевими бюджетами залежно від протяжності автомобільних доріг загального користування місцевого значення відповідної адміністративно-територіальної одиниці станом на 1 січня року, що передує плановому.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 5</p> <p>У державний дорожній фонд спрямовується плата за</p>	<p>Стаття 5</p> <p>У державний дорожній фонд спрямовується плата за</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, плата за проїзд автомобільними дорогами України транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів іноземних держав, плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування в порядку та за тарифами, встановленими Кабінетом Міністрів України".</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, плата за проїзд автомобільними дорогами України транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів іноземних держав, плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування (крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору) в порядку та за тарифами, встановленими Кабінетом Міністрів України".</p> <p>[...]</p>
<p>Закон України "Про автомобільні дороги"</p>	
<p>Стаття 27. Віднесення та порядок переведення автомобільних доріг загального користування до розряду платних</p> <p>Віднесення автомобільних доріг загального користування та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних здійснюється з урахуванням державної стратегії розвитку мережі автомобільних доріг України на підставі окремого закону.</p> <p>Подання до Кабінету Міністрів України про віднесення автомобільної дороги загального користування до розряду платних вносить центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у</p>	<p>Стаття 27. Віднесення та порядок переведення автомобільних доріг загального користування до розряду платних</p> <p>Віднесення автомобільних доріг загального користування та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних здійснюється з урахуванням державної стратегії розвитку мережі автомобільних доріг України на підставі окремого закону, крім випадків їх будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.</p> <p>Віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення та окремих їх ділянок, у тому числі мостових переходів, до розряду платних у випадку їх будівництва та експлуатації на умовах державно - приватного партнерства, у тому числі</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>сфері дорожнього господарства та управління автомобільними дорогами загального користування державного значення, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними та Севастопольською міською державними адміністраціями, по територіях яких проходить така автомобільна дорога, на підставі проектно-кошторисної документації.</p> <p>Автомобільні дороги відносять до розряду платних лише за умови їх суттєвого удосконалення та забезпечення альтернативного проїзду транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами.</p> <p>Платні автомобільні дороги загального користування залишаються в державній власності, не підлягають приватизації, стосовно них не можуть вчинятися дії, наслідком яких може бути відчуження доріг з державної власності.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>концепції, здійснюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Подання до Кабінету Міністрів України про віднесення автомобільної дороги загального користування до розряду платних здійснює орган державного управління автомобільними дорогами за погодженням з органами місцевого самоврядування, по території яких проходить ця автомобільна дорога, на підставі техніко-економічного обґрунтування та/або проектно-кошторисної документації, крім випадків її будівництва та експлуатації на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концепції.</p> <p>Автомобільні дороги відносять до розряду платних лише за умови їх суттєвого удосконалення, а також, у разі їх будівництва та експлуатації на умовах концепції та забезпечення альтернативного проїзду транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами.</p> <p>Довжина автомобільних доріг (їх ділянок), що забезпечує альтернативний безоплатний проїзд транспортних засобів не має перевищувати більш ніж в два рази довжину платної автомобільної дороги (крім випадків, коли більш ніж 50 відсотків протяжності платної автомобільної дороги становлять мости, тунелі, шляхопроводи).</p> <p>Альтернативний проїзд транспортних засобів безоплатними автомобільними дорогами має бути забезпечений протягом всього терміну експлуатації платної автомобільної дороги.</p> <p>Платні автомобільні дороги загального користування залишаються в державній власності, не підлягають приватизації, стосовно них не можуть вчинятися дії,</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 29. Плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування</p> <p>Автомобільна дорога загального користування може бути платною як по всій довжині, так і на окремих її ділянках.</p> <p>Плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування справляється з усіх транспортних засобів, що проїжджають такими дорогами.</p> <p>Максимальний розмір плати та порядок її справляння встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>На період надзвичайних ситуацій та стихійного лиха, катастроф, епідемій і епізоотій тощо плата за проїзд не справляється.</p> <p>Справляння плати за проїзд припиняється та відновлюється за рішенням Кабінету Міністрів України.</p> <p>Плата за проїзд спрямовується до Державного бюджету України, має виключно цільовий характер і використовується в першу чергу на погашення залучених</p>	<p>наслідком яких може бути відчуження доріг з державної власності.</p> <p>Стаття 29. Плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування</p> <p>Автомобільна дорога загального користування може бути платною як по всій довжині, так і на окремих її ділянках.</p> <p>Плата за проїзд платними автомобільними дорогами загального користування справляється з усіх транспортних засобів, що проїжджають такими дорогами.</p> <p>Максимальний розмір плати та порядок її справляння встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>У випадку віднесення автомобільних доріг загального користування державного значення до розряду платних відповідно до рішення Кабінету Міністрів України про їх будівництво та експлуатацію на умовах концесії розмір плати встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про концесії", процедура справляння плати встановлюється концесіонером.</p> <p>На період надзвичайних ситуацій та стихійного лиха, катастроф, епідемій і епізоотій тощо плата за проїзд не справляється.</p> <p>Справляння плати за проїзд припиняється та відновлюється за рішенням Кабінету Міністрів України.</p> <p>Плата за проїзд спрямовується до Державного бюджету України (крім випадків будівництва та експлуатації відповідної автомобільної дороги на умовах концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору), має виключно цільовий характер і використовується в</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>кредитних ресурсів та витрати, пов'язані з ремонтом та утриманням платної дороги, а також на фінансування будівництва, реконструкції, ремонту та утримання інших автомобільних доріг загального користування.</p>	<p>першу чергу на погашення залучених кредитних ресурсів та витрати, пов'язані з ремонтом та утриманням платної дороги, а також на фінансування будівництва, реконструкції, ремонту та утримання інших автомобільних доріг загального користування.</p>
Закон України "Про міжнародний комерційний арбітраж"	
Стаття 1. Сфера застосування	
<p>1. Цей Закон застосовується до міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України. Однак положення, передбачені статтями 8, 9, 35 і 36 цього Закону, застосовуються і в тих випадках, коли місце арбітражу знаходиться за кордоном.</p> <p>2. До міжнародного комерційного арбітражу можуть за угодою сторін передаватися:</p> <p>спори з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторговельних та інших видів міжнародних економічних зв'язків, якщо комерційне підприємство хоча б однієї із сторін знаходиться за кордоном, а також спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України.</p>	<p>1. Цей Закон застосовується до міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України. Однак положення, передбачені статтями 8, 9, 35 і 36 цього Закону, застосовуються і в тих випадках, коли місце арбітражу знаходиться за кордоном.</p> <p>2. До міжнародного комерційного арбітражу можуть за угодою сторін передаватися:</p> <p>спори з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторговельних та інших видів міжнародних економічних зв'язків, якщо комерційне підприємство хоча б однієї із сторін знаходиться за кордоном, а також спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з іншими суб'єктами права України, зокрема, у зв'язку із виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів з метою реалізації проектів, що здійснюються на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі на умовах концесії.</p> <p>[...]</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
[...]	
<p align="center">Закон України "Про міжнародне приватне право"</p> <p>Стаття 77. Виключна підсудність</p> <p>1. Підсудність судам України є виключною у таких справах з іноземним елементом:</p> <p>1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів у рамках державно-приватного партнерства, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема, об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та рестрації речових прав на такий об'єкт;</p> <p>2) якщо у справі, яка стосується правовідносин між дітьми та батьками, обидві сторони мають місце проживання в Україні;</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 77. Виключна підсудність</p> <p>1. Підсудність судам України є виключною у таких справах з іноземним елементом:</p> <p>1) якщо нерухоме майно, щодо якого виник спір, знаходиться на території України, крім справ, що стосуються укладення, зміни, розірвання та виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, зокрема, концесійних договорів, згідно з якими нерухоме майно є об'єктом такого партнерства, зокрема, об'єктом концесії, а спір не стосується виникнення, припинення та рестрації речових прав на такий об'єкт;</p> <p>2) якщо у справі, яка стосується правовідносин між дітьми та батьками, обидві сторони мають місце проживання в Україні;</p> <p>[...]</p>
<p align="center">Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності"</p> <p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>1) Генеральна схема планування території України - містобудівна документація, що визначає концептуальні рішення планування та використання території України;</p> <p>2) генеральний план населеного пункту - містобудівна</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>1) Генеральна схема планування території України - містобудівна документація, що визначає концептуальні рішення планування та використання території України;</p> <p>2) генеральний план населеного пункту - містобудівна</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>документація, що визначає принципи вирішення розвитку, планування, забудови та іншого використання території населеного пункту;</p> <p>3) детальний план території - містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території;</p> <p>4) замовник - фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови території (однієї чи декількох земельних ділянок) і подала в установленому законодавством порядку відповідну заяву;</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>документація, що визначає принципи вирішення розвитку, планування, забудови та іншого використання території населеного пункту;</p> <p>3) детальний план території - містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території;</p> <p>4) замовник - фізична або юридична особа, яка має намір щодо забудови території (однієї чи декількох земельних ділянок) і подала в установленому законодавством порядку відповідну заяву;</p> <p>4) договір про делегування функцій "замовника будівництва" - договір, у відповідності до умов якого замовник передає інвестору, приватному партнеру, концесіонеру або іншій особі права на здійснення проекту будівництва, включаючи, але не обмежуючись правом на отримання дозвільних документів на будівництво від імені та в інтересах замовника, права на укладення від власного імені договорів генерального підряду на будівництво, на розробку проектно-кошторисної документації;</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 19. Детальний план території</p> <p>1. Детальний план у межах населеного пункту уточнює положення генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію і розвиток частини території.</p> <p>Детальний план розробляється з метою визначення планувальної організації і функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої</p>	<p>Стаття 19. Детальний план території</p> <p>1. Детальний план у межах населеного пункту уточнює положення генерального плану населеного пункту та визначає планувальну організацію і розвиток частини території.</p> <p>Детальний план розробляється з метою визначення планувальної організації і функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції.</p> <p>2. Детальний план території за межами населених пунктів розробляється відповідно до схеми планування території (частини території) району та/або області з урахуванням державних і регіональних інтересів.</p> <p>Розроблення детального плану території за межами населених пунктів та внесення змін до нього здійснюються на підставі розпорядження відповідної районної державної адміністрації.</p>	<p>частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції.</p> <p>2. Детальний план території за межами населених пунктів розробляється відповідно до схеми планування території (частини території) району та/або області з урахуванням державних і регіональних інтересів.</p> <p>Розроблення детального плану території за межами населених пунктів та внесення змін до нього здійснюються на підставі розпорядження відповідної районної державної адміністрації, окрім випадків, якщо законами встановлений інший порядок.</p>
<p>8. Детальний план території у межах населеного пункту розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердженого в установленому цим Законом порядку плану зонування території - відповідною сільською, селищною, міською радою.</p>	<p>8. Детальний план території земель комунальної власності у межах населеного пункту розглядається і затверджується виконавчим органом сільської, селищної, міської ради протягом 30 днів з дня його подання, а за відсутності затвердженого в установленому цим Законом порядку плану зонування території - відповідною сільською, селищною, міською радою.</p> <p>Детальний план території за межами населеного пункту або у межах населеного пункту щодо земель державної власності розглядається і затверджується відповідною районною державною адміністрацією протягом 30 днів з дня його подання.</p> <p>Фінансування робіт з розробки детального плану території може здійснюватися за рахунок коштів державного, місцевого бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим або коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління концесіодавця, державного партнера або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>1. Основними складовими вихідних даних є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) містобудівні умови та обмеження; 2) технічні умови; 3) завдання на проектування. <p>2. Фізична або юридична особа, яка подала виконавчому органу сільської, селищної, міської ради або у разі розміщення земельної ділянки за межами населених пунктів - районній державній адміністрації заяву про намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>[...]</p> <p>Стаття 29. Вихідні дані</p> <p>1. Основними складовими вихідних даних є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) містобудівні умови та обмеження; 2) технічні умови; 3) завдання на проектування. <p>2. Фізична або юридична особа, яка подала виконавчому органу сільської, селищної, міської ради або у разі розміщення земельної ділянки за межами населених пунктів - районній державній адміністрації заяву про намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва.</p> <p>Містобудівні умови та обмеження та технічні умови для проектування об'єктів будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, надаються приватному партнеру, концесіонеру на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, який виданий підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна яке передається у концесію, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 31. Проектна документація на будівництво</p>	<p>Стаття 31. Проектна документація на будівництво</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>1. Проектна документація на будівництво об'єктів розробляється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування, з урахуванням вимог містобудівної документації та вихідних даних і дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил та затверджується замовником.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>1. Проектна документація на будівництво об'єктів розробляється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування, з урахуванням вимог містобудівної документації та вихідних даних і дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил та затверджується замовником.</p>
<p>Положення відсутні</p>	<p>Проектування об'єктів в рамках здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії на відповідних землях державної чи комунальної власності може здійснюватися на підставі документа, що засвідчує право користування земельною ділянкою, який виданий підприємству, установі, організації, що є балансоутримувачем майна яке передається у концесію/є об'єктом державно-приватного партнерства, за умови, що така земельна ділянка (або її частина) відповідно до положень договору необхідна для здійснення державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p>
<p>Затвердження проектної документації на будівництво об'єктів, що споруджуються із залученням бюджетних коштів, коштів державних і комунальних підприємств, установ та організацій, а також кредитів, наданих під державні гарантії, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>До проектної документації на будівництво об'єктів, що становлять підвищену екологічну безпеку, а також об'єктів, які підлягають оцінці впливу на навколишнє</p>	<p>Затвердження проектної документації на будівництво об'єктів, що споруджуються із залученням бюджетних коштів, коштів державних і комунальних підприємств, установ та організацій, а також кредитів, наданих під державні гарантії, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>До проектної документації на будівництво об'єктів, що становлять підвищену екологічну безпеку, а також об'єктів, які підлягають оцінці впливу на навколишнє</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>природне середовище у транскордонному контексті, додаються результати оцінки впливу на стан навколишнього природного середовища (матеріали оцінки та звіти про оцінку і громадське обговорення). Перелік таких об'єктів та порядок проведення оцінки визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Експертиза проектів будівництва проводиться в установленому Кабінетом Міністрів України порядку порядку експертними організаціями незалежно від форми власності, які відповідають критеріям, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, відомості про які внесені таким органом або на підставі делегованих повноважень саморегульованою організацією у сфері архітектурної діяльності за відповідним напрямом підприємницької діяльності (у разі її утворення) до переліку експертних організацій. До проведення експертизи залучаються (у тому числі на підставі цивільно-правових договорів) експерти з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки, які пройшли професійну атестацію, що проводилася із залученням представників відповідних центральних органів виконавчої влади, та отримали відповідний кваліфікаційний сертифікат. Порядок проведення професійної атестації таких експертів встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>[...]</p>	<p>природне середовище у транскордонному контексті, додаються результати оцінки впливу на стан навколишнього природного середовища (матеріали оцінки та звіти про оцінку і громадське обговорення). Перелік таких об'єктів та порядок проведення оцінки визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Експертиза проектів будівництва проводиться в установленому Кабінетом Міністрів України порядку порядку експертними організаціями незалежно від форми власності, які відповідають критеріям, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, відомості про які внесені таким органом або на підставі делегованих повноважень саморегульованою організацією у сфері архітектурної діяльності за відповідним напрямом підприємницької діяльності (у разі її утворення) до переліку експертних організацій. До проведення експертизи залучаються (у тому числі на підставі цивільно-правових договорів) експерти з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки, які пройшли професійну атестацію, що проводилася із залученням представників відповідних центральних органів виконавчої влади, та отримали відповідний кваліфікаційний сертифікат. Порядок проведення професійної атестації таких експертів встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>[...]</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 33. Здійснення комплексної забудови території</p> <p>1. Комплексна забудова території здійснюється з метою забезпечення реалізації громадських інтересів і спрямовується на попереднє проведення інженерної підготовки, спорудження зовнішніх інженерно-транспортних мереж, об'єктів соціальної сфери, житлових будинків, інших об'єктів будівництва, а також на благоустрій території. Комплексна забудова території може здійснюватися шляхом комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду одним або кількома інвесторами.</p> <p>2. Рішення про організацію комплексної забудови території у визначених межах та рішення про розміщення об'єктів будівництва на території населених пунктів та за їх межами під час комплексної забудови території приймає виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, районна державна адміністрація відповідно до їх повноважень у порядку, передбаченому цим Законом.</p> <p>Рішення про розроблення детального плану певної території одночасно є рішенням про комплексну забудову цієї території.</p> <p>3. Функції замовника на будівництво виконавчий орган місцевої ради, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації виконують безпосередньо або можуть делегувати їх на конкурсній основі генеральному підряднику (підряднику) у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>Функції замовника комплексної забудови території може виконувати власник (користувач) відповідної земельної ділянки в межах такої земельної ділянки, переданої</p>	<p>Стаття 33. Здійснення комплексної забудови території</p> <p>1. Комплексна забудова території здійснюється з метою забезпечення реалізації громадських інтересів і спрямовується на попереднє проведення інженерної підготовки, спорудження зовнішніх інженерно-транспортних мереж, об'єктів соціальної сфери, житлових будинків, інших об'єктів будівництва, а також на благоустрій території. Комплексна забудова території може здійснюватися шляхом комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду одним або кількома інвесторами.</p> <p>2. Рішення про організацію комплексної забудови території у визначених межах та рішення про розміщення об'єктів будівництва на території населених пунктів та за їх межами під час комплексної забудови території приймає виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, районна державна адміністрація відповідно до їх повноважень у порядку, передбаченому цим Законом.</p> <p>Рішення про розроблення детального плану певної території одночасно є рішенням про комплексну забудову цієї території.</p> <p>3. Функції замовника на будівництво виконавчий орган місцевої ради, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації виконують безпосередньо або можуть делегувати їх на конкурсній основі генеральному підряднику (підряднику) у порядку, встановленому законодавством.</p> <p>Функції замовника комплексної забудови території може виконувати власник (користувач) відповідної земельної ділянки в межах такої земельної ділянки, переданої</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства (наданої) йому в установленому законом порядку.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта (наданої) йому в установленому законом порядку.</p> <p>Функції замовника будівництва в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії, може виконувати приватний партнер, концесіонер у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства або концесійного договору та договору про делегування функцій "замовника будівництва".</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 40. Пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту</p> <p>1. Порядок залучення, розрахунку розміру і використання коштів пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту встановлюють органи місцевого самоврядування відповідно до цього Закону.</p> <p>[...]</p> <p>4. До пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не залучаються замовники у разі будівництва:</p> <p>1) об'єктів будь-якого призначення на замовлення державних органів або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів;</p> <p>[...]</p> <p>10) об'єктів у межах індустріальних парків на замовлення ініціаторів створення індустріальних парків, керуючих компаній індустріальних парків, учасників індустріальних парків.</p>	<p>Стаття 40. Пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту</p> <p>1. Порядок залучення, розрахунку розміру і використання коштів пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту встановлюють органи місцевого самоврядування відповідно до цього Закону.</p> <p>[...]</p> <p>4. До пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не залучаються замовники у разі будівництва:</p> <p>1) об'єктів будь-якого призначення на замовлення державних органів або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів;</p> <p>[...]</p> <p>10) об'єктів у межах індустріальних парків на замовлення ініціаторів створення індустріальних парків, керуючих компаній індустріальних парків, учасників індустріальних парків;</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>11) об'єктів, що споруджуються на виконання договору про державне-приватне партнерство, зокрема, концесійного договору.</p> <p>[...]</p>
<p>Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні"</p>	
<p>Стаття 26. Виключна компетенція сільських, селищних, міських рад</p> <p>1. Виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються такі питання:</p> <p>[...]</p> <p>30) прийняття рішень щодо відчуження відповідно до закону комунального майна; затвердження місцевих програм приватизації, а також переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації; визначення доцільності, порядку та умов приватизації об'єктів права комунальної власності; вирішення питань про придбання в установленому законом порядку приватизованого майна, про включення до об'єктів комунальної власності майна, про включення у процесі приватизації, договір купівлі-продажу якого розірвано або визнано недійсним, про надання у концесію об'єктів права комунальної власності, про створення, ліквідацію, реорганізацію та перепрофілювання підприємств, установ та організацій комунальної власності відповідної територіальної громади;</p> <p>Реорганізація або ліквідація навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рішенням місцевої ради.</p>	<p>Стаття 26. Виключна компетенція сільських, селищних, міських рад</p> <p>1. Виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються такі питання:</p> <p>[...]</p> <p>30) прийняття рішень щодо відчуження відповідно до закону комунального майна; затвердження місцевих програм приватизації, а також переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації; визначення доцільності, порядку та умов приватизації об'єктів права комунальної власності; вирішення питань про придбання в установленому законом порядку приватизованого майна, про включення до об'єктів комунальної власності майна, про включення у процесі приватизації, договір купівлі-продажу якого в установленому порядку розірвано або визнано недійсним, прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії, про створення, ліквідацію, реорганізацію та перепрофілювання підприємств, установ та організацій комунальної власності відповідної територіальної громади;</p> <p>Реорганізація або ліквідація навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рішенням місцевої ради.</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства [...]	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта [...]
<p>Стаття 29. Повноваження щодо управління комунальною власністю</p> <p>До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:</p> <p>а) власні (самоврядні) повноваження:</p> <p>1) управління в межах, визначених радою, майном, що належить до комунальної власності відповідних територіальних громад;</p> <p>2) встановлення порядку та здійснення контролю за використанням прибутків підприємств, установ та організацій комунальної власності відповідних територіальних громад;</p> <p>3) заслуховування звітів про роботу керівників підприємств, установ та організацій комунальної власності відповідних територіальних громад;</p> <p>4) підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо порядку та умов відчуження комунального майна, проектів місцевих програм приватизації та переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації; організація виконання цих програм; підготовки і внесення на розгляд ради пропозицій щодо визначення сфер господарської діяльності та переліку об'єктів, які можуть надаватися у концесію; подання ради письмових звітів про хід та результати відчуження комунального майна;</p> <p>б) делеговане повноваження:</p> <p>погодження в установленому порядку кандидатур для призначення на посаду керівників підприємств, установ та</p>	<p>Стаття 29. Повноваження щодо управління комунальною власністю</p> <p>До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:</p> <p>а) власні (самоврядні) повноваження:</p> <p>1) управління в межах, визначених радою, майном, що належить до комунальної власності відповідних територіальних громад;</p> <p>2) встановлення порядку та здійснення контролю за використанням прибутків підприємств, установ та організацій комунальної власності відповідних територіальних громад;</p> <p>3) заслуховування звітів про роботу керівників підприємств, установ та організацій комунальної власності відповідних територіальних громад;</p> <p>4) підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо порядку та умов відчуження комунального майна, проектів місцевих програм приватизації та переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації; організація виконання цих програм; подання ради письмових звітів про хід та результати відчуження комунального майна;</p> <p>б) делеговане повноваження:</p> <p>погодження в установленому порядку кандидатур для призначення на посаду керівників підприємств, установ та</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства організацій, розташованих на відповідній території, які перебувають у державній власності.</p> <p>Стаття 43. Питання, які вирішуються районними і обласними радами виключно на їх пленарних засіданнях</p> <p>1. Виключно на пленарних засіданнях районної, обласної ради вирішуються такі питання:</p> <p>1) обрання голови ради, відповідно заступника голови районної ради та першого заступника, заступника голови обласної ради, звільнення їх з посади;</p> <p>2) утворення, обрання і ліквідація постійних та інших комісій ради, зміна їх складу, обрання голів комісій;</p> <p>[]</p> <p>19) вирішення за дорученням відповідних рад питань про продаж, передачу в оренду, концесію або під заставу об'єктів комунальної власності, які забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад, а також придбання таких об'єктів в установленому законом порядку;</p> <p>[]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта організацій, розташованих на відповідній території, які перебувають у державній власності.</p> <p>Стаття 43. Питання, які вирішуються районними і обласними радами виключно на їх пленарних засіданнях</p> <p>1. Виключно на пленарних засіданнях районної, обласної ради вирішуються такі питання:</p> <p>1) обрання голови ради, відповідно заступника голови районної ради та першого заступника, заступника голови обласної ради, звільнення їх з посади;</p> <p>2) утворення, обрання і ліквідація постійних та інших комісій ради, зміна їх складу, обрання голів комісій;</p> <p>[]</p> <p>19) вирішення за дорученням відповідних рад питань про продаж, передачу в оренду, під заставу об'єктів комунальної власності або прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності, в тому числі на умовах концесії, які забезпечують спільні потреби територіальних громад і перебувають в управлінні районних, обласних рад, а також придбання таких об'єктів в установленому законом порядку;</p> <p>[]</p>
<p>Стаття 60. Право комунальної власності</p> <p>1. Територіальним громадам сіл, селищ, міст, районів у містах належить право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, землю, природні ресурси, підприємства, установи та організації, в тому числі банки, страхові товариства, а</p>	<p>Стаття 60. Право комунальної власності</p> <p>1. Територіальним громадам сіл, селищ, міст, районів у містах належить право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, землю, природні ресурси, підприємства, установи та організації, в тому числі банки, страхові товариства, а також</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>також пенсійні фонди, частку в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування та інше майно і майнові права, рухомі та нерухомі об'єкти, визначені відповідно до закону як об'єкти права комунальної власності, а також кошти, отримані від їх відчуження. Спадщина, визнана судом відумерлою, переходить у власність територіальної громади за місцем відкриття спадщини.</p> <p>[...]</p> <p>5. Органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правоможності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.</p> <p>[...]</p>	<p>пенсійні фонди, частку в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування та інше майно і майнові права, рухомі та нерухомі об'єкти, визначені відповідно до закону як об'єкти права комунальної власності, а також кошти, отримані від їх відчуження. Спадщина, визнана судом відумерлою, переходить у власність територіальної громади за місцем відкриття спадщини.</p> <p>[...]</p> <p>5. Органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правоможності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.</p> <p>[...]</p>
Закон України "Про морські порти України"	
<p>Стаття 23. Правовий режим майна в морському порту</p> <p>1. Майно, що використовується під час провадження діяльності у морському порту, може перебувати у</p>	<p>Стаття 23. Правовий режим майна в морському порту</p> <p>1. Майно, що використовується під час провадження діяльності у морському порту, може перебувати у</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства державній, комунальній та приватній власності.</p> <p>2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди на строк до 49 років. Причали, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації можуть передаватися у концесію у складі єдиних майнових комплексів.</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта державній, комунальній та приватній власності.</p> <p>2. Існуючі на день набрання чинності цим Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури не підлягають передачі в оренду чи концесію (крім причалів, пірсів та інших видів причальних споруд, залізничних та автомобільних під'їзних шляхів (до першого розгалуження за межами території порту), ліній зв'язку, засобів тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерних комунікацій), приватизації та/або відчуженню у будь-який інший спосіб. Причали можуть бути об'єктами оренди на строк до 49 років. Причали, пірси, інші види причальних споруд, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації можуть бути об'єктами державно-приватного партнерства у тому числі концесії.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 24. Правовий режим земель морського порту</p> <p>1. Земельні ділянки в межах території морських портів можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності.</p> <p>2. Штучно створені земельні ділянки перебувають у державній власності та можуть надаватися у користування, у тому числі в довгострокову оренду. Штучно створені земельні ділянки належать до земель водного фонду.</p> <p>3. Територія морського порту може складатися із земель морського транспорту, земель промисловості та земель</p>	<p>Стаття 24. Правовий режим земель морського порту</p> <p>1. Земельні ділянки в межах території морських портів можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності.</p> <p>2. Штучно створені земельні ділянки перебувають у державній власності та можуть надаватися у користування, у тому числі в довгострокову оренду. Штучно створені земельні ділянки належать до земель водного фонду.</p> <p>3. Територія морського порту може складатися із земель морського транспорту, земель промисловості та земель</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>водного фонду.</p> <p>4. Земельні ділянки, на яких розташовані стратегічні об'єкти портової інфраструктури, та земельні ділянки, які забезпечують діяльність адміністрації морських портів України, не підлягають приватизації та/або відчуженню у будь-який спосіб.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>водного фонду.</p> <p>4. Земельні ділянки, на яких розташовані стратегічні об'єкти портової інфраструктури, та земельні ділянки, які забезпечують діяльність адміністрації морських портів України, не підлягають приватизації та/або відчуженню у будь-який спосіб.</p> <p>Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти портової інфраструктури, можуть передаватися в користування приватному партнеру (концесіонеру) відповідно до положень Земельного кодексу України. Право на забудову вказаних земельних ділянок може набуватися приватним партнером (концесіонером) відповідно до договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору, шляхом укладення договорів про делегування функцій "замовника будівництва".</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 26. Приватне інвестування в об'єкти портової інфраструктури на основі окремих договорів</p> <p>1. Приватне інвестування в об'єкти портової інфраструктури державної форми власності на території морського порту здійснюється на підставі договорів концесії, договорів про спільну діяльність, договорів оренди, інших видів інвестиційних договорів, що укладаються на основі спеціальних процедур, визначених законами України.</p> <p>[...]</p>	<p>Стаття 26. Приватне інвестування в об'єкти портової інфраструктури на основі окремих договорів</p> <p>1. Приватне інвестування в об'єкти портової інфраструктури державної форми власності на території морського порту здійснюється на підставі концесійних договорів, договорів про спільну діяльність, договорів оренди, інших видів інвестиційних договорів, що укладаються на основі спеціальних процедур, визначених законами України.</p> <p>[...]</p>
<p>Закон України "Про публічні закупівлі"</p>	
<p>Стаття 2. Сфера застосування Закону</p>	<p>Стаття 2. Сфера застосування Закону</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>[...]</p> <p>3. Дія цього Закону не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є:</p> <p>[...]</p> <p>послуги за договорами про медичне обслуговування населення, що надаються відповідно до закону.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>[...]</p> <p>3. Дія цього Закону не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є:</p> <p>[...]</p> <p>послуги за договорами про медичне обслуговування населення, що надаються відповідно до закону;</p> <p>товари, роботи і послуги, що закуповуються приватним партнером (концесіонером) на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійного договору; певний обсяг товарів, робіт і послуг, що виробляються (виконуються, надаються), приватним партнером (концесіонером), які закуповуються державним партнером (концесіодавцем) в рамках наданої державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;</p> <p>послуги радників, оплата яких здійснюється міжнародними фінансовими організаціями, що надаються відповідно до Законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії";</p> <p>послуги міжнародних фінансових організацій, що надаються для підготовки до здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, відповідно до Законів України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".</p> <p>[...]</p>
<p>[...]</p> <p>7. Забороняється придбання товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур, визначених цим Законом, та укладання договорів, які передбачають оплату замовником товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур,</p>	<p>[...]</p> <p>7. Забороняється придбання товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур, визначених цим Законом, та укладання договорів, які передбачають оплату замовником товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур,</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>визначених цим Законом. Замовник не має права ділити предмет закупівлі на частини з метою уникнення проведення процедури відкритих торгів або застосування цього Закону.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>визначених цим Законом. Замовник не має права ділити предмет закупівлі на частини з метою уникнення проведення процедури відкритих торгів або застосування цього Закону.</p> <p>8. Дія цього закону не поширюється на відносини, що виникають у зв'язку з вибором приватного партнера або концесіонера та виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійних договорів, які регулюються Законами України "Про державно-приватне партнерство" та "Про концесії".</p>
<p>Закон України "Про оцінку впливу на довкілля"</p>	
<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля [...]</p> <p>3. Суб'єктами оцінки впливу на довкілля є суб'єкти господарювання, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, які є замовниками планованої діяльності і для цілей цього Закону порівнюються до суб'єктів господарювання (далі - суб'єкт господарювання), уповноважений центральний орган, уповноважені територіальні органи, інші органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, громадськість, а у випадках, визначених статтею 14 цього Закону, - держава походження та зачеплена держава.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 2. Зміст і суб'єкти оцінки впливу на довкілля [...]</p> <p>3. Суб'єктами оцінки впливу на довкілля є суб'єкти господарювання, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, які є замовниками планованої діяльності і для цілей цього Закону порівнюються до суб'єктів господарювання (далі - суб'єкт господарювання), уповноважений центральний орган, уповноважені територіальні органи, інші органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, громадськість, а у випадках, визначених статтею 14 цього Закону, - держава походження та зачеплена держава.</p> <p>4. Оцінка впливу на довкілля для провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства,</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта у тому числі концесійним договором, здійснюється приватним партнером/концесіонером у строки, передбачені відповідним договором, у встановленому законодавством порядку.
<p>Стаття 11. Врахування результатів оцінки впливу на довкілля у рішеннях про провадження планованої діяльності</p> <p>1. Звіт з оцінки впливу на довкілля, звіт про громадське обговорення та висновок з оцінки впливу на довкілля подаються суб'єктом господарювання для отримання рішення органу державної влади або органу місцевого самоврядування про провадження планованої діяльності, яке є підставою для початку провадження цієї діяльності, встановлює (затверджує) параметри та умови провадження планованої діяльності і приймається у формі документа дозвільного характеру або іншого акта органу державної влади чи органу місцевого самоврядування у порядку, встановленому законодавством для відповідних рішень.</p> <p>2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, приймаючи рішення про провадження планованої діяльності, зобов'язані врахувати висновок з оцінки впливу на довкілля. У рішеннях про провадження планованої діяльності зазначається, що екологічні умови провадження планованої діяльності визначені у висновку з оцінки впливу на довкілля. За рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування рішення про провадження планованої діяльності може включати екологічні умови провадження планованої діяльності, зазначені у частині п'ятій статті 9 цього Закону.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>Стаття 11. Врахування результатів оцінки впливу на довкілля у рішеннях про провадження планованої діяльності</p> <p>1. Звіт з оцінки впливу на довкілля, звіт про громадське обговорення та висновок з оцінки впливу на довкілля подаються суб'єктом господарювання для отримання рішення органу державної влади або органу місцевого самоврядування про провадження планованої діяльності, яке є підставою для початку провадження цієї діяльності, встановлює (затверджує) параметри та умови провадження планованої діяльності і приймається у формі документа дозвільного характеру або іншого акта органу державної влади чи органу місцевого самоврядування у порядку, встановленому законодавством для відповідних рішень.</p> <p>2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, приймаючи рішення про провадження планованої діяльності, зобов'язані врахувати висновок з оцінки впливу на довкілля. У рішеннях про провадження планованої діяльності зазначається, що екологічні умови провадження планованої діяльності визначені у висновку з оцінки впливу на довкілля. За рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування рішення про провадження планованої діяльності може включати екологічні умови провадження планованої діяльності, зазначені у частині п'ятій статті 9 цього Закону.</p> <p>Рішення про провадження планованої діяльності, що</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>3. Якщо після ухвалення висновку з оцінки впливу на довкілля законодавством не передбачається прийняття рішення про провадження планованої діяльності для початку її провадження, висновок з оцінки впливу на довкілля, у якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, вважається рішенням про провадження планованої діяльності. [...]</p>	<p>передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, приймається після підписання відповідного договору у порядку, передбаченому Законом та договором.</p> <p>У разі, якщо здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим для провадження планової діяльності, що передбачена договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, відповідний договір має визначати строки та порядок здійснення оцінки впливу на довкілля; а також орган, що приймає рішення про провадження планової діяльності та порядок схвалення такого рішення (якщо за результатами оцінки впливу на довкілля передбачено прийняття рішення про провадження планованої діяльності).</p> <p>3. Якщо після ухвалення висновку з оцінки впливу на довкілля законодавством не передбачається прийняття рішення про провадження планованої діяльності для початку її провадження, висновок з оцінки впливу на довкілля, у якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, вважається рішенням про провадження планованої діяльності. [...]</p>
Закон України "Про екологічний аудит"	
<p>Стаття 11. Сфери проведення екологічного аудиту Екологічний аудит проводиться в процесі приватизації об'єктів державної власності, іншої зміни форми власності, зміни конкретних власників об'єктів, а також для потреб</p>	<p>Стаття 11. Сфери проведення екологічного аудиту Екологічний аудит проводиться в процесі приватизації об'єктів державної власності, іншої зміни форми власності, зміни конкретних власників об'єктів, а також для потреб</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>екологічного страхування, в разі передачі об'єктів державної та комунальної власності в довгострокову оренду, в концесію, створення на основі таких об'єктів спільних підприємств, створення, функціонування і сертифікації систем екологічного управління, а також здійснення господарської та іншої діяльності.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>екологічного страхування, в разі передачі об'єктів державної та комунальної власності в довгострокову оренду, створення на основі таких об'єктів спільних підприємств, створення, функціонування і сертифікації систем екологічного управління, а також здійснення господарської та іншої діяльності.</p>
<p>Стаття 12. Форми екологічного аудиту</p> <p>[...]</p> <p>Обов'язковий екологічний аудит здійснюється на замовлення заінтересованих органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування щодо об'єктів або видів діяльності, які становлять підвищену екологічну безпеку, відповідно до переліку, що затверджується Кабінетом Міністрів України, у таких випадках:</p> <p>банкрутство;</p> <p>приватизація, передача в концесію об'єктів державної та комунальної власності, крім визначених законом випадків;</p> <p>передача або придбання в державну чи комунальну власність;</p> <p>передача у довгострокову оренду об'єктів державної або комунальної власності;</p> <p>створення на основі об'єктів державної та комунальної власності спільних підприємств;</p> <p>екологічне страхування об'єктів;</p> <p>завершення дії угоди про розподіл продукції відповідно до закону;</p> <p>в інших випадках, передбачених законом.</p>	<p>Стаття 12. Форми екологічного аудиту</p> <p>[...]</p> <p>Обов'язковий екологічний аудит здійснюється на замовлення заінтересованих органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування щодо об'єктів або видів діяльності, які становлять підвищену екологічну безпеку, відповідно до переліку, що затверджується Кабінетом Міністрів України, у таких випадках:</p> <p>банкрутство;</p> <p>приватизація, крім визначених законом випадків;</p> <p>передача або придбання в державну чи комунальну власність;</p> <p>передача у довгострокову оренду об'єктів державної або комунальної власності;</p> <p>створення на основі об'єктів державної та комунальної власності спільних підприємств;</p> <p>екологічне страхування об'єктів;</p> <p>завершення дії угоди про розподіл продукції відповідно до закону;</p> <p>в інших випадках, передбачених законом.</p>
<p>Закон України "Про оренду державного та комунального майна"</p>	<p>Закон України "Про оренду державного та комунального майна"</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 1. Завдання Закону</p> <p>1. Цей Закон регулює:</p> <p>організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна державних підприємств, установ та організацій, підприємств, заснованих на майні, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності (далі - підприємства), їх структурних підрозділів, та іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває в державній та комунальній власності;</p> <p>майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання державного майна, майна, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності.</p> <p>[...]</p> <p>6. Відносини оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених Законом України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності".</p> <p>7. Відносини оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених Законом України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності".</p> <p>[...]</p> <p>10. Відносини користування приватним партнером державним, комунальним майном та майном, що</p>	<p>Стаття 1. Завдання Закону</p> <p>1. Цей Закон регулює:</p> <p>організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна державних підприємств, установ та організацій, підприємств, заснованих на майні, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності (далі - підприємства), їх структурних підрозділів, та іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває в державній та комунальній власності;</p> <p>майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання державного майна, майна, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності.</p> <p>[...]</p> <p>6. Відносини оренди об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених Законом України "Про особливості передачі в оренду об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності".</p> <p>7. Відносини оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених Законом України "Про особливості оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності".</p> <p>[...]</p> <p>10. Дія Закону України "Про оренду державного та комунального майна" не поширюється на відносини</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства належить Автономній Республіці Крим, створеним або придбаним цим приватним партнером на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, після переходу права власності на таке майно до держави, територіальної громади чи Автономної Республіки Крим регулюються Законом України "Про державно-приватне партнерство".</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта щодо передачі приватним партнером, концесіонером в оренду всього або частини майна, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, концесії протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, концесійного договору."</p>
<p>Стаття 9. Порядок укладення договору оренди</p> <p>1. Фізичні та юридичні особи, які бажають укласти договір оренди, направляють заяву, проект договору оренди, а також інші документи згідно з переліком, що визначається Фондом державного майна України (далі - матеріали), відповідному орендодавцеві, зазначеному у статті 5 цього Закону.</p> <p>[...]</p> <p>4. Орендодавець протягом п'яти днів після погодження умов договору оренди з органом, уповноваженим управляти відповідним майном (у випадках, передбачених цим Законом, - органом Антимонопольного комітету України), а в разі якщо заява про оренду майна не потребує узгодження окремого індивідуально визначеного майна, протягом 15 днів після реєстрації розміщує в офіційних друкованих засобах масової інформації та на веб-сайтах орендодавців оголошення про намір передати майно в оренду або відмовляє в укладенні договору оренди і повідомляє про це заявника.</p> <p>[...]</p> <p>Орендодавець відмовляє в укладенні договору оренди в разі, якщо:</p>	<p>Стаття 9. Порядок укладення договору оренди</p> <p>1. Фізичні та юридичні особи, які бажають укласти договір оренди, направляють заяву, проект договору оренди, а також інші документи згідно з переліком, що визначається Фондом державного майна України (далі - матеріали), відповідному орендодавцеві, зазначеному у статті 5 цього Закону.</p> <p>[...]</p> <p>4. Орендодавець протягом п'яти днів після погодження умов договору оренди з органом, уповноваженим управляти відповідним майном (у випадках, передбачених цим Законом, - органом Антимонопольного комітету України), а в разі якщо заява про оренду майна не потребує узгодження окремого індивідуально визначеного майна, протягом 15 днів після реєстрації розміщує в офіційних друкованих засобах масової інформації та на веб-сайтах орендодавців оголошення про намір передати майно в оренду або відмовляє в укладенні договору оренди і повідомляє про це заявника.</p> <p>[...]</p> <p>Орендодавець відмовляє в укладенні договору оренди в разі, якщо:</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Разі, якщо:</p> <p>прийнято рішення про приватизацію або передприватизаційну підготовку цих об'єктів;</p> <p>об'єкт включено до переліку підприємств, що потребують залучення іноземних інвестицій, згідно з рішенням Кабінету Міністрів України чи органів місцевого самоврядування;</p> <p>орган Антимонопольного комітету України не дає згоди, виходячи з підстав, наведених в абзацах другому - четвертому частини другої цієї статті;</p> <p>орган, уповноважений управляти майном, не дає згоди на укладення договору оренди;</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>прийнято рішення про приватизацію або передприватизаційну підготовку цих об'єктів;</p> <p>об'єкт включено до переліку підприємств, що потребують залучення іноземних інвестицій, згідно з рішенням Кабінету Міністрів України чи органів місцевого самоврядування;</p> <p>орган Антимонопольного комітету України не дає згоди, виходячи з підстав, наведених в абзацах другому - четвертому частини другої цієї статті;</p> <p>орган, уповноважений управляти майном, не дає згоди на укладення договору оренди;</p>
<p>орендодавець, зазначений в абзацах другому і третьому статті 5 цього Закону, прийняв рішення про укладення договору оренди нерухомого майна з бюджетною установою;</p> <p>є інші підстави, передбачені законом.</p> <p>[...]</p>	<p>державний партнер (концесіодавець) не дає згоди на укладення договору оренди стосовно об'єкта щодо якого прийнято рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії;</p> <p>орендодавець, зазначений в абзацах другому і третьому статті 5 цього Закону, прийняв рішення про укладення договору оренди нерухомого майна з бюджетною установою;</p> <p>є інші підстави, передбачені законом.</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 26. Припинення договору оренди</p> <p>1. Одностороння відмова від договору оренди не допускається.</p> <p>2. Договір оренди припиняється в разі:</p> <p>закінчення строку, на який його було укладено;</p> <p>приватизації об'єкта оренди орендарем (за участю</p>	<p>Стаття 26. Припинення договору оренди</p> <p>1. Одностороння відмова від договору оренди не допускається.</p> <p>2. Договір оренди припиняється в разі:</p> <p>закінчення строку, на який його було укладено;</p> <p>приватизації об'єкта оренди орендарем (за участю</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства орендаря);</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>банкрутства орендаря; загибелі об'єкта оренди; ліквідації юридичної особи, яка була орендарем або орендодавцем.</p> <p>3. Договір оренди може бути розірвано за погодженням сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірвано за рішенням суду у разі невиконання сторонами своїх зобов'язань та з інших підстав, передбачених законодавчими актами України.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта орендаря);</p> <p>укладення концесійного договору з орендарем державного майна відповідно до Закону України "Про концесії";</p> <p>банкрутства орендаря; загибелі об'єкта оренди; ліквідації юридичної особи, яка була орендарем або орендодавцем.</p> <p>3. Договір оренди може бути розірвано за погодженням сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірвано за рішенням суду у разі невиконання сторонами своїх зобов'язань та з інших підстав, передбачених законодавчими актами України.</p>
<p>Стаття 27. Правові наслідки припинення або розірвання договору оренди</p> <p>1. У разі розірвання договору оренди, закінчення строку його дії та відмови від його продовження або банкрутства орендаря він зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорі оренди. Припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору шляхом проведеного прямих переговорів з орендарем державного майна відповідно до Закону України "Про концесії" не тягне за собою обов'язку повернути об'єкт оренди орендодавцю. Якщо орендар допустив погіршення стану орендованого майна або його загибель, він повинен відшкодувати орендодавцеві збитки, якщо не доведе, що погіршення або загибель майна сталися не з його вини.</p> <p>2. Орендар вправі залишити за собою проведеним ним</p>	<p>Стаття 27. Правові наслідки припинення або розірвання договору оренди</p> <p>1. У разі розірвання договору оренди, закінчення строку його дії та відмови від його продовження або банкрутства орендаря він зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорі оренди. Якщо орендар допустив погіршення стану орендованого майна або його загибель, він повинен відшкодувати орендодавцеві збитки, якщо не доведе, що погіршення або загибель майна сталися не з його вини.</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>2. Орендар вправі залишити за собою проведені ним поліпшення орендованого майна, здійснені за рахунок власних коштів, якщо вони можуть бути відокремлені від майна без заповдіяння йому шкоди.</p> <p>Якщо орендар за рахунок власних коштів здійснив за згодою орендодавця поліпшення орендованого майна, які неможливо відокремити від майна без заповдіяння йому шкоди, орендодавець зобов'язаний компенсувати йому зазначені кошти в межах збільшення в результаті цих поліпшень вартості орендованого майна, визначеної в установленому законодавством порядку, яке відбулося в результаті таких поліпшень, якщо інше не визначено договором оренди.</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>Вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем без згоди орендодавця, які не можна відокремити без шкоди для майна, компенсації не підлягає. [...]</p>	<p>поліпшення орендованого майна, здійснені за рахунок власних коштів, якщо вони можуть бути відокремлені від майна без заповдіяння йому шкоди.</p> <p>Якщо орендар за рахунок власних коштів здійснив за згодою орендодавця поліпшення орендованого майна, які неможливо відокремити від майна без заповдіяння йому шкоди, орендодавець зобов'язаний компенсувати йому зазначені кошти в межах збільшення в результаті цих поліпшень вартості орендованого майна, визначеної в установленому законодавством порядку, яке відбулося в результаті таких поліпшень, якщо інше не визначено договором оренди.</p> <p>У випадку припинення договору оренди у зв'язку з укладенням концесійного договору з орендарем вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем за згодою орендодавця, компенсації не підлягає.</p> <p>Вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем без згоди орендодавця, які не можна відокремити без шкоди для майна, компенсації не підлягає. [...]</p>
Закон України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень"	
<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>[...]</p> <p>4) інший правонабувач - орендар, суб'єкт іншого права, похідного від права власності, іпотекодержатель,</p>	<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>[...]</p> <p>4) інший правонабувач - орендар, концесіонер, приватний партнер, суб'єкт іншого права, похідного від права власності, іпотекодержатель, спадкоємець (у разі</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства (у разі оформлення спадщини, до складу якої входять речові права на нерухоме майно, що підлягають державній реєстрації згідно із цим Законом);</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта оформлення спадщини, до складу якої входять речові права на нерухоме майно, що підлягають державній реєстрації згідно із цим Законом);</p> <p>[...]</p>
<p>Положення відсутні</p>	<p>Стаття 29¹. Особливості державної реєстрації речових прав на об'єкти державного-приватного партнерства, у тому числі об'єкти концесії та земельні ділянки, необхідні для здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії</p> <p>1. Орган, що прийняв рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі у формі концесії, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення, забезпечити державну реєстрацію заборони на відчуження земельних ділянок, необхідних для цілей здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.</p> <p>2. Передача приватному партнеру (концесіонеру) об'єкта державного-приватного партнерства (об'єкта концесії) або будівництво приватним партнером (концесіонером) об'єкта державного-приватного партнерства (об'єкта концесії) є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером (концесіонером) речових прав володіння та користування на об'єкт державного-приватного партнерства (об'єкт концесії) в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.</p>
<p>Закон України "Про іпотеку"</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>нерухоме майно (нерухомість) - земельні ділянки, а також об'єкти, розташовані на земельній ділянці і невід'ємно пов'язані з нею, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни їх призначення. Застава повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання, космічних об'єктів, майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено, регулюється за правилами, визначеними цим Законом;</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>нерухоме майно (нерухомість) - земельні ділянки, а також об'єкти, розташовані на земельній ділянці і невід'ємно пов'язані з нею, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни їх призначення. Застава повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання, космічних об'єктів, майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено, застава права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором та речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкт концесії, регулюється за правилами, визначеними цим Законом;</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 5. Предмет іпотеки</p> <p>[...]</p> <p>Предметом іпотеки може бути право оренди чи користування нерухомим майном, яке надає орендарю чи користувачу право будувати, володіти та відчужувати об'єкт нерухомого майна. Таке право оренди чи користування нерухомим майном для цілей цього Закону вважається нерухомим майном.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>Стаття 5. Предмет іпотеки</p> <p>[...]</p> <p>Предметом іпотеки може бути право оренди чи користування нерухомим майном, яке надає орендарю чи користувачу право будувати, володіти та відчужувати об'єкт нерухомого майна. Таке право оренди чи користування нерухомим майном для цілей цього Закону вважається нерухомим майном.</p> <p>Предметом іпотеки може бути право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором.</p> <p>Предметом іпотеки можуть бути всі або частина речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії), що набуті приватним</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта партнером (концесіонером) у відповідності до договору, укладеного із державним партнером (концесіодавцем).
Положення відсутні	<p>Стаття 14¹. Про особливості іпотеки права вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором та речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства, у тому числі об'єкт концесії</p> <p>Приватний партнер (концесіонер) має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) за згодою державного партнера (концесіодавця) в іпотеку третій особі на строк, що не перевищує строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійного договору. Згода державного партнера (концесіодавця) може бути визначена договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійному договорі.</p> <p>Приватний партнер (концесіонер) має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії) та право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійним договором в іпотеку виключно кредиторам у відповідності до умов прямого договору, укладеного відповідно до законів України "Про концесії" або "Про державно-приватне партнерство".</p> <p>В разі, якщо предметом іпотеки є речові права на об'єкт державно-приватного партнерства (об'єкт концесії), звернення стягнення на такий предмет іпотеки</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>здійснюються в порядку позасудового врегулювання з урахуванням положень прямого договору без застосування процедури публічних торгів і призводить до набуття відповідних речових прав іпотекодержателем із правом їх державної рестрації. Іпотекодержатель, що набув певні речові права на об'єкт державного-приватного партнерства (об'єкт концесії) в результаті звернення стягнення на предмет іпотеки, набуває статусу третьої особи в договорі, укладеному в рамках державно-приватно партнерства, у тому числі концесійну договори в частині здійснення речових прав, що набув іпотекодержатель.</p>
<p>Закон України "Про державно-приватне партнерство"</p>	
<p>Стаття 1. Визначення та ознаки державно-приватного партнерства</p> <p>1. Державно-приватне партнерство - співробітництво між державою України, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами - підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.</p> <p>На стороні приватного партнера у договорі, що</p>	<p>Стаття 1. Визначення основних термінів та ознаки державно-приватного партнерства</p> <p>1. У цьому законі терміни вживаються в наступному значенні:</p> <p>державно-приватне партнерство – співробітництво між державою України, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, які відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності" здійснюють управління об'єктами державної власності, та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установа, організацій (приватними партнерами) на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера, приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу, при цьому протягом строку, встановленого договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, переможець (переможці) конкурсу повинен (повинні) прямо або опосередковано володіти більше ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи. Протягом місяця після державної реєстрації створеної юридичної особи до договору в рамках державно-приватного партнерства мають бути внесені відповідні зміни, у тому числі щодо субсидіарної відповідальності переможця (переможців) конкурсу за зобов'язаннями цієї юридичної особи.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.</p> <p>договір про фінансування – договір між приватним партнером та кредитором(ами) чи їх представниками, укладений з метою фінансування проекту, що реалізується в рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>кредитор – будь-яка фінансова установа, яка надала або має намір надати боргове фінансування або видала гарантію приватному партнеру для виконання ним зобов'язань за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>об'єкт державно-приватного партнерства – об'єкти права державної чи комунальної власності або об'єкти, які належать Автономній Республіці Крим, що надаються приватному партнеру з метою виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, а також майно господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, що надається приватному партнеру з метою виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або створюються приватним партнером в процесі виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. За рішенням державного партнера об'єкт державно-приватного партнерства може складатися з майна, що перебуває на балансі кількох господарських товариств, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Переможець (переможець) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором державно-приватного партнерства.</p>	<p>Громаді чи Автономній Республіці Крим; плата за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства – обумовлені договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, платежі на користь приватного партнера, що сплачуються після зачі об'єкта державно-приватного партнерства в експлуатацію та розмір яких залежить від досягнення приватним партнером показників результативності, зокрема якості, надійності, доступності послуг, що визначені договором;</p>
<p>За рішенням державного партнера державне підприємство, комунальне підприємство, підприємство Автономної Республіки Крим або господарське товариство, 100 відсотків статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні відповідного державного партнера. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p>	<p>показники результативності – кількісні та якісні показники, які повинні бути досягнуті в результаті реалізації проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, з урахуванням його мети та завдань;</p>
<p>До ознак державно-приватного партнерства належать:</p> <p>надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення (будівництво, реконструкція, модернізація) об'єкта державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>довготривалість відносин (від 5 до 50 років);</p> <p>передача приватному партнеру частини ризиків у</p>	<p>прямий договір – договір між державним партнером, приватним партнером та кредитором(ами), що, зокрема, визначає порядок та умови заміни приватного партнера, а також може передбачати зобов'язання сторін договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, пов'язаних зі зміною приватного партнера;</p> <p>суспільно значимі послуги – послуги, спрямовані на забезпечення суспільних інтересів та потреб, що надаються обмеженому колу споживачів (користувачів послуг) та/або надання яких зазвичай має забезпечуватись державними органами, органами місцевого самоврядування або підприємствами, установами, організаціями що належать до сфери їх управління або господарськими товариствами 100 відсотків статутного капіталу яких належать державі,</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства процесі здійснення державно-приватного партнерства; внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим.</p> <p>2. На стороні приватного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька осіб, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами. Відносини між приватними партнерами та порядок визначення приватного партнера для представництва інтересів інших приватних партнерів у відносинах з державним партнером визначаються умовами договору, укладеного між приватними партнерами, або умовами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства. Такі особи несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями, передбаченими договором, що укладається в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Крім переможця (переможців) конкурсу з визначення приватного партнера, приватним партнером може виступати юридична особа, створена для здійснення державно-приватного партнерства переможцем (переможцями) конкурсу з визначення приватного партнера, якщо це передбачено умовами відповідного конкурсу, при цьому протягом строку, встановленого договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, переможець (переможці) конкурсу повинен (новинні) прямо або опосередковано володіти більше ніж 50 відсотками статутного капіталу цієї юридичної особи.</p> <p>Протягом місяця після державної реєстрації створеної юридичної особи до договору в рамках державно-приватного партнерства мають бути внесені відповідні зміни, у тому числі щодо субсидіарної відповідальності</p>
---	---

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
	<p>переможи (переможців) конкурсу за зобов'язаннями цієї юридичної особи.</p> <p>Переможець (переможці) конкурсу несе (несуть) у повному обсязі відповідальність за виконання зобов'язань за договором державно-приватного партнерства.</p> <p>За рішенням державного партнера державне підприємство, комунальне підприємство, підприємство Автономної Республіки Крим або господарське товариство, 51 відсоток статутного капіталу якого належать державі, територіальній громаді чи Автономній Республіці Крим, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні відповідного державного партнера. Державний партнер несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями такого підприємства або господарського товариства відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>На стороні державного партнера у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, можуть виступати декілька органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування. Права та обов'язки зазначених осіб щодо їх спільної участі у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, визначаються договором, укладеним між ними.</p> <p>Такий договір повинен бути укладений до моменту оголошення конкурсу з визначення приватного партнера та має містити інформацію про обсяг, форму участі та зобов'язання, у тому числі фінансового або</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта майнового характеру, цих суб'єктів у договорі, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, а також щодо порядку розподілу між ними прав та повноважень щодо об'єкту державно-приватного партнерства.</p> <p>Копія такого договору повинна бути додана до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. До ознак державно-приватного партнерства належать:</p> <p>надання прав управління (користування, експлуатації) об'єктом партнерства або придбання, створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення) об'єкта державно-приватного партнерства з подальшим управлінням (користуванням, експлуатацією), за умови прийняття та виконання приватним партнером інвестиційних зобов'язань відповідно до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>довготривалість відносин (від 3 до 50 років);</p> <p>передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.</p> <p>Всі інвестиційні проекти, що відповідають ознакам державно-приватного партнерства, мають бути реалізовані лише із застосуванням вимог цього Закону.</p>
Стаття 4. Сфери застосування державно-приватного	Стаття 4. Сфери застосування державно-приватного

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>партнерства</p> <p>1. Державно-приватне партнерство застосовується в таких сферах:</p> <p>пошук, розвідка родовищ корисних копалин та їх видобування, крім таких, що здійснюються на умовах угоди про розподіл продукції;</p> <p>виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу;</p> <p>будівництво та/або експлуатація автострад, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;</p> <p>машинобудування;</p> <p>збір, очищення та розподілення води;</p> <p>охорона здоров'я;</p> <p>туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт;</p> <p>забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем;</p> <p>поводження з відходами, крім збирання та перевезення;</p> <p>виробництво, розподілення та постачання електричної енергії;</p> <p>управління нерухомістю;</p> <p>надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом;</p> <p>виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції;</p> <p>встановлення модульних будинків та будівництво</p>	<p>партнерства</p> <p>1. Державно-приватне партнерство застосовується в таких сферах:</p> <p>Виключити</p> <p>виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу;</p> <p>будівництво та/або експлуатація автострад, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;</p> <p>Виключити</p> <p>збір, очищення та розподілення води;</p> <p>охорона здоров'я;</p> <p>туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт;</p> <p>забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем;</p> <p>поводження з відходами, крім збирання та перевезення;</p> <p>виробництво, розподілення та постачання електричної енергії;</p> <p>Виключити</p> <p>надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом;</p> <p>виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції;</p> <p>встановлення модульних будинків та будівництво</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб; надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я; управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини.</p> <p>2. За рішенням державного партнера державно-приватне партнерство може застосовуватися в інших сферах діяльності, крім видів господарської діяльності, які відповідно до закону дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. Державно-приватне партнерство застосовується з урахуванням особливостей правового режиму щодо окремих об'єктів та окремих видів діяльності, встановлених законом.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб; надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я; управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини.</p> <p>2. За рішенням державного партнера державно-приватне партнерство може застосовуватися в інших сферах діяльності, які передбачають надання суспільно значимих послуг, крім видів господарської діяльності, які відповідно до закону дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. Державно-приватне партнерство застосовується з урахуванням особливостей правового режиму щодо окремих об'єктів та окремих видів діяльності, встановлених законом.</p>
<p>Стаття 5. Форми здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. У рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цього Закону та інших законодавчих актів про:</p> <p>концесію;</p> <p>управління майном (виключно за умови передбачення у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, інвестиційних зобов'язань приватного партнера);</p> <p>спільну діяльність; інші договори.</p> <p>Договір, укладений у рамках державно-приватного</p>	<p>Стаття 5. Форми здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. У рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цього Закону та інших законодавчих актів України можуть укладатися:</p> <p>концесійний договір;</p> <p>договір управління майном (виключно за умови передбачення у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, інвестиційних зобов'язань приватного партнера);</p> <p>договір про спільну діяльність; інші договори.</p> <p>Договір, укладений у рамках державно-приватного</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>партнерства, може містити елементи різних договорів (змішаний договір), умови яких визначаються відповідно до цивільного законодавства України.</p> <p>2. Частину другу статті 5 виключено</p> <p>3. Відносини, пов'язані з ініціюванням державно-приватного партнерства, вибором приватного партнера, підготовкою до укладення, визначенням змісту договору, укладенням та виконанням договорів, укладених у рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до частини першої цієї статті, регулюються нормами цього Закону, якщо інший порядок ініціювання відповідної форми державно-приватного партнерства, вибору приватного партнера, підготовки до укладення, визначення змісту договору, укладення та виконання таких договорів не визначений законом, що регулює відповідну форму здійснення державно-приватного партнерства. У разі якщо договір, що має укладатися в рамках державно-приватного партнерства, є змішаним договором, відносини щодо ініціювання державно-приватного партнерства, підготовки до укладення договору та вибору приватного партнера регулюються нормами цього Закону.</p> <p>4. Дія цього Закону не поширюється на угоди про розподіл продукції, порядок укладення, виконання та припинення яких регулюється Законом України "Про угоди про розподіл продукції".</p>	<p>партнерства, може містити елементи різних договорів (змішаний договір), умови яких визначаються відповідно до цивільного законодавства України.</p> <p>2. Частину другу статті 5 виключено</p> <p>3. Відносини, пов'язані з ініціюванням державно-приватного партнерства, вибором приватного партнера, підготовкою до укладення, визначенням змісту договору, укладенням та виконанням договорів, укладених у рамках здійснення державно-приватного партнерства відповідно до частини першої цієї статті, регулюються нормами цього Закону, якщо інший порядок вибору приватного партнера, підготовки до укладення, визначення змісту договору, укладення та виконання таких договорів не визначений законом, що регулює відповідну форму здійснення державно-приватного партнерства. У разі якщо договір, що має укладатися в рамках державно-приватного партнерства, є змішаним договором, відносини щодо ініціювання державно-приватного партнерства, підготовки до укладення договору та вибору приватного партнера регулюються нормами цього Закону.</p> <p>4. Дія цього Закону не поширюється на угоди про розподіл продукції, порядок укладення, виконання та припинення яких регулюється Законом України "Про угоди про розподіл продукції".</p>
<p>Стаття 6. Здійснення державних закупівель у рамках державно-приватного партнерства</p> <p>1. Державні закупівлі у рамках державно-приватного</p>	<p>Виключити</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>партнерства здійснюються відповідно до законодавства про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти.</p> <p>2. Іноземні суб'єкти господарської діяльності та суб'єкти господарювання України користуються рівними правами щодо участі у державних закупівлях.</p>	
<p>Стаття 7. Об'єкти державно-приватного партнерства</p> <p>1. Частину першу статті 7 виключено</p> <p>2. Об'єктами державно-приватного партнерства є: існуючі, зокрема відтворювані (шляхом реконструкції, модернізації, технічного переоснащення) об'єкти, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, у тому числі ділянки надр; створювані або придбані об'єкти в результаті виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Передача існуючих об'єктів, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, приватному партнеру для виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не зумовлює перехід права власності на ці об'єкти до приватного партнера.</p> <p>Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Право власності на об'єкти, що добудовані, перебудовані, реконструйовані в рамках державно-приватного партнерства, належить державному партнеру.</p>	<p>Стаття 7. Об'єкти державно-приватного партнерства</p> <p>2. Об'єктами державно-приватного партнерства є: існуючі, зокрема відтворювані (шляхом реконструкції, модернізації, технічного переоснащення) об'єкти, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим; створювані або придбані об'єкти в результаті виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Передача приватному партнеру об'єкту державно-приватного партнерства, в тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт та технічне переоснащення приватним партнером, не зумовлює перехід права власності на цей об'єкт до приватного партнера та не припиняє права державної чи комунальної власності на ці об'єкти. Такі об'єкти підлягають поверненню державному партнеру після припинення дії відповідного договору.</p> <p>4. Нерухоме майно, створене (нове будівництво) приватним партнером на підставі та у відповідності до умов договору, укладеного в рамках державно-</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>4. Об'єкти державно-приватного партнерства, створені або придбані приватним партнером на виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть належати йому на праві власності та використовуватися ним або державним партнером чи іншою стороною договору в порядку та на умовах, визначених таким договором, якщо інше не встановлено законом, що регулює відносини, пов'язані з виконанням договору, визначених у частині першій статті 5 цього Закону. Такі об'єкти підлягають передачі приватним партнером державному партнеру в порядку та строки, визначені договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, але не пізніше дати припинення дії такого договору. Після переходу права власності на створені чи придбані приватним партнером об'єкти державно-приватного партнерства до держави, територіальної громади чи Автономної Республіки Крим приватний партнер має переважне право на користування таким майном для виконання своїх зобов'язань у порядку та на умовах, визначених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, до припинення дії такого договору. Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено, що об'єкти, які створені чи придбані на виконання умов договору та належать на праві власності приватному партнеру, не можуть бути без згоди державного партнера передані в заставу, спільну діяльність, лізинг, оренду та інше користування або володіння. Зазначені обтяження, що встановлюються стосовно об'єктів, які створені чи придбані на виконання</p>	<p>приватного партнерства є об'єктом державної чи комунальної власності, якщо інше не передбачено цим Законом.</p> <p>Приватний партнер має право передавати майно, що входить до складу об'єкта державно-приватного партнерства, в оренду, якщо це передбачено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства. На об'єкт державно-приватного партнерства, протягом строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство України про оренду державного та комунального майна, а також законодавство України, що регулює порядок списання такого майна. Умови передачі зазначених об'єктів в оренду та порядок його списання регулюються договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Приватний партнер, за погодженням з державним партнером, має право передати всі або частину своїх речових прав на об'єкт державно-приватного партнерства та/або право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, третій особі на строк, що не перевищує строку такого договору, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Право вимоги за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, за погодженням з державним партнером, може бути предметом застави, якщо інше не встановлено договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Приватний партнер є власником рухомого майна,</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>умов договору та належать на праві власності приватному партнеру, підлягають обов'язковій реєстрації у визначеному законом порядку.</p> <p>Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані чи придбані об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок визначення часток у праві власності створюваних чи придбаних об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються положеннями договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>5. Об'єктами державно-приватного партнерства не можуть бути об'єкти, щодо яких прийнято рішення про приватизацію.</p> <p>6. Об'єкти державно-приватного партнерства не можуть бути приватизовані протягом усього строку здійснення державно-приватного партнерства.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>приданого ним за власні кошти, за виключенням рухомого майна, придбаного у відповідності до договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, з метою заміщення (відновлення) рухомого майна, переданого приватному партнеру, на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, або придбаного приватним партнером на виконання умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Передача приватному партнеру об'єкта державно-приватного партнерства або будівництво приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства є підставою для здійснення реєстрації за приватним партнером речових прав володіння та користування на об'єкт державно-приватного партнерства в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі будівництва приватним партнером об'єкта державно-приватного партнерства, реєстрації речових прав приватного партнера передусь реєстрація права власності держави або територіальної громади.</p> <p>Об'єкти державно-приватного партнерства</p> <p>Відображаються на балансі приватного партнера та відокремлюються від його майна. По відношенню до такого майна приватним партнером ведеться відокремлений облік.</p> <p>Договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, може бути передбачено виникнення спільної часткової власності державного та приватного партнера на створювані (новозбудовані) чи придбані об'єкти державно-приватного партнерства. Порядок</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 8. Використання земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідне користування земельною ділянкою, державний партнер передає приватному партнеру відповідно до Земельного кодексу України земельну ділянку, на якій розташований об'єкт державно-приватного партнерства, разом з об'єктом державно-приватного партнерства на строк, встановлений договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, чи забезпечує не пізніше дати набрання чинності договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, набуття приватним партнером права на користування земельними ділянками, наданими в установленому порядку для будівництва об'єкта державно-приватного партнерства.</p> <p>У всіх інших випадках державний партнер забезпечує</p>	<p>визначення часток у праві власності створюваних чи придбаних об'єктів, що перебувають у спільній частковій власності державного та приватного партнера, умови і порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності визначаються положеннями договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>5. Об'єктами державно-приватного партнерства не можуть бути об'єкти, щодо яких прийнято рішення про приватизацію.</p> <p>6. Об'єкти державно-приватного партнерства не можуть бути приватизовані протягом усього строку здійснення державно-приватного партнерства.</p>
<p>Стаття 8. Використання земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером речових прав на земельну ділянку та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, то передача речових прав на відповідні земельні ділянки, на строк дії договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється із урахуванням, встановленим Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється із урахуванням норм, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p>	<p>Стаття 8. Використання земельних ділянок для здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. У разі якщо для здійснення державно-приватного партнерства необхідним є отримання приватним партнером речових прав на земельну ділянку та/або права на забудову відповідних земельних ділянок, то передача речових прав на відповідні земельні ділянки, на строк дії договору укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється із урахуванням, встановленим Земельним кодексом України, а передача права забудови здійснюється із урахуванням норм, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності".</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>надання на вимогу приватного партнера земельних ділянок, необхідних для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, в порядку, встановленому законом та зазначеному в такому договорі.</p>	<p>Виключити</p>
<p>У разі припинення (розірвання) договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, приватний партнер автоматично втрачає право на користування земельною ділянкою, наданою йому державним партнером для здійснення державно-приватного партнерства.</p>	<p>У разі припинення (розірвання) договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, приватний партнер автоматично втрачає право на користування земельною ділянкою, наданою йому державним партнером для здійснення державно-приватного партнерства.</p>
<p>У разі прийняття уповноваженим органом рішення про здійснення державно-приватного партнерства проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок, інша документація із землеустрою, яка відповідно до законодавства вимагається для надання земельної ділянки в користування, а також документація щодо земельних ділянок, необхідних приватному партнеру для здійснення такого партнерства, розробляються на замовлення державного партнера.</p>	<p>Виключити</p>
<p>Державний партнер має погодити документацію із землеустрою з відповідними державними органами чи органами місцевого самоврядування у передбаченому законодавством порядку, а у випадках, передбачених законом, - отримати позитивний висновок державної землепорядної експертизи у порядку, визначеному законом.</p>	<p>Державний партнер має погодити документацію із землеустрою з відповідними державними органами чи органами місцевого самоврядування у передбаченому законодавством порядку, а у випадках, передбачених законом, - отримати позитивний висновок державної землепорядної експертизи у порядку, визначеному законом.</p>
<p>Фінансування робіт з розроблення (виготовлення) землепорядної документації та її експертизи здійснюється за рахунок коштів відповідних бюджетів чи за рахунок</p>	<p>Фінансування робіт з розроблення (виготовлення) землепорядної документації та її експертизи здійснюється за рахунок коштів відповідних бюджетів чи за рахунок коштів особи, яка подала пропозицію про здійснення</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>коштів особи, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства.</p> <p>Оплата робіт з розроблення (виготовлення) земельпорядної документації та її експертизи особою, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, не створює для такої особи переваг у конкурсі з визначення приватного партнера порівняно з іншими учасниками конкурсу.</p> <p>Документально підтвержені витрати, здійснені державним партнером та/або особою, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, на розроблення (виготовлення) документації із землеустрою та її експертизу, відшкодовуються приватним партнером відповідно до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Порядок та умови отримання приватним партнером права на користування земельними ділянками, зазначеними у частині першій цієї статті, зазначаються в умовах конкурсу з визначення приватного партнера для укладення договору в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Після припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, приватний партнер зобов'язаний звільнити земельну ділянку, надану йому для здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цієї статті.</p> <p>4. У разі якщо у договорі про державно-приватне партнерство передбачається надання в користування (експлуатацію) та / або управління ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій, щодо</p>	<p>державно-приватного партнерства.</p> <p>Оплата робіт з розроблення (виготовлення) земельпорядної документації та її експертизи особою, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, не створює для такої особи переваг у конкурсі з визначення приватного партнера порівняно з іншими учасниками конкурсу.</p> <p>Документально підтвержені витрати, здійснені державним партнером та/або особою, яка подала пропозицію про здійснення державно-приватного партнерства, на розроблення (виготовлення) документації із землеустрою та її експертизу, відшкодовуються приватним партнером відповідно до умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>Виключити</p> <p>3. Після припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, приватний партнер зобов'язаний звільнити земельну ділянку, надану йому для здійснення державно-приватного партнерства відповідно до цієї статті.</p> <p>4. У разі якщо у договорі про державно-приватне партнерство передбачається надання в користування (експлуатацію) та/або управління ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій, щодо</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства прокладання та експлуатації яких встановлено сервітут, такий сервітут може здійснюватися від імені державного партнера приватним партнером. Про наявність таких сервітутів зазначається в умовах конкурсу з визначення приватного партнера та договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта прокладання та експлуатації яких встановлено сервітут, такий сервітут може здійснюватися від імені державного партнера приватним партнером. Про наявність таких сервітутів зазначається в умовах конкурсу з визначення приватного партнера та договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства.</p>
<p>Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства 1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.</p>	<p>Стаття 10. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства 1. Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства готуються центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, суб'єктами господарювання державного сектору економіки або особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, і подаються до органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства. Пропозиція про здійснення державно-приватного партнерства складається з концептуальної записки здійснення державно-приватного партнерства та техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства, зміст яких визначається Порядком проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. У разі якщо ініціаторами підготовки пропозиції є центральні або місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим або суб'єкти господарювання</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>державного сектору економіки пропозиція готується двома етапами.</p>	<p>державного сектору економіки пропозиція готується двома етапами.</p>
<p>На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки, проведення її детального аналізу за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.</p>	<p>На першому етапі здійснюється підготовка концептуальної записки, проведення її детального аналізу за результатами якого приймається рішення щодо доцільності або недоцільності підготовки техніко-економічного обґрунтування.</p>
<p>На другому етапі - підготовка техніко-економічного обґрунтування.</p>	<p>На другому етапі - підготовка техніко-економічного обґрунтування.</p>
<p>У розгляді пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено у випадку коли: центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або органами влади Автономної Республіки Крим розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією, а саме, прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у випадку, якщо минуло більше одного року з дати прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;</p>	<p>У розгляді пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, поданої особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, повинно бути відмовлено у випадку коли: центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або органами влади Автономної Республіки Крим розпочато підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією, а саме, прийнято рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства. Зазначена підстава для відмови не може бути використана у випадку, якщо минуло більше одного року з дати прийняття рішення про доцільність підготовки техніко-економічного обґрунтування здійснення державно-приватного партнерства;</p>
<p>орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-</p>	<p>орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, вже проводить аналіз ефективності здійснення державно-</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта приватного партнерства щодо пропозиції, яка повністю або частково співпадає з поданою на розгляд пропозицією.</p> <p>2. Для підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства центральний або місцевий орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або органи влади Автономної Республіки Крим, суб'єкти господарювання державного сектору економіки або орган, уповноважений проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, для проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства можуть залучати міжнародні фінансові організації та/або радників.</p> <p>Оплата послуг радників може здійснюватися за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджетів, коштів підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління державного партнера, коштів міжнародних фінансових організацій або інших джерел, не заборонених законодавством.</p> <p>3. До дати подання пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства особа (особи), яка відповідно до цього Закону може бути приватним партнером, може вступити в переговори із державним партнером, і обмінюватися з ним інформацією необхідною для підготовки такої пропозиції. У разі обміну інформацією, що визначена однією із сторін як конфіденційна, підписання між сторонами договору про нерозголошення конфіденційної інформації є обов'язковим.</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 11. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства проводиться на підставі пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства або за ініціативою уповноваженого органу шляхом:</p> <p>1) детального обґрунтування соціально-економічних та екологічних наслідків здійснення державно-приватного партнерства за результатами аналізу:</p> <p>економічних та фінансових показників реалізації державно-приватного партнерства;</p> <p>соціальних наслідків реалізації державно-приватного партнерства, включаючи поліпшення якості послуг та рівень забезпечення попиту товарами (роботами і послугами);</p> <p>екологічних наслідків реалізації державно-приватного партнерства з урахуванням можливого негативного впливу на стан довкілля;</p> <p>2) обґрунтування вищої ефективності проекту із залученням приватного партнера порівняно з реалізацією проекту без такого залучення;</p> <p>3) виявлення видів ризиків здійснення державно-приватного партнерства, їх оцінки та визначення форми управління ризиками;</p> <p>4) визначення форми здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>5) визначення соціально-економічних та екологічних перспектив після закінчення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного</p>	<p>Стаття 11. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства проводиться на підставі пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства або за ініціативою уповноваженого органу шляхом:</p> <p>1) детального обґрунтування соціально-економічних та екологічних наслідків здійснення державно-приватного партнерства за результатами аналізу:</p> <p>економічних та фінансових показників реалізації моделі реалізації державно-приватного партнерства;</p> <p>соціальних наслідків реалізації державно-приватного партнерства, включаючи поліпшення якості послуг та рівень забезпечення попиту товарами (роботами і послугами);</p> <p>екологічних наслідків реалізації державно-приватного партнерства з урахуванням можливого негативного впливу на стан довкілля;</p> <p>2) обґрунтування вищої ефективності проекту із залученням приватного партнера порівняно з реалізацією проекту без такого залучення;</p> <p>3) виявлення видів ризиків здійснення державно-приватного партнерства, їх оцінки та визначення форми управління ризиками;</p> <p>4) визначення форми здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>5) визначення соціально-економічних та екологічних перспектив після закінчення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>партнерства проводиться щодо об'єктів:</p> <p>державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;</p> <p>комунальної власності - виконавчим органом місцевого самоврядування, уповноваженим відповідною сільською, селищною, міською, районною чи обласною радою, а якщо такого органу не визначено - виконавчим комітетом сільської, селищної, міської ради чи виконавчим апаратом районної, обласної ради;</p> <p>що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Якщо у державно-приватному партнерстві братимуть участь кілька державних партнерів, вони спільно проводитимуть аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Порядок проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>партнерства проводиться щодо об'єктів:</p> <p>державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства;</p> <p>комунальної власності - виконавчим органом місцевого самоврядування, уповноваженим відповідною сільською, селищною, міською, районною чи обласною радою, а якщо такого органу не визначено - виконавчим комітетом сільської, селищної, міської ради чи виконавчим апаратом районної, обласної ради;</p> <p>що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Якщо у державно-приватному партнерстві братимуть участь кілька державних партнерів, вони спільно проводитимуть аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Порядок проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p> <p>3¹. У разі ініціювання здійснення державно-приватного партнерства особами, які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, орган, уповноважений проводити аналіз ефективності</p>
---	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>4. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається висновок. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.</p>	<p>здійснення державно-приватного партнерства, може запитувати у таких осіб додаткову інформацію та документи, а також уточнювати інформацію щодо змісту пропозицій.</p> <p>4. За результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства складається один з наступних висновків:</p> <p>про доцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>про недоцільності прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства може містити застереження органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, а також рекомендації щодо заходів, які мають бути здійснені до моменту оголошення конкурсу визначення приватного партнера або початку прямих переговорів.</p> <p>Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, та іншими визначеними в Порядку проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства органами державної влади. Висновок за</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів комунальної власності та майна, що належить Автономній Республіці Крим, підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, якщо відповідно до такого висновку передбачається надання державної підтримки шляхом фінансування за рахунок коштів державного бюджету.</p> <p>У разі наявності у висновку застережень органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства, щодо сфер, які не належать до його компетенції, але повинні бути враховані під час здійснення державно-приватного партнерства, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, здійснює заходи для отримання роз'яснень з цих питань у державних органах, органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств, державних установ, організацій, суб'єкта господарювання державного сектору економіки або у організаторів наукової та науково-технічної експертизи відповідно до Закону України "Про наукову і науково-технічну експертизу".</p> <p>Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, а у разі його непогодження також і повідомлення про відмову у погодженні висновку з обґрунтуванням причин відмови, підлягає оприлюдненню:</p>
<p>Висновок за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.</p>	

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 13. Прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність його здійснення, про проведення конкурсу та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера приймаються щодо об'єктів:</p> <p>державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - Кабінетом Міністрів України;</p> <p>комунальної власності - органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до</p>	<p>на офіційному веб-сайті органу, уповноваженого проводити аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів, після схвалення рішення про здійснення державно-приватного партнерства, або про недоцільність здійснення державно-приватного партнерства у встановленому законодавством порядку;</p> <p>та на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства - протягом 5 робочих днів після отримання погодження або відмови у погодженні висновку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.</p> <p>Стаття 13. Прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність його здійснення, про проведення конкурсу та затвердження результатів конкурсу з визначення приватного партнера приймаються щодо об'єктів:</p> <p>державної власності - центральним органом виконавчої влади, що здійснює відповідно до закону функції з управління відповідними об'єктами державної власності, а якщо такого органу не визначено - Кабінетом Міністрів України;</p> <p>комунальної власності - органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Закону України "Про місцеве самоврядування";</p> <p>що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Рішення про здійснення державно-приватного партнерства приймається протягом трьох календарних місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства (сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами - на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку.</p> <p>Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність здійснення такого партнерства, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>Закону України "Про місцеве самоврядування";</p> <p>що належать Автономній Республіці Крим, - органом, уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено - Радою міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>Рішення про здійснення державно-приватного партнерства приймається протягом трьох календарних місяців з дня подання пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства (сільськими, селищними, міськими, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районними та обласними радами - на найближчій сесії) у передбаченому цим Законом порядку.</p> <p>Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства чи про недоцільність здійснення такого партнерства, зобов'язаний протягом 15 календарних днів з дня прийняття відповідного рішення повідомити у письмовій формі про таке рішення особу, яка подала пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Рішення про здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи щодо підготовки до проведення конкурсу, у тому числі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) щодо утворення конкурсної комісії; 2) щодо підготовки об'єкта до передачі приватному партнеру за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, зокрема оформлення земельних ділянок, необхідних для здійснення державно-приватного партнерства, проведення інвентаризації та, у разі необхідності, незалежної оцінки майна, що є об'єктом державно-приватного партнерства;
---	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 14. Визначення приватного партнера</p> <p>1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється виключно на конкурсних засадах, крім випадків, передбачених законом.</p> <p>У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент,</p>	<p>3) щодо організації інформаційного супроводження проекту, що здійснюється на умовах державно-приватного партнерства, зокрема з вивчення зацікавленості серед потенційних інвесторів, громадського обговорення;</p> <p>4) щодо залучення радників (в разі необхідності);</p> <p>5) інші заходи за рішенням державного партнера.</p> <p>Вимоги, передбачені цією частиною, не застосовуються у випадках, які визначені частиною четвертою цієї статті.</p> <p>4. У випадку, якщо висновком за результатами аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства передбачено визначення приватного партнера шляхом проведення прямих переговорів у випадках, передбачених цим Законом, рішення про доцільність здійснення державно-приватного партнерства має передбачати необхідні заходи підготовки до проведення таких переговорів та інші заходи, передбачені пунктами 2 – 5 частини другої цієї статті.</p>
<p>Стаття 14. Визначення приватного партнера</p> <p>1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється виключно на конкурсних засадах, крім випадків, передбачених законом.</p> <p>У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному конкурсі подав заявку лише один претендент,</p>	<p>Стаття 14. Визначення приватного партнера</p> <p>1. Визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється на конкурсних засадах, або у випадках, визначених цим Законом, за результатами прямих переговорів.</p> <p>У разі якщо після оголошення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства на участь у зазначеному</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.</p> <p>2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, чи відповідно до таких законів встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта конкурсі подав заявку лише один претендент, відповідний договір може бути укладений уповноваженим органом з цим претендентом шляхом погодження з ним істотних умов договору, якщо інше не визначено законами, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення та виконання договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону.</p> <p>У разі якщо конкурс проводиться відповідно до пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що подана особою (особами), які відповідно до цього Закону можуть бути приватними партнерами, ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства може бути визнаним переможцем конкурсу, якщо його конкурсна пропозиція буде визнана найкращою або якщо він погодиться укласти договір в рамках державно-приватного партнерства на умовах кращої конкурсної пропозиції.</p> <p>Зобов'язання щодо відшкодування витрат на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, що підготовлені центральними або місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування чи органами Автономної Республіки Крим, суб'єктами господарювання державного сектору економіки та які є обгрунтованими, справедливими і належним чином документально підтверджені, а також витрат на розроблення (виготовлення) землевпорядної документації та проведення її експертизи відповідно до підтверджених документів, можуть включатися до умов конкурсу.</p> <p>У разі якщо переможцем конкурсу буде визнано іншу</p>
---	---

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
	<p>особу, ніж ініціатор пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, переможець конкурсу має компенсувати ініціатору пропозиції обґрунтовані, справедливі і належним чином задокументовані витрати, що виникли внаслідок підготовки пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності або які належать Автономній Республіці Крим, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>У разі якщо законами України, що регулюють відносини, які виникають у процесі укладення договорів, передбачених частиною першою статті 5 цього Закону, чи відповідно до таких законів встановлено інший порядок проведення конкурсу, застосовується порядок проведення конкурсу, встановлений такими законами чи відповідно до таких законів.</p>
<p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 14¹. Укладення договору на умовах державно-приватного партнерства без проведення конкурсних процедур</p> <p>1. За рішенням Кабінету Міністрів України, як виняток, без проведення конкурсної процедури договору у формі державно-приватного партнерства укладається шляхом проведення прямих переговорів виключно у випадках:</p> <p>необхідності забезпечення національної безпеки та</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта оборони;</p> <p>можливості виконання робіт (надання послуг) однією особою (у випадках ноу-хау, авторських прав тощо).</p>
<p>Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу</p> <p>1. Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства, зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.</p> <p>Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється органом, який відповідно до статті 13 цього Закону прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера.</p> <p>2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою,</p>	<p>Стаття 17. Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу або за результатами проведення прямих переговорів</p> <p>1. Орган, що прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства, зобов'язаний не пізніше місяця після підписання протоколу про результати конкурсу (сільські, селищні, міські, в тому числі об'єднаних територіальних громад, районні та обласні ради - на найближчому пленарному засіданні) розглянути результати проведення конкурсу та затвердити відповідний протокол (про визначення переможця конкурсу, про відхилення всіх конкурсних пропозицій без визначення переможця чи про оголошення конкурсу таким, що не відбувся) або відмовити у затвердженні результатів конкурсу з обґрунтуванням причини такої відмови.</p> <p>Укладення договору в рамках державно-приватного партнерства здійснюється органом, який відповідно до статті 13 цього Закону прийняв рішення про здійснення державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу на умовах, встановлених конкурсом з визначення приватного партнера або з приватним партнером, визначеним за результатами проведення прямих переговорів.</p> <p>Для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, можуть укладатися</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>уповноваженою ними на підписання цього договору.</p> <p>3. Державний партнер в устанавленому Кабінетом Міністрів України порядку повідомляє про укладення договору в рамках державно-приватного партнерства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноважений на ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>4. У разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання договору в рамках державно-приватного партнерства, такий договір може бути змінений, доповнений або розірваний за згодою сторін чи в судовому порядку, якщо інше не встановлено договором або не випливає із суті зобов'язання.</p> <p>5. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути розірваний за згодою сторін, а у випадках, встановлених законом або договором, - у судовому порядку.</p> <p>6. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.</p> <p>7. Особа, яка організовує або надає фінансування в рамках державно-приватного партнерства, може брати участь у договорі, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, на стороні приватного партнера.</p> <p>У разі невиконання приватним партнером своїх зобов'язань за договором, укладеним у рамках</p>	<p>інші цивільно-правові договори, включаючи договір про фінансування, прямий договір.</p> <p>2. У разі якщо переможцем конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства визначено декілька осіб на стороні приватного партнера, договір, що укладається в рамках державно-приватного партнерства, підписується такими особами або особою, уповноваженою ними на підписання цього договору.</p> <p>3. Державний партнер у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку повідомляє про укладення договору в рамках державно-приватного партнерства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, уповноважений на ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>4. Договір, укладений в рамках державно-приватного партнерства, може бути змінений або розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї зі сторін на підставі рішення суду або арбітражу у випадку істотного порушення іншою стороною зобов'язань, визначених таким договором, або у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися у процесі укладання такого договору, та у інших випадках, передбачених таким договором.</p> <p>6. Правові наслідки зміни або розірвання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, визначаються законом та цим договором.</p> <p>7. У разі невиконання приватним партнером своїх</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>державно-приватного партнерства, особа, яка організовує або надає фінансування в рамках державно-приватного партнерства, має право звернутися до державного партнера з пропозицією про заміну приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, у порядку та спосіб, визначені Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>зобов'язань за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, кредитор, у випадках, визначених прямим договором, має право звернутися до державного партнера з пропозицією про заміну приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства. Заміна приватного партнера здійснюється на конкурсних засадах або шляхом проведення прямих переговорів відповідно до порядку заміни приватного партнера за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, затвердженим Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, та прямим договором може бути передбачено, що державний партнер або кредитор тимчасово до визначення нового приватного партнера виконують зобов'язання приватного партнера за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>8. У разі якщо договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, передбачено право заміни приватного партнера за ініціативою державного партнера у разі істотного порушення приватним партнером умов договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, що спричинене невиконанням ним зобов'язань, передбачених таким договором, прямим договором (у разі наявності), має бути передбачено порядок участі кредитора у заміні приватного партнера.</p>
---	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 18. Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства може надаватися:</p> <p>шляхом надання державних гарантій, гарантій Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування;</p> <p>шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами;</p> <p>шляхом виплати приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства до експлуатації (використання) тощо;</p> <p>шляхом придбання державним партнером певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>шляхом постачання приватному партнеру товарів (робіт, послуг), необхідних для здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>Положення відсутнє</p> <p>в інших формах, передбачених законом.</p>	<p>Стаття 18. Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства</p> <p>1. Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства може надаватися:</p> <p>шляхом надання державних гарантій, місцевих гарантій та гарантій Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування;</p> <p>шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами;</p> <p>шляхом виплати приватному партнеру інших платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за готовність (доступність) об'єкта державно-приватного партнерства;</p> <p>шляхом придбання державним партнером певного обсягу товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) приватним партнером за договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства;</p> <p>шляхом постачання приватному партнеру товарів (робіт, послуг), необхідних для здійснення державно-приватного партнерства;</p> <p>шляхом будівництва (нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту та технічного переоснащення) об'єктів суміжної інфраструктури, необхідної для виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, підприємствами, установами, організаціями, що належать до сфери управління державного партнера;</p> <p>в інших формах, передбачених законом.</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>2. Рішення про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства приймається залежно від права власності на об'єкт державно-приватного партнерства відповідно Кабінетом Міністрів України чи уповноваженим ним органом виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або Радою міністрів Автономної Республіки Крим відповідно до закону.</p> <p>3. Порядок надання державної підтримки встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, надається без проведення державної реєстрації інвестиційних проектів та проектних (інвестиційних) пропозицій, передбаченої Законом України "Про інвестиційну діяльність".</p>	<p>2. Рішення про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства приймається залежно від права власності на об'єкт державно-приватного партнерства відповідно Кабінетом Міністрів України чи уповноваженим ним органом виконавчої влади, органами місцевого самоврядування або Радою міністрів Автономної Республіки Крим відповідно до закону.</p> <p>Виключити</p> <p>4. Державна підтримка, передбачена цією статтею, надається без застосування положень законів України "Про інвестиційну діяльність" та "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".</p>
<p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 20¹. Банківські рахунки</p> <p>1. Для цілей здійснення державно-приватного партнерства приватний партнер – сторона договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, має право відкривати в банках України, в установленому законодавством України порядку, банківські рахунки в національній та/або іноземній валюті, що використовуватимуться виключно для обслуговування діяльності, пов'язаної з договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Стягнення коштів із банківських рахунків, відкритих приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, на території України для цілей виконання цього договору, не може бути здійснено в безспірному порядку.</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства Положення відсутнє	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта Стаття 20 ² . Валютне регулювання
	<p>1. Грошові кошти, отримані приватним партнером за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, можуть вільно (без будь-яких обмежень) конвертуватися в українську або іноземну конвертовану валюту та переказуватися за межі України, у тому числі, згідно з умовами, викладеними у такому договорі.</p> <p>2. У разі якщо відповідно до законодавства України встановлено обов'язковий продаж на валютному ринку України надходжень в іноземній валюті, ця вимога не поширюється на надходження в іноземній валюті, одержані приватними партнерами, що є сторонами договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, від надання суцільно значимих послуг в рамках цього договору, а також від здійснення іншої діяльності, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. На операції приватного партнера, що здійснюються для потреб договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для створення/модернізації об'єкта державно-приватного партнерства або здійснення іншої діяльності, передбаченої договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства, не поширюються передбачені законодавством України обмеження щодо:</p> <p>1) розрахунків за експортно-імпортними операціями, у тому числі щодо строків, передбачених Законом України "Про порядок здійснення розрахунків в іноземній</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта валюті”;</p> <p>2) отримання та повернення кредитів, позик в іноземній валюті від резидентів і нерезидентів, у тому числі вимоги стосовно реєстрації відповідних договорів та стосовно максимальних розмірів процентних ставок за ними;</p> <p>3) переказу коштів у іноземній валюті на користь нерезидентів щодо оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності за договорами, у тому числі вимоги щодо проведення цінової експертизи для засвідчення відповідності цін кон'юктурі ринку та документального підтвердження фактичного надання послуг, виконання робіт чи передавання прав інтелектуальної власності;</p> <p>4) купівлі, продажу іноземної валюти для здійснення розрахунків із нерезидентами та повернення кредитів, позик в іноземній валюті;</p> <p>5) розміщення валютних цінностей на рахунках і у вкладах за межами України, у тому числі вимоги щодо одержання індивідуальної ліцензії Національного банку України.</p>
<p>Стаття 21. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства</p> <p>1. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх</p>	<p>Стаття 21. Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства та проведення завершальної оцінки</p> <p>1. Контроль за виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, здійснюють державний партнер, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства посадові особи відповідно до їхніх повноважень у порядку, встановленому законом.</p> <p>2. Приватні партнери надають відповідним державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку та згідно з формою, затвердженими Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта та/або договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>2. Приватні партнери надають відповідним державним партнерам інформацію про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, у порядку, передбаченому договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства.</p> <p>3. Моніторинг виконанням договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, шляхом отримання кожних шість місяців звітів від державних партнерів про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, які надаються у порядку та згідно з формою, затвердженою органом з державно-приватного партнерства.</p> <p>4. По завершенню дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, здійснюється оцінка результатів здійснення державно-приватного партнерства, щодо об'єктів:</p> <p>державної власності - органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, який не був залученим до підготовки та/або реалізації відповідного договору;</p> <p>комунальної власності - органом, уповноваженим органом місцевого самоврядування згідно з повноваженнями відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні";</p> <p>що належать Автономній Республіці Крим, - органом,</p>
---	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
	<p>уповноваженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а якщо такого органу не визначено – Радою міністрів Автономної Республіки Крим.</p> <p>5. Державний та приватний партнери повинні надати органу, що проводить завершальну оцінку здійснення державно-приватного партнерства, всю необхідну інформацію для її проведення.</p> <p>6. За результатами проведеної завершальної оцінки здійснення державно-приватного партнерства готується звіт, який надсилається для аналізу центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.</p> <p>7. Метою оцінки за результатами здійснення державно-приватного партнерства є оцінка результатів виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, та прорахунків, допущених в рамках підготовки та виконання відповідного договору, а також надання пропозицій /рекомедацій щодо внесення змін та/або доповнень до чинного законодавства (в разі необхідності).</p>
<p>Стаття 22. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства</p> <p>1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, належать:</p>	<p>Стаття 22. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства</p> <p>1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, належать:</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>[...]</p> <p>участь в організації навчання і підвищення кваліфікації фахівців у сфері державно-приватного партнерства; ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства;</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>[...]</p> <p>участь в організації навчання і підвищення кваліфікації фахівців у сфері державно-приватного партнерства; ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства; здійснення інших повноважень, передбачених законом.</p>
<p>Закон України "Про оренду землі"</p>	
<p>Стаття 7. Перехід права на оренду земельної ділянки</p> <p>Право на оренду земельної ділянки переходить після смерті фізичної особи - орендаря, якщо інше не передбачено договором оренди, до спадкоємців, а в разі їх відмови чи відсутності таких спадкоємців - до осіб, які використовували цю земельну ділянку разом з орендарем і виявили бажання стати орендарями в разі, якщо це не суперечить вимогам Земельного кодексу України та цього Закону.</p> <p>У разі засудження фізичної особи - орендаря до позбавлення волі або обмеження його дієздатності за рішенням суду право на оренду земельної ділянки переходить до одного з членів його сім'ї, який виявив бажання і може відповідно до закону стати орендарем, а в разі його відмови або відсутності таких - до осіб, які використовували цю земельну ділянку разом з орендарем, за їх згодою, якщо це не суперечить вимогам Земельного кодексу України та цього Закону.</p> <p>До особи, якій перейшло право власності на житловий</p>	<p>Стаття 7. Перехід права на оренду земельної ділянки</p> <p>Право на оренду земельної ділянки переходить після смерті фізичної особи - орендаря, якщо інше не передбачено договором оренди, до спадкоємців, а в разі їх відмови чи відсутності таких спадкоємців - до осіб, які використовували цю земельну ділянку разом з орендарем і виявили бажання стати орендарями в разі, якщо це не суперечить вимогам Земельного кодексу України та цього Закону.</p> <p>У разі засудження фізичної особи - орендаря до позбавлення волі або обмеження його дієздатності за рішенням суду право на оренду земельної ділянки переходить до одного з членів його сім'ї, який виявив бажання і може відповідно до закону стати орендарем, а в разі його відмови або відсутності таких - до осіб, які використовували цю земельну ділянку разом з орендарем, за їх згодою, якщо це не суперечить вимогам Земельного кодексу України та цього Закону.</p> <p>До особи, якій перейшло право власності на житловий</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>будинки, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій земельній ділянці, також переходить право оренди на цю земельну ділянку. Договором, який передбачає набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, припиняється договір оренди земельної ділянки в частині оренди попереднім орендарем земельної ділянки, на якій розташований такий житловий будинок, будівля або споруда.</p> <p>Положення відсутні</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>будинки, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій земельній ділянці, також переходить право оренди на цю земельну ділянку. Договором, який передбачає набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, припиняється договір оренди земельної ділянки в частині оренди попереднім орендарем земельної ділянки, на якій розташований такий житловий будинок, будівля або споруда.</p> <p>В разі укладення договору в рамках державно-приватного партнерства в тому числі концесійного договору, до приватного партнера (концесіонера) переходить право оренди на земельну ділянку, відведену для цілей будівництва об'єкта державно-приватного партнерства, у тому числі об'єктів концесії, якщо умовами договору та/або нормами закону не передбачене інше.</p>
<p>Стаття 8¹. Відчуження орендарем права на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності</p> <p>Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності не може бути відчужено її орендарем іншим особам, внесено до статутного капіталу, передано у заставу, крім передбачених частиною другою цієї статті випадків.</p> <p>Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для будівництва житлового будинку, може бути відчужене орендарем за згодою орендодавця у разі, якщо таке будівництво розпочате, на строк та на умовах, визначених первинним договором оренди, або якщо таке відчуження передбачено первинним</p>	<p>Стаття 8¹. Відчуження орендарем права на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності</p> <p>Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності не може бути відчужено її орендарем іншим особам, внесено до статутного капіталу, передано у заставу, крім передбачених частиною другою та третьою цієї статті випадків.</p> <p>Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для будівництва житлового будинку, може бути відчужене орендарем за згодою орендодавця у разі, якщо таке будівництво розпочате, на строк та на умовах, визначених первинним договором оренди, або якщо таке відчуження передбачено первинним</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства Договором оренди. Положення відсутнє	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта Договором оренди.
<p>Орендар, що має намір відчужити право оренди земельної ділянки за згодою орендодавця, подає особисто або надсилає рекомендованим листом орендодавцеві відповідну заяву.</p> <p>Орендодавець у місячний строк з дня отримання заяви письмово надає орендарю згоду на відчуження права оренди земельної ділянки або вмотивовану відмову в наданні такої згоди.</p> <p>У разі якщо в установленій цією статтею строк орендодавець не надав згоди на відчуження права оренди земельної ділянки або вмотивованої відмови в її наданні, орендар може відчужувати право оренди земельної ділянки через десять робочих днів з дня закінчення цього строку.</p> <p>Відчужене право оренди земельної ділянки підлягає державній реєстрації у встановленому законодавством</p>	<p>Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, наданої для здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, зокрема, на умовах концесії, може бути обтяжене приватним партнером – орендарем одночасно із укладення договору застави права вимоги за договором, укладеним між державним та приватним партнерами. В результаті заміни приватного партнера, концесіонера за договором укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійного договору, до нового приватного партнера, концесіонера переходить право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності, що надавалася з метою здійснення державно-приватного партнерства в тому числі концесії.</p> <p>Орендар, що має намір відчужити право оренди земельної ділянки за згодою орендодавця, подає особисто або надсилає рекомендованим листом орендодавцеві відповідну заяву.</p> <p>Орендодавець у місячний строк з дня отримання заяви письмово надає орендарю згоду на відчуження права оренди земельної ділянки або вмотивовану відмову в наданні такої згоди.</p> <p>У разі якщо в установленій цією статтею строк орендодавець не надав згоди на відчуження права оренди земельної ділянки або вмотивованої відмови в її наданні, орендар може відчужувати право оренди земельної ділянки через десять робочих днів з дня закінчення цього строку.</p> <p>Відчужене право оренди земельної ділянки підлягає державній реєстрації у встановленому законодавством</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства порядку.	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта порядку.
<p>Стаття 31. Припинення договору оренди землі</p> <p>Договір оренди землі припиняється в разі:</p> <p>закінчення строку, на який його було укладено;</p> <p>викупу земельної ділянки для суспільних потреб та примусового відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності в порядку, встановленому законом;</p> <p>поєднання в одній особі власника земельної ділянки та орендаря;</p> <p>смерті фізичної особи - орендаря, засудження його до позбавлення волі та відмови осіб, зазначених у статті 7 цього Закону, від виконання укладеного договору оренди земельної ділянки;</p> <p>ліквідації юридичної особи - орендаря;</p> <p>відчуження права оренди земельної ділянки заставодержателем;</p> <p>набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій іншою особою земельній ділянці;</p> <p>припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства).</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 31. Припинення договору оренди землі</p> <p>Договір оренди землі припиняється в разі:</p> <p>закінчення строку, на який його було укладено;</p> <p>викупу земельної ділянки для суспільних потреб та примусового відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності в порядку, встановленому законом;</p> <p>поєднання в одній особі власника земельної ділянки та орендаря;</p> <p>смерті фізичної особи - орендаря, засудження його до позбавлення волі та відмови осіб, зазначених у статті 7 цього Закону, від виконання укладеного договору оренди земельної ділянки;</p> <p>ліквідації юридичної особи - орендаря;</p> <p>відчуження права оренди земельної ділянки заставодержателем;</p> <p>набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій іншою особою земельній ділянці;</p> <p>припинення дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства в тому числі концесійного договору (щодо договорів оренди землі, укладених у рамках такого партнерства/концесії);</p> <p>переходу права на оренду земельної ділянки до приватного партнера, концесіонера у випадках передбачених цим Законом;</p> <p>прийняття рішення про використання земельної ділянки для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Договір оренди землі припиняється також в інших випадках, передбачених законом.</p> <p>Договір оренди землі може бути розірваний за згодою сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірваний за рішенням суду в порядку, встановленому законом.</p> <p>Розірвання договору оренди землі в односторонньому порядку не допускається, якщо інше не передбачено законом або цим договором.</p> <p>Особа, яка набула право власності на земельну ділянку, що перебуває в оренді, протягом одного місяця з дня державної реєстрації права власності на неї зобов'язана повідомити про це орендаря в порядку, визначеному статтею 148¹ Земельного кодексу України.</p>	<p>тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закону України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суцільних потреб чи з мотивів суцільної необхідності".</p> <p>Договір оренди землі припиняється також в інших випадках, передбачених законом.</p> <p>Договір оренди землі може бути розірваний за згодою сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірваний за рішенням суду в порядку, встановленому законом.</p> <p>Розірвання договору оренди землі в односторонньому порядку не допускається, якщо інше не передбачено законом або цим договором.</p> <p>Особа, яка набула право власності на земельну ділянку, що перебуває в оренді, протягом одного місяця з дня державної реєстрації права власності на неї зобов'язана повідомити про це орендаря в порядку, визначеному статтею 148¹ Земельного кодексу України.</p>
<p>Стаття 32¹. Розірвання договору оренди земельної ділянки державної чи комунальної власності у разі необхідності надання її для суцільних потреб</p> <p>Договір оренди земельної ділянки державної чи комунальної власності може бути розірваний у разі прийняття рішення про використання земельної ділянки для розміщення об'єктів, визначених частиною першою статті 7 Закону України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них</p>	<p>Стаття 32¹. Розірвання договору оренди земельної ділянки державної чи комунальної власності у разі необхідності надання її для суцільних потреб</p> <p>Договір оренди земельної ділянки державної чи комунальної власності може бути розірваний у разі прийняття рішення про використання земельної ділянки для розміщення об'єктів, визначених частиною статті 7 Закону України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".</p> <p>У разі прийняття рішення про використання для суспільних потреб лише частини земельної ділянки може бути заявлена вимога про виділення такої частини в окрему земельну ділянку та розірвання договору оренди.</p> <p>Вимога про розірвання договору оренди, зазначена у частині другій цієї статті, може бути пред'явлена органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, уповноваженими надавати земельні ділянки для суспільних потреб відповідно до статті 122 Земельного кодексу України, а також однією із сторін цього договору.</p> <p>Розірвання договору оренди земельної ділянки в порядку, визначеному цією статтею, допускається у разі, якщо об'єкти, які передбачається розмістити на земельній ділянці, неможливо розмістити на іншій земельній ділянці або якщо розміщення таких об'єктів на інших земельних ділянках завдасть значних матеріальних збитків або спричинить негативні екологічні наслідки для відповідної територіальної громади, суспільства чи держави в цілому.</p> <p>Розірвання договору оренди земельної ділянки у разі прийняття рішення про надання її для суспільних потреб здійснюється за умови повного відшкодування орендарю і третім особам збитків, спричинених цим, зокрема витрат, пов'язаних з виділенням частини земельної ділянки в окрему земельну ділянку та укладенням нового договору оренди.</p> <p>У разі недосягнення сторонами договору згоди щодо розірвання договору оренди землі спір вирішується в судовому порядку.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".</p> <p>У разі прийняття рішення про використання для суспільних потреб лише частини земельної ділянки може бути заявлена вимога про виділення такої частини в окрему земельну ділянку та розірвання договору оренди.</p> <p>Вимога про розірвання договору оренди, зазначена у частині другій цієї статті, може бути пред'явлена органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, уповноваженими надавати земельні ділянки для суспільних потреб відповідно до статті 122 Земельного кодексу України, а також однією із сторін цього договору.</p> <p>Розірвання договору оренди земельної ділянки в порядку, визначеному цією статтею, допускається у разі, якщо об'єкти, які передбачається розмістити на земельній ділянці, неможливо розмістити на іншій земельній ділянці або якщо розміщення таких об'єктів на інших земельних ділянках завдасть значних матеріальних збитків або спричинить негативні екологічні наслідки для відповідної територіальної громади, суспільства чи держави в цілому.</p> <p>Розірвання договору оренди земельної ділянки у разі прийняття рішення про надання її для суспільних потреб здійснюється за умови повного відшкодування орендарю і третім особам збитків, спричинених цим, зокрема витрат, пов'язаних з виділенням частини земельної ділянки в окрему земельну ділянку та укладенням нового договору оренди.</p> <p>У разі недосягнення сторонами договору згоди щодо розірвання договору оренди землі спір вирішується в судовому порядку, крім випадків розірвання договору</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>У рішенні органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про використання земельної ділянки державної чи комунальної власності, яка перебуває в оренді, для суспільних потреб зазначаються:</p> <p>площа, місцезнаходження земельної ділянки або її частини, кадастровий номер земельної ділянки (за наявності);</p> <p>договори оренди землі, що підлягають розірванню;</p> <p>суспільні потреби, для задоволення яких здійснюється розірвання договорів оренди землі;</p> <p>особа, якій після розірвання договору оренди передається земельна ділянка для задоволення суспільних потреб, з визначенням умов такої передачі.</p>	<p>оренди у зв'язку з здійсненням державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії.</p> <p>У випадку розірвання договору оренди у зв'язку з здійсненням державно-приватного партнерства або реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії, орендарю і третім особам компенсуються всі збитки, спричинені таким розірванням.</p> <p>У разі незгоди орендаря з розміром відшкодування збитків спричинених таким розірванням, договір оренди підлягає розірванню в односторонньому порядку, а питання розміру збитків спричинених таким розірванням вирішується в судовому порядку.</p> <p>У рішенні органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про використання земельної ділянки державної чи комунальної власності, яка перебуває в оренді, для суспільних потреб зазначаються:</p> <p>площа, місцезнаходження земельної ділянки або її частини, кадастровий номер земельної ділянки (за наявності);</p> <p>договори оренди землі, що підлягають розірванню;</p> <p>суспільні потреби, для задоволення яких здійснюється розірвання договорів оренди землі;</p> <p>особа, якій після розірвання договору оренди передається земельна ділянка для задоволення суспільних потреб, з визначенням умов такої передачі.</p>
<p>Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб"</p>	<p>Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності"</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>[...]</p> <p>примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності за рішенням суду;</p> <p>[...]</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>[...]</p> <p>примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності - перехід права власності на земельні ділянки, інші об'єкти нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, до держави чи територіальної громади з мотивів суспільної необхідності за рішенням суду, крім випадків передбачених цим Законом;</p> <p>[...]</p>
<p>Стаття 3. Об'єкт відчуження</p> <p>1. Об'єктом відчуження є земельна ділянка (її частина), житловий будинок, інші будівлі, споруди, багаторічні насадження, що на ній розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб.</p> <p>[...]</p> <p>5. У разі якщо відчужується частина земельної ділянки, а решта її площі не може раціонально використовуватися за цільовим призначенням, за вимогою власника земельної ділянки відчуженню підлягає вся земельна ділянка.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 3. Об'єкт відчуження</p> <p>1. Об'єктом відчуження є земельна ділянка (її частина), житловий будинок, інші будівлі, споруди, багаторічні насадження, що на ній розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб.</p> <p>[...]</p> <p>5. У разі якщо відчужується частина земельної ділянки, а решта її площі не може раціонально використовуватися за цільовим призначенням, за вимогою власника земельної ділянки відчуженню підлягає вся земельна ділянка.</p> <p>У разі якщо відчужується частина земельної ділянки для будівництва, капітального ремонту, реконструкції та обслуговування доріг, мостів, естакад та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, можливість раціонального використання решти її площі за цільовим призначенням визначається власником і за вимогою</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 4. Принципи відчуження об'єктів права приватної власності для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності</p> <p>[...]</p> <p>6. Примусове відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності здійснюється за умови надання її власнику відповідно іншої рівноцінної земельної ділянки, якщо інше не погоджено з власником відчужуваної земельної ділянки.</p> <p>7. Примусове відчуження житлового будинку (частини будинку, жилого приміщення) у зв'язку з викупом або примусовим відчуженням земельної ділянки здійснюється за умови надання його власнику (власникам) у власність іншого благоустроєного житлового будинку (частини будинку, жилого приміщення) з дотриманням вимог, передбачених житловим законодавством, якщо інше не погоджено з власником (власниками) відчужуваного житлового будинку (частини будинку, жилого приміщення).</p>	<p>Стаття 4. Принципи відчуження об'єктів права приватної власності для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності</p> <p>[...]</p> <p>6. Примусове відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності здійснюється за умови надання її власнику відповідно іншої рівноцінної земельної ділянки, якщо інше не передбачено цим Законом або погоджено з власником відчужуваної земельної ділянки.</p> <p>7. Примусове відчуження житлового будинку (частини будинку, жилого приміщення) у зв'язку з викупом або примусовим відчуженням земельної ділянки здійснюється за умови надання його власнику (власникам) у власність іншого благоустроєного житлового будинку (частини будинку, жилого приміщення) з дотриманням вимог, передбачених житловим законодавством, якщо інше не передбачено цим Законом або погоджено з власником (власниками) відчужуваного житлового будинку (частини будинку, жилого приміщення).</p>
<p>Стаття 6. Фінансування заходів щодо відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Заходи щодо відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності здійснюються за рахунок коштів відповідних бюджетів та</p>	<p>Стаття 6. Фінансування заходів щодо відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. Заходи щодо відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності здійснюються за рахунок коштів відповідних бюджетів та</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>коштів юридичних осіб, що ініціювали відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>коштів юридичних осіб, що ініціювали відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна для суспільних потреб, а також коштів приватних партнерів, концесіонерів з якими укладено договір у рамках державно-приватного партнерства, в тому числі концесійний договір.</p>
<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>об'єктів, пов'язаних із видобуванням корисних копалин загальнодержавного значення;</p> <p>об'єктів природно-заповідного фонду;</p> <p>кладовищ.</p> <p>2. Примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, допускається, як виняток, з мотивів суспільної необхідності лише в разі, якщо будівництво зазначених у</p>	<p>Стаття 15. Підстави для примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності</p> <p>1. У разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з викупом цих об'єктів для суспільних потреб зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність лише як виняток з мотивів суспільної необхідності і виключно під розміщення:</p> <p>об'єктів національної безпеки і оборони;</p> <p>лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, мостів, естакад, магістральних трубопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, морських портів, нафтових і газових терміналів, електростанцій) та об'єктів, необхідних для їх експлуатації;</p> <p>об'єктів, пов'язаних із видобуванням корисних копалин загальнодержавного значення;</p> <p>об'єктів природно-заповідного фонду;</p> <p>кладовищ;</p> <p>2. Примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, допускається, як виняток, з мотивів суспільної необхідності лише в разі, якщо будівництво зазначених у частині першій</p>

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>частині першій цієї статті об'єктів передбачається здійснити із застосуванням оптимального варіанта з урахуванням економічних, технологічних, соціальних, екологічних та інших чинників.</p> <p>3. Примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з мотивів суспільної необхідності здійснюється за рішенням суду.</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>цієї статті об'єктів передбачається здійснити із застосуванням оптимального варіанта з урахуванням економічних, технологічних, соціальних, екологічних та інших чинників.</p> <p>3. Примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з мотивів суспільної необхідності здійснюється за рішенням суду, крім випадків передбачених цим Законом.</p>
<p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 16¹ Особливості примусового відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та експлуатації об'єктів державно-приватного партнерства, об'єктів концесії.</p> <p>1. Орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, у разі недосягнення згоди з власником земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, щодо їх викупу для суспільних потреб відповідно до розділу II цього Закону, в одноособовому порядку приймає рішення про примусове відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності".</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
	<p>2. У такому випадку, примусовому відчуженню земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені передус повне відшкодування вартості земельної ділянки та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, що не може бути нижчим за ринкову вартість відповідної земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, визначеної шляхом проведення незалежної експертної грошової оцінки.</p> <p>3. У разі незгоди власника земельної ділянки та інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені з розміром відшкодування визначеному відповідно до положень частини другої цієї статті, питання розміру відшкодування вирішується в судовому порядку.</p> <p>4. Попереднє повне відшкодування вартості земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, у грошовій формі здійснюється шляхом внесення органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування, що прийняв рішення про відчуження земельної ділянки, коштів на депозит нотаріальної контори в порядку, встановленому законом, за місцем розташування земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або перерахування коштів на зазначений власником цих об'єктів банківський рахунок.</p> <p>5. Право власності на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, що відчужуються для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", переходить до держави чи територіальної громади після перерахування попередньому власнику сум відшкодування встановлених відповідно до частини другої цієї статті, що підтверджується відповідними розрахунковими документами або документом про внесення коштів на депозит нотаріуса.</p>	<p>6. Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, що відчужуються для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", здійснюється після перерахування попередньому власнику сум відшкодування встановлених відповідно до частини другої цієї статті, що підтверджується відповідними розрахунковими документами або документом про внесення коштів на депозит нотаріуса.</p>
	<p>7. У разі викупу земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, або їх примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності для цілей будівництва та/або експлуатації в</p>

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" припиняється дія обмежень (обтяжень) прав на такі об'єкти, що унеможливають їх використання для таких потреб. Особи, на користь яких були встановлені обмеження (обтяження) прав на відчужену земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, мають право вимагати відшкодування збитків або встановлення обмежень (обтяжень) прав для користувача відчуженого об'єкта у встановленому законом порядку.</p> <p>З моменту переходу до держави або територіальної громади права власності на земельну ділянку, відчужену для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, право оренди, емфітевзису, суперфіцію щодо неї припиняється.</p> <p>8. Використання та розпорядження земельною ділянкою, іншими об'єктами нерухомого майна, що на ній розміщені, викупленими для цілей будівництва та/або експлуатації в рамках здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, концесії об'єктів, що визначені частиною першою статті 7 Закон України "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності" або</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>Стаття 15. Зміни, що стосуються ліцензіата або назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню</p> <p>1. У разі зміни серії та номера паспорта ліцензіата - фізичної особи - підприємця, який через свої релігійні переконання відмовився від прийняття респраційного номера облікової картки платника податків, повідомив про це відповідний орган державної податкової служби та має відповідну відмітку у паспорті, він невідкладно подає до органу ліцензування повідомлення про таку зміну, додавши до нього копію (фотокопію) паспорта з відміткою органу державної податкової служби про повідомлення про відмову через свої релігійні переконання від прийняття респраційного номера облікової картки платника податків. [...]</p> <p>4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення і його правонаступник має намір провадити вид господарської діяльності, на</p>	<p>Стаття 15. Зміни, що стосуються ліцензіата або назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню</p> <p>1. У разі зміни серії та номера паспорта ліцензіата - фізичної особи - підприємця, який через свої релігійні переконання відмовився від прийняття респраційного номера облікової картки платника податків, повідомив про це відповідний орган державної податкової служби та має відповідну відмітку у паспорті, він невідкладно подає до органу ліцензування повідомлення про таку зміну, додавши до нього копію (фотокопію) паспорта з відміткою органу державної податкової служби про повідомлення про відмову через свої релігійні переконання від прийняття респраційного номера облікової картки платника податків. [...]</p> <p>4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення або все його майно передається приватному партнеру, концесіонеру і його</p>
Закон України "Про ліцензування видів господарської діяльності"	Закон України "Про ліцензування видів господарської діяльності"

<p>Зміст положення (норми) чинного акта законодавства</p> <p>провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує трьох місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.</p> <p>5. Якщо ліцензіат припиняється в результаті поділу, то лише один правонаступник за згодою правонаступників має право провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію. Такий правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням ліцензії на його провадження, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.</p> <p>Положення відсутнє</p>	<p>Зміст відповідного положення (норми) проекту акта</p> <p>правонаступник або приватний партнер, концесіонер має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник або приватний партнер, концесіонер має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує трьох місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник або приватний партнер, концесіонер зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.</p> <p>5. Якщо ліцензіат припиняється в результаті поділу, то лише один правонаступник за згодою правонаступників має право провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію. Такий правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням ліцензії на його провадження, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.</p> <p>У випадку коли частина майна ліцензіата передається приватному партнеру, концесіонеру то приватний партнер, концесіонер на умовах визначених договором укладеним у рамках державно-приватного партнерства, концесійним договором має право провадити вид</p>
--	--

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p>6. Правонаступник має повідомити про початок своєї господарської діяльності, вид якої підлягає ліцензуванню, відповідний орган ліцензування. Протягом встановленого частинами четвертою і п'ятою цієї статті відповідного строку правонаступник вважається ліцензіатом. [...]</p>	<p>6. Правонаступник або приватний партнер, концесіонер має повідомити про початок своєї господарської діяльності, вид якої підлягає ліцензуванню, відповідний орган ліцензування. Протягом встановленого частинами четвертою і п'ятою цієї статті відповідного строку правонаступник вважається ліцензіатом. [...]</p>

Директор департаменту залучення інвестицій
Міністерства економічного розвитку
і торгівлі України

А. В. Демчук

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України

"Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

На сьогоднішній день Україна потребує вагомий чинник підвищення ефективності економіки, зокрема шляхом залучення приватних вітчизняних та іноземних інвестицій для реалізації проектів державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії, оскільки країна має значний потенціал щодо співробітництва і взаємного інвестування у різні галузі та розвитку інфраструктури.

При цьому, досвід багатьох країн з різними економічними системами, рівнем розвитку ринкових відносин свідчить про те, що одним з найбільш ефективних шляхів покращення кількісних і якісних характеристик діяльності об'єктів державної та комунальної власності є залучення до фінансування і управління цими об'єктами приватного капіталу на умовах державно-приватного партнерства. Разом з цим, концесія є найбільш поширеною у світі формою здійснення державно-приватного партнерства.

Варто звернути увагу, що такі міжнародні інституції як ЄЕК ООН, ЮНСІТРАЛ, Світовий банк, ЄБРР та IFC, протягом останніх років активно працюють над розробкою стандартів, методології, керівних принципів для узагальнення кращих передових практик реалізації проектів ДПП у світі, у тому числі концесії.

Широке розповсюдження ДПП у світі підтверджується статистичними даними European PPP Expertise Centre (ЕРЕС), відповідно до яких в країнах ЄС тільки за 2016 рік було укладено 69 угод ДПП (на суму близько 12 млрд. євро). Наприклад, у Туреччині за участю приватного бізнесу наразі розпочато реалізацію проекту "Будівництво нового аеропорту в Стамбулі", загальна вартість якого складає близько 36 млрд. євро.

За даними центральних та місцевих органів виконавчої влади станом на червень 2017 року в Україні на засадах ДПП було укладено 189 договорів, з яких 153 договорів концесії, зокрема, переважна більшість таких договорів реалізується у сфері житлово-комунального господарства. Прийняття рішення щодо доцільності реалізації таких проектів було прийнято без проведення жодних аналізів, що використовуються в міжнародній практиці, зокрема, "value for money", "public private comparator". Конкурсні умови розроблялися фактично для одного учасника (концесіонера), що слугує поясненням неуспішної реалізації таких проектів.

Також варто зазначити, що в Україні жодного масштабного проекту на умовах концесії не було реалізовано.

Беручи до уваги викладене, у світі саме механізм концесії застосовується для реалізації масштабних інфраструктурних проектів. Зокрема, в країнах ЄС на умовах концесії було побудовано та експлуатується понад 50 000 км. доріг.

При цьому, необхідно зазначити, що загальний Закон України "Про концесії", який регулює концесійну діяльність, був прийнятий ще у 1999 році, є недосконалим та не відповідає передовим міжнародним практикам.

Саме тому, реформування українського концесійного законодавства стало вимогою часу.

З метою удосконалення правового регулювання концесійної діяльності для реалізації якісних, масштабних проектів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці, за підтримки ЄБРР було розроблено цей законопроект, який передбачає:

– систематизацію чинних законів України, що регулюють здійснення концесійної діяльності (мова йде про Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг" від 14 грудня 1999 р. № 1286-XIV; Закон України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" від 08 липня 2011 р. № 3687-VI; Закон України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" від 21 жовтня 2010 р. №2624-VI);

- гармонізацію законодавства про концесії із законодавством про ДПП;
- імплементацію кращого міжнародного досвіду реалізації концесійних проектів;
- усунення неточностей та правових колізій, що були виявлені під час практичного застосування діючих законів України у сферах державно-приватного партнерства та концесій.

Законопроектом передбачено, зокрема, викладення Закону України "Про концесії" у новій редакції, серед іншого, передбачивши:

- Чітке розмежування регулювання концесії та інших форм здійснення ДПП;
- Єдина процедура ініціювання та прийняття рішення щодо здійснення ДПП, для всіх форм ДПП у тому числі концесії;
- Запровадження прозорої процедури вибору концесіонера (концесійний конкурс, конкурентний діалог), що відповідає кращій міжнародній практиці зокрема "Типовим законодавчим положенням щодо проектів в сфері інфраструктури, які фінансуються з приватних джерел", ЮНСІТРАЛ;
- Можливість залучення радників та незалежних експертів для підготовки проектів ДПП у формі концесії;
- Додаткові гарантії для концесіонерів та кредиторів, зокрема, передбачення концесійним договором права заміни концесіонера на іншого концесіонера;
- Спрощення процедур виділення земельних ділянок для проектів ДПП у формі концесії;
- Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії;
- Особливості концесії щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг;
- Процедуру трансформації оренди в концесію у разі відповідного звернення зі сторони орендаря;
- Можливість передачі вирішення спорів, що виникають у зв'язку з виконанням концесійного договору міжнародному комерційному або інвестиційному арбітражу;
- Можливість ініціювання концесії потенційним концесіонером;
- Чіткий механізм контролю та моніторингу за виконанням концесійних договорів;
- Чітке регулювання права власності на об'єкт концесії, метою якого збереження за державою/територіальною громадою права власності на об'єкт концесії.

Також законопроектом передбачено внесення змін понад 30 законодавчих актів України з метою приведення їх у відповідність до положень законопроекту та усунення бар'єрів для реалізації концесійних проєктів (закони України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг", "Про морські порти України", "Про автомобільні дороги", "Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності", "Про державно-приватне партнерство", "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", "Про джерела фінансування дорожнього господарства України", "Про екологічний аудит", "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності", "Про інвестиційну діяльність", "Про іпотеку", "Про міжнародне приватне право", "Про міжнародний комерційний арбітраж", "Про місцеве самоврядування в Україні", "Про місцеві державні адміністрації", "Про оренду державного та комунального майна", "Про оренду землі", "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності", "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності", "Про оцінку впливу на довкілля", "Про публічні закупівлі", "Про регулювання містобудівної діяльності", "Про третейські суди", "Про управління об'єктами державної власності", "Про ліцензування видів господарської діяльності").

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проєкту Закону є удосконалення правового регулювання концесійної діяльності, що, в свою чергу, забезпечить чіткий механізм вибору концесіонера та підготовку до реалізації якісних проєктів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці.

3. Правові аспекти

В цій сфері правового регулювання діють:

Закон України "Про концесії";

Закон України "Про державно-приватне партнерство";

Закон України "Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг";

Закон України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності";

Закон України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності".

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація законопроекту не передбачає витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проєкт Закону погоджено без зауважень Міністерством інфраструктури України та Державним агентством автомобільних доріг України.

Проєкт Закону погоджено із зауваженнями Міністерством аграрної політики та продовольства України, Міністерством екології та природних ресурсів України, Міністерством енергетики та вугільної промисловості України, Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-

комунального господарства України, Міністерством фінансів України, Антимонопольним комітетом України, Фондом державного майна України, Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру, Міністерством юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні положення, які містять ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Законопроект не потребує проведення обговорення з громадськістю.

8¹. Розгляд Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій

Не потребує розгляду Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їхніх об'єднань і всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону не погоджено Державною регуляторною службою України (рішення про відмову в погодженні проекту регуляторного акта № 64 від 15.02.2018).

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація закону сприятиме економічному зростанню, та, як наслідок, збільшенню кількості робочих місць.

11. Прогноз результатів

Прийняття закону дозволить збалансувати інтереси зацікавлених сторін, що в свою чергу забезпечить умови для зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації та створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку і торгівлі України**

Степан КУБІВ

_____ 2018 р.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України

"Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"

I. Визначення проблеми

Одним із інструментів, що дозволить залучити в державний сектор економіки додаткові інвестиційні ресурси та сприятиме розвитку партнерських відносин держави та бізнесу, є державно-приватне партнерство (ДПП), яке сьогодні в умовах розвитку економіки нашої країни є актуальною формою співробітництва між державними та приватними партнерами, нагальною вимогою сьогодення.

Досвід багатьох країн з різними економічними системами, рівнем розвитку ринкових відносин свідчить про те, що одним з найбільш ефективних шляхів покращення кількісних і якісних характеристик об'єктів державної та комунальної власності є залучення до фінансування і управління цими об'єктами приватного капіталу на умовах державно-приватного партнерства. Разом з цим, концесія є найбільш поширеною у світі формою здійснення державно-приватного партнерства.

Варто звернути увагу, що такі міжнародні інституції як ЄЕК ООН, ЮНСІТРАЛ, Світовий банк, ЄБРР та IFC, протягом останніх років активно працюють над розробкою стандартів, методології, керівних принципів для узагальнення кращих передових практик реалізації проектів ДПП у світі, у тому числі, у формі концесії.

Широке розповсюдження ДПП у світі підтверджується статистичними даними European PPP Expertise Centre (ЕРЕС), відповідно до яких в країнах ЄС тільки за 2016 рік було укладено 69 угод ДПП (на суму близько 12 млрд. євро).

За даними центральних та місцевих органів виконавчої влади в Україні станом на 01.07.2017 на засадах ДПП було укладено 189 договорів, з яких 155 договорів концесії. Більшість зазначених проектів реалізуються у сфері житлово-комунального господарства (оброблення відходів, збір, очищення та розподілення води, виробництво, транспортування і постачання тепла).

Майже всі зазначені договори були укладені на 49 років. При цьому, під час визначення строку договору концесії не було враховано терміну обґрунтовано необхідного концесіонеру для відшкодування інвестицій, вкладених у об'єкт концесії, терміну експлуатації об'єкта концесії та строку його амортизації, терміну обґрунтовано необхідного для досягнення цілей та задач концесії.

Також, у концесію надавались прибуткові об'єкти, проте фактично не сплачувались концесійні платежі, оскільки існує законодавча норма, що сума концесійного платежу зменшується на суму амортизаційних відрахувань. Застосування зазначеної норми призводило до завищення суми амортизаційних відрахувань та, як наслідок, відсутність надходжень до бюджету у вигляді концесійних платежів.

При цьому, у світі механізм концесії застосовується для реалізації масштабних інфраструктурних проектів. Зокрема, в країнах ЄС на умовах концесії було побудовано та експлуатується понад 50 000 км. доріг. Наприклад, у Туреччині за участю приватного бізнесу наразі розпочато реалізацію проекту "Будівництво нового аеропорту в Стамбулі", загальна вартість якого складає близько 36 млрд. євро.

Варто зазначити, що в Україні жодного масштабного проекту на умовах концесії не було реалізовано.

Рішення щодо доцільності реалізації зазначених проектів в Україні приймалися без проведення жодних аналізів, що використовуються в міжнародній практиці,

зокрема, "value for money", "public private comparator". Конкурсні умови розроблялися фактично для одного учасника (концесіонера), що слугує поясненням неуспішної реалізації таких проектів.

Впровадження механізму концесії забезпечить концентрацію наявних ресурсів державного та приватного партнерів задля досягнення зазначеної цілі, оскільки потреби у залучення інвестицій в інфраструктуру наразі значно перевищують існуючі обсяги фінансування. Так, для прикладу:

- За оцінкою Укравтодору, потреби дорожнього господарства складають понад \$1,5 млрд на рік.
- Загальні потреби на відновлення українських доріг складають близько \$10 млрд.
- Загальна потреба коштів на оновлення рухомого складу ПАТ "Укрзалізниця" та розвиток інфраструктуру залізничного транспорту становить \$12 млрд.
- Потреба в інвестиціях для розвитку морських портів України складає близько \$4 млрд.
- \$500 млн необхідно для відновлення 6 шлюзів на річці Дніпро, реконструкції двох підйомних мостів і проведення днопоглиблення навігаційних каналів.

Загалом, транспортна інфраструктура в Україні потребує понад \$35 млрд інвестицій для забезпечення ефективності безпеки й обслуговування зростаючого попиту на транспортні послуги. Більша частина коштів для поліпшення інфраструктури очікується від зовнішніх ресурсів, головним чином, від міжнародних фінансових інститутів, приватних інвесторів і проектів державно-приватного партнерства, у тому числі, у формі концесії.

Серед іншого, впровадження механізму концесії дозволить:

- чітко розподілити ризики між державним та приватним партнерами, зокрема, передбачивши передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику;
- здійснювати державним партнером протягом строку концесійного договору контроль за виконанням такого договору, враховуючи показники результативності.

Необхідно зазначити, що загальний Закон України "Про концесії" був прийнятий ще у 1999 році, у тому числі, інші закони України які регулюють концесійну діяльність ("Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг" від 14 грудня 1999 р. № 1286-XIV; Закон України "Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності" від 08 липня 2011 р. № 3687-VI; Закон України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах тепlopостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності" від 21 жовтня 2010 р. №2624-VI), є недосконалими та не відповідають передовим міжнародним практикам. Так, зазначені закони не містять жодних норм щодо необхідності проведення аналізів, які використовуються у світі, з метою прийняття об'єктивного рішення щодо доцільності реалізації проектів державно-приватного партнерства, саме у формі концесії.

Саме тому, реформування українського концесійного законодавства стало вимогою часу.

З метою удосконалення правового регулювання концесійної діяльності для реалізації якісних, масштабних проектів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці, за підтримки ЄБРР було розроблено цей законопроект, який передбачає:

- систематизацію чинних законів України, що регулюють здійснення концесійної діяльності;

- гармонізацію законодавства про концесії із законодавством про ДПП;

- імплементацію кращого міжнародного досвіду реалізації концесійних

проектів;

– усунення неточностей та правових колізій, що були виявлені під час практичного застосування діючих законів України у сферах державно-приватного партнерства та концесій.

Основні групи, на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Громадяни	так	
Держава	так	
Суб'єкти господарювання, у тому числі суб'єкти малого підприємництва	так	

II. Цілі державного регулювання

Основна ціль є реалізація масштабних проектів на засадах державно-приватного партнерства, зокрема у формі концесії, що, в свою чергу, забезпечить зростання обсягу залучених інвестицій, модернізацію та створення нових об'єктів інфраструктури (транспортна, енергетична, соціальна та ін.) та надання якісних суспільно значимих послуг населенню.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час	Не забезпечується досягнення цілей щодо зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації та створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.
Альтернатива 2. Прийняття Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"	Прийняття акта дозволить збалансувати інтереси зацікавлених сторін, що в свою чергу, забезпечить умови для зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації та створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час	X	1. Відсутність реалізації масштабних проектів на умовах концесії, що

		<p>унеможливило модернізувати та створити нову інфраструктуру та надавати якісні суспільно значимі послуги.</p> <p>2. Відсутність контролю державного партнера за виконанням концесійних договорів.</p>
<p>Альтернатива 2. Прийняття Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"</p>	<p>1. Реалізація масштабних проектів на умовах концесії, що дасть змогу модернізувати та створити нову інфраструктуру та надавати якісні суспільно значимі послуги.</p> <p>2. Здійснення державним партнером контролю за виконанням концесійних договорів.</p>	<p>Витрати на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, у формі концесії (сума у грн)</p> <p><i>Для прикладу:</i> <i>Витрати на підготовку пропозиції про здійснення ДПП масштабних проектів у сфері інфраструктури,</i></p> <p>Концесія ДП "Стивідорна компанія "Ольвія" та ДП "Херсонський морський торговельний порт" (загальна сума запланованих інвестицій складає 8 428 000 000 грн) Витрати на розробку ТЕО для двох проектів – 60 200 000 грн.</p> <p><i>Довідково:</i> <i>Витрати на розробку ТЕО здійснюються за рахунок донорських коштів (IFC, ЄБРР) також умовами конкурсу буде передбачено компенсація переможцю концесійного конкурсу.</i></p> <p>Примітка: 1. Здійснити аналіз витрат підготовки пропозицій про здійснення ДПП щодо інших масштабних проектів ДПП, які були подані у 2017 році, було неможливо, оскільки пропозиція про здійснення ДПП ініційована</p>

		потенційними приватними партнерами, тому сума зазначених витрат невідома. 2. Витрати на підготовку до реалізації невеликих за масштабом проектів ДПП спрогнозувати неможливо, оскільки підготовка пропозиції про здійснення ДПП розпочнеться у 2018 році.
--	--	--

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час	X	1. Відсутність нових об'єктів інфраструктури. 2. Відсутність нових робочих місць.
Альтернатива 2. Прийняття Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"	1. Створення нових об'єктів інфраструктури. 2. Створення нових робочих місць. 3. Надання якісних суспільно значимих послуг.	X

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	5	5	15	-	25
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	20	20	60	-	100

* дані спрогнозовані на 2018 рік на підставі аналізу інформації щодо проектів ДПП, у тому числі, у формі концесії, підготовка яких розпочалась у 2017 році або планується розпочати у 2018 році. Точну кількість суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання спрогнозувати неможливо.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
------------------	--------	---------

<p>Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час</p>	<p>X</p>	<p>1. Відсутність можливості потенційним концесіонерам подавати пропозицію про здійснення концесії (на сьогоднішній день ініціювати концесію можуть лише органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування).</p> <p>2. Відсутність інтересу у міжнародних інвесторів реалізовувати проекти, що здійснюються на умовах концесії, оскільки:</p> <ul style="list-style-type: none"> - непрозора процедура прийняття рішень про здійснення концесії та проведення конкурсу з визначення концесіонера; - відсутні гарантії для приватних партнерів (концесіонерів), зокрема, можливість звернення до комерційного та інвестиційного міжнародних арбітражів для вирішення спорів; створення переможцем концесійного конкурсу проектної компанії для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії; неврегульовані питання щодо надання земельної ділянки для реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії; неврегульовані питання права власності на об'єкти концесії. <p>3. Відсутність інтересу у міжнародних фінансових організаціях брати участь у фінансуванні проекту, що реалізується на умовах концесії.</p>
<p>Альтернатива 2. Прийняття Закону України "Про внесення змін до</p>	<p>1. Можливість потенційним концесіонерам подавати пропозицію про здійснення</p>	<p>Витрати на підготовку пропозиції про здійснення державно-приватного</p>

<p>деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"</p>	<p>концесії.</p> <p>2. Наявність інтересу у міжнародних інвесторів реалізовувати проекти, що здійснюються на умовах концесії, оскільки передбачено:</p> <ul style="list-style-type: none"> - прозору процедуру прийняття рішення про здійснення концесії та проведення конкурсу з визначення концесіонера; - наявність гарантії для приватних партнерів (концесіонерів), зокрема, можливість звернення до комерційного та інвестиційного міжнародних арбітражів для вирішення спорів; створення переможцем концесійного конкурсу проектної компанії для реалізації проекту, що здійснюється на умовах концесії; врегульовано питання щодо надання земельної ділянки для реалізації проектів, що здійснюються на умовах концесії; врегульовано питання права власності на об'єкти концесії. <p>3. Наявність інтересу у міжнародних фінансових організаціях брати участь у фінансуванні проекту, що реалізується на умовах концесії.</p>	<p>партнерства, у тому числі, у формі концесії (сума у грн)</p> <p><i>Для прикладу:</i> <i>Витрати на підготовку пропозиції про здійснення ДПП масштабних проектів у сфері інфраструктури,</i> Концесія ДП "Стивідорна компанія "Ольвія" та ДП "Херсонський морський торговельний порт" (загальна сума запланованих інвестицій складає 8 428 000 000 грн) Витрати на розробку ТЕО для двох проектів – 60 200 000 грн.</p> <p><i>Довідково:</i> <i>Витрати на розробку ТЕО здійснюються за рахунок донорських коштів (IFC, ЄБРР) також умовами конкурсу буде передбачено компенсація переможцю концесійного конкурсу.</i></p> <p><u>Примітка:</u> 1. Здійснити аналіз витрат підготовки пропозицій про здійснення ДПП щодо інших масштабних проектів ДПП, які були подані у 2017 році, було неможливо, оскільки пропозиція про здійснення ДПП ініційована потенційними приватними партнерами, тому сума зазначених витрат невідома. 2. Витрати на підготовку до реалізації невеликих за масштабом проектів ДПП спрогнозувати неможливо, оскільки підготовка пропозиції про здійснення ДПП розпочнеться у 2018 році.</p>
---	--	--

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Метою прийняття законопроекту є удосконалення правового регулювання концесійної діяльності для реалізації якісних, масштабних проектів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці.

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час	0	Визначені цілі не можуть бути забезпечені.
Альтернатива 2. Прийняття Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"	4	Цілі будуть реалізовані повною мірою.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час	X	1. Відсутність реалізації масштабних проектів на умовах концесії, що унеможливує модернізувати та створити нову інфраструктуру. 2. Відсутність контролю державного партнера за виконанням концесійних договорів. 3. Відсутність нових об'єктів інфраструктури. 4. Відсутність нових робочих місць.	У рейтингу альтернативи посідає останнє місце, оскільки не забезпечує досягнення цілей.
Альтернатива 2. Прийняття Закону	1. Реалізація масштабних проектів на	X	У рейтингу альтернативи посідає найвище

України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктур и"	умовах концесії, що дасть змогу модернізувати та створити нову інфраструктуру. 2. Можливість контролю державного партнера за виконанням концесійних договорів. 3. Створення нових об'єктів інфраструктури. 4. Створення нових робочих місць. 5. Надання якісних суспільно значимих послуг.		місце, оскільки забезпечить досягнення цілі.
---	--	--	--

Рейтинг	Аргумент щодо переваг обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1. Збереження ситуації, яка існує на цей час	Не вирішує ключового завдання щодо підготовки до реалізації якісних проектів на умовах концесії, що відповідатимуть міжнародній практиці.	Х
Альтернатива 2. Прийняття Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання концесійної діяльності для залучення приватного сектору до реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, з метою модернізації інфраструктури"	Збалансувати інтереси зацікавлених сторін, що в свою чергу, забезпечить умови для зростання обсягу залучених інвестицій для модернізації та створення нової інфраструктури та надання якісних суспільно значимих послуг.	Відсутній ризик зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта

V. Механізм та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Зазначений законопроект розроблено Мінекономрозвитку за підтримки Європейського банку реконструкції і розвитку із врахуванням кращого світового досвіду реалізації проектів державно-приватного партнерства, зокрема, у формі концесії.

Законопроектом передбачено, зокрема, викладення Закону України "Про концесії" у новій редакції, серед іншого, передбачивши:

- Чітке розмежування регулювання концесії та інших форм здійснення ДПП.
 - Єдину процедуру ініціювання та прийняття рішення щодо здійснення ДПП, для всіх форм ДПП у тому числі концесії.
 - Запровадження прозорої процедури вибору концесіонера (концесійний конкурс, конкурентний діалог), що відповідає кращій міжнародній практиці зокрема "Типовим законодавчим положенням щодо проектів в сфері інфраструктури, які фінансуються з приватних джерел", розроблені ЮНСІТРАЛ.
 - Можливість залучення радників та незалежних експертів для підготовки проектів ДПП у формі концесії.
 - Додаткові гарантії для концесіонерів та кредиторів, зокрема, передбачення концесійним договором права заміни концесіонера на іншого концесіонера.
 - Спрощення процедур виділення земельних ділянок для проектів ДПП у формі концесії.
 - Особливості концесії на ринках, що перебувають у стані природної монополії.
 - Особливості концесії щодо будівництва та експлуатації автомобільних доріг.
 - Процедуру трансформації оренди в концесію у разі відповідного звернення зі сторони орендаря.
 - Можливість передачі вирішення спорів, що виникають у зв'язку з виконанням концесійного договору міжнародному комерційному або інвестиційному арбітражу.
 - Можливість ініціювання концесії потенційним концесіонером.
 - Чіткий механізм контролю та моніторингу за виконанням концесійних договорів.
 - Чітке регулювання права власності на об'єкт концесії, метою якого збереження за державою/територіальною громадою права власності на об'єкт концесії.
- Також законопроектом передбачено внесення змін понад 30 законодавчих актів України з метою приведення їх у відповідність до положень законопроекту та усунення бар'єрів для реалізації концесійних проектів

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Прийняття регуляторного акта сприятиме зацікавленості органів управління та суб'єктів господарювання щодо ініціювання проектів державно-приватного партнерства, в тому числі концесії.

На сьогоднішній час у бюджеті не передбачено коштів для підготовки до реалізації проектів ДПП, у тому числі, у формі концесії, тому витрати на підготовку пропозицій про здійснення ДПП щодо перших проектів ДПП, у тому числі, у формі

концесії, ініційованих державними партнерами, була здійснена за рахунок міжнародних фінансових організацій, таких як ЄБРР та IFC.

Тест малого підприємництва (М-Тест) не проводився, оскільки наразі на засадах державно-приватного партнерства, у тому числі, у формі концесії, готуються до реалізації великі інфраструктурні проекти, що потребуватимуть залучення значного обсягу інвестицій.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Передбачається, що регуляторний акт набере чинності відповідно до законодавства.

Строк дії регуляторного акта не обмежено.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показниками результативності регуляторного акта є збільшення кількості реалізації проектів на засадах державно-приватного партнерства, зокрема у формі концесії, що, в свою чергу, забезпечить умови для зростання обсягу залучених інвестицій, модернізацію та створення нових об'єктів інфраструктури (транспортна, енергетична, соціальна та ін.) та надання якісних суспільно значимих послуг населенню.

За даними центральних та місцевих органів виконавчої влади в Україні станом на 01.07.2017 на засадах ДПП було укладено 189 договорів, з яких 155 договорів концесії.

Більшість зазначених проектів реалізуються у сфері житлово-комунального господарства (оброблення відходів, збір, очищення та розподілення води, виробництво, транспортування і постачання тепла).

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватись шляхом збору та аналізу статистичних даних щодо таких показників:

- кількість договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі, концесійних договорів;
- кількість пропозицій про здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі, у формі концесії, що були ініційовані юридичними особами приватного права (потенційними приватними партнерами/концесіонерами);
- обсяг надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта (змін не передбачено);
- обсяг залучених інвестицій;
- кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта;
- розмір коштів і час, що витратять суб'єкти господарювання та/або фізичні особи, пов'язані з виконанням вимог акта.

Законопроект передбачається запровадження чіткого механізму контролю моніторингу виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі, концесійних договорів на підставі звіту державного партнера/концесієдавця про виконання зазначених договорів.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання – високий. Проект акта та відповідний аналіз регуляторного впливу оприлюднено для громадського обговорення на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Стосовно регуляторного акта буде здійснюватися базове, повторне та періодичне відстеження його результативності в строки, установлені статтею 10 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

З урахуванням специфіки Закону базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися через один рік після набрання чинності шляхом проведення моніторингу виконання договорів, укладених в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі, концесійних договорів на підставі звіту державного партнера/концесієдавця про виконання зазначених договорів.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта буде здійснено через два роки після набрання чинності шляхом збирання статистичних даних та аналізу аналогічних показників, встановлених під час базового відстеження.

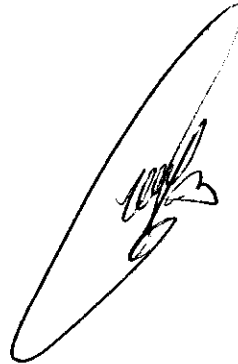
Періодичне відстеження здійснюється один раз на три роки після закінчення заходів повторного відстеження.

У відповідному відстеженні братимуть участь такі цільові групи: центральні органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування (державні партнери/концесієдавці) та юридичні особи приватного права (приватні партнери/концесіонери), які виступають сторонами договору, укладеному в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі, концесійного договору.

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснювати департамент залучення інвестицій Міністерства економічного розвитку і торгівлі України.

**Перший віце-прем'єр-міністр України -
Міністр економічного розвитку
і торгівлі України**

" _____ " _____ 2018 р.

Степан КУБІВ